

Iturria: *Eguia catolicak salbamendu eternalaren egiteko necesario direnak*,
Bernard Gasteluçar (Lino Akesoloren edizioa). Euskaltzaindia, 1983.

Klasikoen Gordailuan:
<http://klasikoak.armiarma.com/idazlanak/G/GazteluzarEgia.htm>

**EGIA KATHOLIKAK,
SALBAMENDU ETERNALAREN
EGITEKO
NEZESARIO DIRENAK**

Bernard Gazteluzar

Klasikoen Gordailuak egindako lanak oro dominio publikokoak dira,
eta, Jabego Intelektualaren Legearen arabera jatorrizko idazlanak
bestelako eskubiderik ez baleuka, nahi bezala erreproduzi daitezke.

**EGIA KATHOLIKAK,
SALBAMENDU ETERNALAREN
EGITEKO
NEZESARIO DIRENAK**

BERNARD GASTELUZAR

Jesusen Konpaitiako aitak

Eskaldunen faboretan

Fazoin huntan

Moldatuak

Pauen,

Ioannes Desparatz,

Erregeren Inprimatzaillea

Baithan. 1686

PERMISSION

De Monseigneur de Bayone

Nous Gaspar de Priale, par la grace de Dieu et du Saint Siege Apostolique, Evesque de Bayonne.

Permettons au P.B. Gasteluçar de la Compagnie de Jesus, de faire imprimer par tel Imprimeur qu'il voudra un Livre qui a pour titre *Egia Catholicac Salvamendu eternalaren Egiteko necessario direnac*. Qui contient diverses pratiques de la devotion chrestienne; le tout ayant esté vü et approuvé par deux theologiens.

Fait à Bayonne le 10 Mars 1686.

PERMISSION

Je Jean Pierre Case-depaz Provincial de la Compagnie de Jesus en la Province de Guyenne. Permits a Jean Desparatz, d'imprimer un livre intitulé *Egia Catholicac Salvamendu Eternalaren Egiteko necesario direnac*. Avec diverses Prieres tirées de l'Escriture Sainte, et des Saints Peres, par le P.B. Gasteluçar de la mesme Compagnie et approuvées par deux Theologiens. En foy de quoy j'ai signé la presente le premier d'Octobre 1686.

Jean Pierre Caseçdepaz

APROBAZIONEA

Irakurtu dut atentione handi batekin liburu bat, zoiñek baitu titulu-tzat *Egia Catholicac, Salbamendu Eternalaren Egiteko Nezesario direnak*, Aita B. Gasteluzar Jesus-en Konpaiñiakoak konposatua; zoiñetan ez solament ezut deus idiren fedearen kontra. Bañan bai Arima debot gustiak bert-hutearen Bidean abantatzeko eta Jainkoaren amorio sainduan entretenit-zeko nezesario diren Moiañak. Hartarakotz jujeatu dut merezi duela, Argia ikhus dezan. Aprobatione huni Pauen otsaillaren 27 egiñari fede emaitia-gatik ezarri diot hemen neure izena, 1686.

Aita Basilio Orzaiztar Kapuxina Teologiako Profesora, eta Predikaria

BERTZE APROBAZIONEA

Nik, Jakobe d'Oyhenard Jesus-en Konpaiñiako Aitak ikhusi tut eta irakurtu *Egia Catholicac, Salbamendu Eternalaren Egiteko Nezesario direnak*, B. Gasteluzar Konpaiñia bereko Aitak Euskaraz Moldatiak; eztizit idiren gauzarik gure fedieren kontra, bañan bai Debozionora nehor erakharteko doktrina saindia; eta hala jujeatzen dut, Merezi diela inprima dadin.

Agenen, Martxoaren 2-1686

Aita Jacobe d'Oienard, Jesus-en Konpaiñiako

VENI CREATOR SPIRITUS

Espiritu dibinoa
On gustien ithurria,
Mundua zuk egin duzu,
Jainko adoragarria.

Arren zato, garbitzatu
Arimak eta gorphutzak
Zure suez erretzatu
Kreatu tutzun bihotzak.

Qui paraditus diceris

Gure jaun gozo, ezia,
Dohain puxant zerukoa,
Aita, seme, jainko jaunak
Guri egorri jainkoa.

O su maitea, zuk tutzu
Gure arimak erretzen,
Zuk zure khar dibinoez
Gure bihotzak gozaten;

Tu septiformis munere

Aitak, promes aberatsak
Erakutsirik obretan,
Jakiñ da zeñ Puxant den
Zure zazpi dohaiñetan.

Zu Gizonei egorririk,
Hekiñ hitzak tu formatu,
Eta zure Berri onak
Mundu guziak entzun tu.

Accende lumen sensibus

Egor dietzakigutzu
Zure argiak lurrera,
Hek segiturik munduan
Segi zaitzagun zerura.

Prosa

Gida zazu eta borthitz
Lurrean gizon itsua,
Ediren zaitzan Glorian
Bere xede dohatsua.

Hostem repellas longius

Arren fabora gaitzatu orai
Orai gure egunean
Bizitzekotzat sailduki
Zurekin zure bakean.

Zu segituko zaitugu;
Urrun ezazu etsaia,
Infernuan honda zazu
Gustia galdu, hautsia.

Per te sciamus da Patrem

Errazu nola den berdiñ
Semea Aitarekien;
Nola etzaren zu ere
Bat baizen hek biekien.

Erakuts dietzagutzu
Zure argi eternalak,
Saindu egin arteraiño
Egon gaitezen leialak.

Deo Patri sit Gloria

Trinitate dibinoa,
Esentian bat zarena,
Mundua eta Zerua
Gobernatzen dituzuna;

Jesus, hillen pistzaillea,
Zaren Errege Glorian
Spiritu sainduarekiñ
Zaren jaun mende handian.

Hala biz.

JESUS JAUN ERREGE

Bethi den eta bethi izanen den Gizon Jainkoari

GLORIA

Zuretat, o Salbatzailea, gizon jainko adoragarria, berbo kreatu ezten eta inkarnatu dena, zure Aita Zerukoaren klartasuna, haren substantziarn figura eta hare Ontasunaren imajina: zuretat begiratu tut zure benediziñoaren eta ene traillauren frutu hauk gustiak, o Jesus! Neroni konsekratu natzaizunaz geroztik zure Konpaiñian, justu da konsekratu dietzaizudan ene Obrak.

Ithurriak bihurtzen dire bere itsasora, arraioak bere iguzkira. Gauza gustiak bere zentrora. Zu zare gustien jaun handia. Mundura ethorri zara konseillu handiko Aingerua eta Nazioenen doktora bezala, gizon gustien argitzeko, salbatzeko, zurekin bat egiteko, eta hekien obrak noble errendatzeko. Zureganik ditugu argi eta indar gustiak, ezpaita posible nihork aipha ere dezan zure izena, eta ez egin obrarik mendreena zure laguntza eta zure grazia gabe. Injustu lizate, beraz, zureganik dudan gauza zuri ez itzultzea.

Hau oraiño. Nor da zu bezalakorik lurrean eta zeruan? Zureganik baitire gaiñerako gustiak. Baiñan zure jainkotasuna Jainko da bere izatez, on eternala, on gustien itsasoa. Nori beraz zuri zerori baño hobeki eman ahal ditzoket ene obrak eta ene bihotza? Zuk eman baitarotazu izatea, eta bizia. Eta oraiño zuk agiñtzen gloria etaeternitatea.

Huna beraz ahuspez non naizen zure oiñetan, majestate adoragarria, ene den baño zureago den obraren presentatzera; har detzatzu zure inspirazioneen eta zure argien segidak bezala, zure ontasunari zor diotzadan ezagutzak. Esparantza dut obra hunen errezibitzeaz eztuzula izanen desplazerik, zuk munduan irakatsi duzun doktrina eta zure akzione dibinoak publikatzen tuenaz geroztik.

Arren, o Jesus, anima zazu zure Espirituaz zuri konsekratzen darotzudan obra. Biztuko du su argi eta saindu bat irakurtzailleen espirituetan; argituko tu gure adimenduak, eta gure borondateak berotuko, zu segitzeagatik, Bidea baitzare, zu ezagutzeagatik, Egia baitzare, zurekiñ bizitzeagatik, Bizitza eternala baitzare. Fiñean, zure graziaren moianez segituko tugu zure berthuteen trazak, eta kopiautuko zure akzione ederrak imajina biziak bezala gure gorphutzetan eta gure arimetan. Gauza gustietan izanen zare oraidanik gure ontasun gustia, bethi zureganat joan gaiten, zeña izanen baitzare gure Bizitze dohatsua heldu den eternitate luzean.

PREFAZIOA

Espiritu Sainduak, errege zuhur baten eta Profeta handi baten ahotik, erakusten daroku zer diferentzia den presuna debotaren eta nagiare artean. Zeiñ haiñtz balio duen debotak eta zeïñ guti nagiak. Izaia handiak kandela buxtanaren ariarekiñ konparatzen du nagia. Salomon zuhurak, iguzkiarekiñ debota. Gauza admiragarria eta Jainkoaren obra handia deitzen du Salomonek iguzkia, penatu eta gutitu gabe hedatzen baituitu bere arraioak zeruetara eta elementa gustietara, ezta perilik ilhun dadin; eztu solament argitzen, bañan oraiño allegeratzen tu bere argiez jendeak, eta animaliak; erakusten koloreak eta edertasunak, eta munduan ageri diren gauzak egiten.

Borthitz asko dire debotak nekhatu gabe obra bere egiteko, diote Elizako Aitek: hauk daduzkatela zeruak eta elementak: haukiñgatik suak berotzen duela, iguzkiak argitzen; bekhatoreek haui diotela obligazionea bere hazkurriak eta hartzen duten hatsaz.

Mundua kreatu ezpanu, ziotsan behin Salbatzailleak S. Teresari, orai hiregatik krea nezakeen. Nola azantzik gabe eta ixillik iguzkiak hedatzen biatitu bere argiak, debotek ere ixillik eta azantzik gabe egiten tuste bere obrak, baita iguzkia baño gorago ere altxatzen; ezen denbora berean bethetzen tuste zerua, lurra eta infernua, Jainkoari ematen gloria, bozkarioa aingeruei, deabruei izialdura, jende on gustiei benediziño partikularra.

Bañan, nagiek, dio S. Bernardek, kandela buxtanaren argia didurite-la; hunek ezko gutti batez gantzutu ixtupatik du argia (konparaziño propioa baita, erakusteko zer diren presuna nagiak, lurreko gauzetara eroriak, eta zer munduko ontasunak).

Kandela hunek hari baten moianez du argia, argi egiten duenean, akhabatzen da haria, flakoa du argia, ezta hedatzen hirur edo lau urrats baño urrunago, erein begietako baizen ezpaita ederra; haiñ gauza gutik daduka, non haizerik gutienak hil bailezake; fiñean, agorra da, kherik bai-zen ezpaitu egiten.

Gauza bera da munduko gloria; hari baten daduka; eztu indarrik, ezta ederra, eta ez tute ikusten mundanoek baizen; haizea bezain laster iragaten da, khe guti bat baizen eztu utzten. Oraiño gehiago da bada, bera ezdeus egiten baita; agertzen hasten den bezain fite, kandela bezala galzen hjasten baita, zeïña argi egiten hasten denean, hasten baita bere argiaz konsumitzen. Ezta deus flakoagorik eta ez trunpagarriagorik, nola baita

mundua; eztaitsuagorik eta ez dohakabeagorik, nola baitaharen ondoan doana. Bitartean gehienek ez tute solament segitzen, bañan entzuten dute orakle balitz bezala, eta zerbitzatzen dute bere jainkoa balute bezala, hari plazer egiteagatik zathitzen dire, bertze esparanzarik ez tute, trunpatuko direla baizen; lanean hausten dire egun gustiez eta hilzen; gero, fiñean, frogatzen dute tirano batekin iharduki dutela, trufatzen baita hekien lanaz, eta sarrik eman gabe utzten baitutu. O ilusioneak, o adimendu itsuak.

Profeta batek dio: Eraiten dute egun gustiez, eta sekulan ez deus bilzen, haiñtz jaten dute eta ez behin ere asetzen, bethi dute edaten eta bethi dire egarri, bilahala egozten dute zaku zilhatu batera eta zakuak galzera utzten. Berze batek dio, bere denbora amiarma sare egiten daramatela, haizeak bolatzen tuela, ulien baitzeko baizen ez tirelaon hekien traillaak. Fiñean, kandela arroxinazkoarekiñ baño zerekiñ hobeki konpara daitezke? Arroxina bera berenez konsumetzen da, haiñtz azantz argitzen tuen presunei egin ondoan, ezpaitote kherik baizen egosten; haizea gutti bat asko da haren iraungitzeko, eta eztu utzten hilzean khe urrin gaixto bat baizen.

Mundua ere argi itxura bat baizen ezta; ezio te fiñean kherik baizen bere jendeei utzten; hastean bozkario ariñ bat, ondoan tristezia pisu bat; behin atsegin guti bat, gero dolore handia; instant ariñ batez dohatsu, eternitate gustian dohakabe. Bai, ah nolako tristezia! On falso gutti bategatik gloriaren eta Jainkoaren galzea! Nolako dolore! Mundu ezdeusaren-gatik, infernuan erretzea! Nolako despararaziñoa! Bethi iraunen duen eternitate dohakabean egotea.

Jainkoak bertzela egiten du: lehenbizirik ematen du tristezia arina, gero bozkario bethea; behin dolore ttipia, ondoan atsegin handia; lurrean pena laburra, eta zeruan gloria eternala. Othoiztu nahitut beraz debota eta nagia, liburu huntzaz baliatzeaz. Debota eginen da debotago, nagia atzartuko da; biek edirenen dute deboziona, eta hil ondoan, ontasun gustien itsasoa.

ABISUA

Jainkoa, gure errege bezala, bethi goizetik arratseraiño ungi egiten hari zaikunaz gerostik, justu da guk ere ohoratzeke, eta maitatzeko gure ezagutzak egin diozogun. Kreatu gaitu, nezesarioki haren begietan bizi

behar dugu, eta irabaz detzakegu memento gustiez khoroa eternalak, baldiñ ungi egiten badugu gure egiñbidea. Bertze gauza gustiak ezte banagloriarik baizen; beraz, gure hartharik handiena behar da, leialtasun, ohore, eta amudio Jainkoarentzat.

Denbora hautan, hañitzek hañitz libiru eder argira eman tuzte; ezta, bada, hau bertzeak baño ederragoa; bañan nola berze gauzetan bezala, debozionatean gustu diferenteak baitire, iduritu zait hañitz deboten artean, batzuek huntan gustu hartuko dutela, gustiz mariñel debotek; eta hek prinzipalki konsideraturik, deliberatu dut liburu hunen egitera; erranen baitute batzuek, bizi zenean orhoitu zen bere herriaz, eta ez zitzaion ahantzi hiltzerakoan, bere señaileak emanik joan baita. Ezen nola plazer hartzen biatute itsaoan latiñez Elizako himnoen kntatzeaz, atsegin gehiago izanen dutela himno bere ezkaraz errateaz, aire berean ezkaraz ematen tut; eta gaiñerako bersuen airea komunzki gustiek badkite.

Zazpi parte ditu: 1) da giristiñoaren eginbidea; 2) Jesu Kristoren deboziona; 3) Aldareko Sakramendu sainduarena; 4) Andredena Mariarena, 5) gizonaren lau fiñak; 6) Haiñitz kondizionetako jendentzat oraziñoak; 7) Salbamenduare egiteko, eta Sakramenduen ongi errezibitzeko jakin behar den doktrina.

Batzuek hañitz oraziñoen errateko usantza dute, konsideratu gabe zer erraten duten. Ezta hori oraziñoen erratea, ez Jainkoari plazer egitea, bañan bai bere buruari atsegin egitea, eta usatu tuen oraziñoetako penetarik bere espirituaren libratzea. Hirur gauza bethi konsideratu behar liritezke: nor mintzo den, nori eta zertzaz. Gizona da mintzo dena, Jainkoari mintzo zaio, eta salbamenduaren egiteko handiaz mintzo zaio.

I. Partea

GIRISTINOAREN EGINBIDEA

Goizean girstinoaren eginbidea

Jaikitzean, behar den mugan, nihorekin mintzatu gabe, Jainkoari ofritu behar zaio lehenbiziko pensamendua, amudioa, hitza eta obra. Ziñaturik bestitzean erran behar dire: *Pater, Ave, Credo, Salve, In manus, Angeli*. Hari zerbitzu egiteagatik jaiki behar da eta hari ofritu bihotza; bes-titu ondoan ur bediñkatuaz ziñaturik, belhauriko imajina saindu baten aitzinean, begiez ikhusten bazindu bezala Jainkoa, egiñen duzu propos ona.

Bortz puntu ditu: 1) *Jainkoaren adoratzea*; 2) *Eskerren ematea*; 3) *bekhaturik egin gabe bizitzeko resoluzioaren hartzea*; 4) *Jainkoari ofritzea bere burua*; 5) *galdegitea ungi bizitzeko eta ungi hiltzeko grazia*.

1. Adoratzean orhoitu behar zare zein zaren ttipia, eta Jainkoa zein den handia; nola den bereganik, eta ez nihoreganik, bañan nola diren hareganik lurra, zerua, gizonak, aingeruak eta kreatura gustiak.

2. Eskerrak ematean, orhoitu zaite bi grazia suerte egin darozkitzula, jeneralak eta partikularrak. Kreatu, konserbatu, Bere Odol preziatuaz erosi, sanktifikatu, egiazko Elizan eman, ifernutik beiratu zaitu, eta irabazi darotzu Parabisua: hauk grazia jeneralak dire, bertzei ere egin baitiotzate hunelako ondasunak. Bañan partikularrak, munduan egin darozkitzun faboreak, gorphutzean, ariman, eta hañitz bekhatutarik beiratu baitzaitu.

3. Resoluzioea egitean, orhoit zaite zure bekhatuek merezi dutela infernua: nolako tormenta! Galdu duzula parabisua, nolako afruntual Iragan gaba azken gaba izan da hañitzentzat. Egun hau ere benturaz azken eguna izanen da zuretzat. Egizu beraz resoluzino fermu bat biziko zarela egun arratsean hil behar bazindu bezala, Jainkoari eztiuzula egiñen desplazerik, bañan zerbitzatuko duzula ahalik saindukien.

4. Ofritzean, eman behar diotzatzu arima, gorphutz, pensamendu, hitz, obra, egun, gau, bizitze heriotze, ontasun guziak; arren, errezi detzala oraidanik gauza hari konsekratuak bezala, eta plazer gehiago egiñen diozu, erraten badizu, ofritzen diotzatzula Jesus Kristoren merezimenduez galdegiñ behar diozu, arren, eman dietzatzun grazia borthitzak.

5. Othoitz egitean, bi gauza galdegiñ bear diotzatzu: 1) bekhaturik egiñ gabe egun bizitzeko indarra; 2) haren amudioan hiltzeko grazia. Guziz Jesu Kristoren merezimenduez galdegiñ behar diozu, arren, eman dietzatzun grazia borthitzak.

Itzulirik elizaren partera, bihotzez adora zazu Aldareko Sakramendua. Salbatzaille maitea, kontent gabez behin gustientzat itzatu izateaz gurutzean, orain gau eta egun sakrifkatzeen baitzare gure aldaretan! Hunenbat amudio duzunaz geroz gustientzat, othoizten zaitut, arren, ni bereziki maita nazazu.

Angelus Domini nuntiavit...

Jainkoa egiazki nahiz
Mundu gustia salbatu,
Aingeru Gabriel zioen
Mariari deputatu:

Hartuko zuela gorphutz bat
Haren sabel sakratuan
Eta guretzat hillen zela
Gurutze odolstatuan.

Ecce ancilla Domini...

Gero Birjinak zuenean
Ainegerua salutatu,
Eta Aitarean borondate
Dibinoa adoratu;

Huna, zioen ihardetsi,
Jainkoaren Neskatoa,
Kunpli bekit diozun gisa
Haren mandatu altoa.

Et Verbum Caro factum est...

Gabrielek entzun ondoan
Birjinaren baimendua,
Jainko Jaunak formatu zuen
Jesus-en gorphutz saindua.

Pontu berean haragiz zen
Jainko Semea beztitu,
Birjina zen pontu berean
Jesus-en Ama gerthatu.

Propos ona

Jainkoaren Presenzia

Jainko, zeïña bere izatez baita
Gloriosa eta guziz puxanta,
Poblu eta eta prinze gustien prinzea,
Ene Jainkoa Jauna, fiñ eta hastea;

Adoratzea

Aita eternal, Seme eta Berboa,
Espiritu, bien amudioa,
Belhaurikaturik humilki gorputza,
Adoratzen zaitut, Jongoiko bakhoitza.

Eskerak

Zuk gaituzu kreatu, konserbatu,
Giristiño zuk egin, zuk hautatu,
Zuk bethi bethetzen ontasan handiez,
Esker darotzugu grazia gustiez.

Ofritzea

Zor natzaizu naizen bezalakoa,
Arren, beraz, har nazazu, Jainkoa,
Ene pensamendu, arima, bihotza.
Ene urrats, obra, hitz eta gorputza.

Resoluzioea

Biziko naiz egun, Jauna, sailduki,
Bekhatuak utziko tut osoki,
Zure plazerean da ene plazera,
Pensamendu, solas, lan eta desira.

Othoitza

Adizazu, Jauna, ene othoitza,
Lagun bekit zure esku borthitza,
Bizi nadin zure bake dibinoan,
Bekhatuak gabe hil amudioan.

Birjina Mariari

Erregiña, Dohatsuen indarra,
Ene Ama, etsaiaren beldurra,
Bizian nazazu argi bi begiez,
Eta herioan sokorri graziez.

Aingeru Beirailleari

Aingerua, ene gida argia,
Egor azu urrun ene etsaia.
Konseilla nazazu: egiozu gerla,
Nik ikhus arteo Jainko eternala.

Jesus Kristoren oraziona

Gure Aita, zeïña baitzare zeruetan, sanktifika bedi zure izena; ethor bekigu zure erresuma, zeruan bezala lurrean ere egin bedi zure borondatea; iguzu egun gure eguneko ogia; barkha dietzaguzu gure faltak, guk barkhatzen diotzotegun bezala guri ofensatu gaituztenei; eta ez gaitzatzu la utz erortzera tentazionera, baiñan begira gaitzatzu gaitzetik. Halabiz.

Aiñgeruaren salutazioea

Agur maria, graziaz bethea, Jauna zurekin da, benedikatua zare emazte gustien gaiñetik, eta da benedikatua Jesus zure sabeleko fruitua.

Maria saildua, Jainkoaren Ama, othoitz egizu guretzat bekhatore gaxoentzat, orai eta gure heriotzeko orenean. Alabiz.

Apostoluen sinbola

Sinhesten dut Jainko Aita bothere guzia duenaren baithan, zeruaren eta lurraren kreatorrean; eta Jesus Kristo haren Seme bakoitz gure Jaun handian, ziña konzebitu baita Spiritu Sainduaganik; sorthu Birjina Mariaganik, ziñak sofritu baitu Pontio Pilatusen azpian, gurutzefikatu baita, hil bait, eta ehortzi baita; ziña infernura jautsi baita, eta biztu hille-tarik hirugarren egunean; ziña jarri aita Jainko Aita bothere guzia duenaren eskuinean; eta ziña ethorriko baita hillen eta bizien juiatzera. Sinhesten dut Spiritu Sainduan, Sainduen Komunionean, bekhatuen barkhamenduan, haragiaren resurrekziorrean, eta bizitze eternalean. Halabiz.

Debozinoa mezaren entzuteko

Zeruko onez nahi baduk
Mundu hunta aberastu,
Sakrifizio dibinoa
Ungi behar duk aditu.

Orhoit adi mahain sakratu
Huntan dela Jesus bera;
Bere herio ederraren
Berak pintatu figura.

Orhoit, Gurutzeetan direla
Aldareak ganbiatzen,
Amudioak Jesus Jauna
Duela hemen ofritzen.

Hemen dik ematen Jesusek
Guretzat bere bihotza,
Eta dik halaber ofritzen
Odolarekiñ Gorputza.

Aldareak dituk Jesusen
Thonba eta Gurutzea;
Meza, haren frogu sainduen
Deklaraziño tritea.

Beraz behar duk ohoratu
Jainko hillaren tronua,
Bethi ekharri bihotzean
Amudiozko dolua.

Athor, ene girstinoa,
Ahuspez adoratzeru,
Athor Jainkoak deitzen auen
Lekhu sakratu huntara.

Ikhusak hire Jainkoaren
Heriotzeko tronua;
Bañan beirauk, sekulan ez utz,
Jainko hillaren dolua.

Mezan

Lau konsiderazione egiteko: hastetik ofrendaraiño,
pensatu behar da Jainkoaren handitasuna.

Bere Aitari aldarean
Seme Jaun Jainko Gizonak
Ziotzak eman osoki
Zor zaizkon handitasunak.

Adoratzen dik, ofriturik
Gorphutz adoragarria;
Guk ere ofri diozogun
Jesus, gure Jaun handia.

Ofrendatik konsekrazioneraiño, Jainkoari eman behar
zaizko eskerrak:

Semea misterio huntan
Gure ziaikuk egiten;
Eskerrak ziotzak Aitari
Guregatican ematen.

Aitak egiten ziarokuk
Ontasun paregabea;
Hanbat zioagu ematen
Emanik bere semea.

Konsekrazionetik komunioeraiño, galdegin behar
zaio Jainkoari barkhamendua.

Sakrifizio saildu huntan
Jesus Seme Dibinoak
Ardiesten ziarozkiguk
Aitarean amudioak.

Misterioski sofriturik
Harengatik herioa,
Bihotza zio irabasten,
Billusten armez besoa.

Komunioetik fineraiño, Jainkoari galdegin behar zaio
ungi bizitzeko eta ungi hiltzeko grazia.

Elizan aldareak dituk
Jainkoaren ithurriak;
Hautan dik isurtzen odola
Kanal egiñik zauriak.

Goazen beraz laster, hetarik
Suillak bethez thiratzera:
Gureak dituk ithurriak,
Ur hura ez utz galtzera.

Mezan egin behar diren lau birtuteak

Fedea: Sinhetsi egin behar da Jesus Kristo egiazki dela
Hostia sailduan eta han ezuela ohore eta adorazione
gutiago merezi, nola zeruan; beraz gorphutzeko sen-
suak eta adimenduko argiak itsuturik, errazu:

Siñhesten dut hain egiazki
Zarela Jesus Hostian,
Nola baitzare dohatsuki
Parabisuko glorian.

Egia hunen frogatzeko
Ezarriko dut bizia,
Biziarekin isuriko
Gogotik odol guzia.

Humilitatea: Jainkoaren handitasuna eta zure ttipitasun
konsideraturik errazu:

Ni zer naiz bekhatuik baizen?
Lurra da ene bihotza,
Ene arima fitz ariña,
Herrautsa ene gorphutza.

Bitartean Jainko handia,
Enegangat heldu zare?
Nik nondik merezi othe dut,
Jauna, hunenbat ohore?

Xahutasuna: Dolu handi bat duzula zure bekhatuez,
huna zer intenzione saindu behar duzun Mezaren
entzuteko.

Ethortzen naiz hirur Presuna
Dibinoen ohoretan,
Gure Eliza sailduaren
Eta ene faboretan.

Jainko handia, huna non den
Nik dudak xede guztia:
Zuri eman nahi daroztut
Ahal dagidan gloria.

Amudioa: munduko amudioa eta amudio propioa utzi-
rik, eta harturik Jainkoaren amudioa, errazu:

Ala nik izan hañitz suiet,
Jesus, zure maitatzeko!
Ala zuk hagitz ni maitatu,
Hunenbat on egiteko.

Jesus Jainkoa, eztut nahi
Amudiorik enetzat;
Erre nahi naiz amudioz
Bizi naizeño zuretzat.

Gorphutz saildua altxatzean

Ave, Verum Corpus...

Agur egiazko Gorphutza,
Birjinaganik sorthua,
Egiazki gizonengatik
Gurutzean itzatu:

Saihetsetik ilkhi zitzaitezun
Urarekien Odola,
Iguzu gure herioan
Zure guztu eternala,

Arren, urrikal gakizkitzu,
O eztia, o emea;
Gure Jesus, gizon Jainkoa,
Birjina Amaren semea,

Kalitza altxatzen

Ave, vere Sanguis Domini...

Agur Jesus Kristo Jaunaren
Odol adoragarria!
Gure gustien salbatzeko
Gurutzean isuria!

Arren, urrikal gakizkitzu
 Iguzu zure grazia;
 Laudatuko zaitugu bethi
 Gure Jainko Jaun handia.

Sakramendu saildua altxatu ondoan aktak

Adora

Ahuzpez adoratzeko zaitut,
 Jainko adoragarria,
 Pobluko eta erregeen
 Errege guziz handia.

Esker

Egun huetan izatu tut
 Zure ontasun berriak;
 Jauna, eskerrak darozkitzut
 Posible diren gustiak.

Resoluzione

Aithortzen dut, ene denboran
 Egiñ dut hañitz bekhatu;
 O Jainkoa, hiltzeko nago,
 Zu baizaitut ofensatu.

Arren, barkha dietzadatzu
 Hartu tudan ausartziak;
 Deliberatzen dut utztera
 Handiak eta ttipiak.

Oferi

Jaun ona, ofritzen darotzut
 Osoki ene bihotza,
 Pensamenduak, hitzak, obrak,
 Arima eta gorphutza...

Othoitz

Zure seme Jesusengatik,
 Aita, indazu grazia;
 Eta indazu hil-ondoan
 Zeruan zure gloria.

Hirur berthute teologalak

Fedea

Sinhesten dut Jainko batean
 Hirur presuna direla,
 Bigarrena gizonengatik
 Gizon egin izan dela.

Esparantza

Jainko ona, zure baithan dut
 Eman ene esparantza;
 Zuk eman behar darotzazu
 Gloriaren segurantzaz.

Karitatea

Maite zaitut osoki,
 Egiazko Jongoikoa,
 Ene bihotz, ene ontasun,
 Aita amudiozkoa.

Zeruko erregiña handiari othoitza

O Birjiña Ama saildua,
Ezta oraiñ aditu
Zure haurretarik duela
Jainkoak abandonatu.

Esparantza handi hunekin
Zuregana naiz ethortzen;
O Birjina Birjinen Ama,
Zu zaitut errekeritzen.

Hel zakizkit ikhus zaitzadan
Zeruan, Ama emea;
Hel zakizkit maite dezadan
Zeruan zure Semea.

Joseph dohatsuari othoitza

Birjina Ama handiaren
Birjina espos garbia,
Haz-aitatzat hemen munduan
Jainko Jaunak berezia.

Joseph, arren, lagun zakizkit
Zeruetara gorthean,
Hazi duzun haur ederraren
Palazio ederrean.

Aingeru beirailleari othoitza

Jainkoaren aingeru saildu,
Ene kargua duzuna,
Bethi ene sustengatzeko
Armak eskuan zaudena;

Arren, lagun zakizkit egun
Eta lagun fineraño;
Segituko zaitut nik ere
Zeruko gloriaraño.

Pater, Ave, Credo, Confiteor, Salve, In manus, Angele..

Zazpi psalmu penitentzialak letharina handiekin

Dabid eri handiak, bere faltagatik, othoizten du Jainkoa senda dezan, eta entzuten da: Ez zaitzela orhoit, Jauna.

Psalmu 6

Jauna, ez nazazula har zure furian, eta ez nazazula gaztiga zure kole-raren denboran!

Urrikal nakizu, flako bainaiz, senda dietzadatu ene miñak, ezen ene ezur guziak khiritu zaizkit, eta indarrak osoki beheratu.

Espantu handi batek sesitu darot ene arima; bizkitartean oraiño zenbat denbora utziko nauzu ene lazerian?

Jauna, bihur zaite enegangat, eta libra diezadazu ene spiritua; salba nazazu zure ontasun handiaren izenean.

Ezen nor orhoituko da zutzaz sekulako dolorean, eta nork erranen tu zure laudorioak thonbat eta infernuan?

Flakaturik egotu naiz beherazpenez, isuriko tut gau guziez nigarrak, eta hetzaz bustiko dut ene ohea.

Ene begiek ezin sufritu zaituzte furian, nahasi izatu zaizkit, eta eza-gutzen dut ene etsaien artean hagitz zahartu naizela.

Urrun zakizkide gaixo eta injustu guziak. Ezen Jainkoak entzun dik ene nigarren oihua.

Jaunak entzun dik ene othoizta, errezibitu dik ene auhena.

Desohora eta nahaz beite ene etsai guziak, hagitz ahalka beite bere bekhatez, eta fite bere buruak ezagut betzate.

Gloria duela Aitak eta Semeak eta Spiritu Sainduak. Dutela egun eta bethi eta mendeen mendetan izatu duten gloria hastean et eternitatean.

Psalmu 32

Nathan profetak abertituz geroz David bere faltez, ezagutzen du bekhatoea dela, eta aithortzen du bere barkhamendua ezuela bere indarrearen gruitua, banan Jainkoaren graziarena. Beati quorum remissa sunt peccata...

Dohatsua da ziñari Jainkoak ezagutzen ezpaitiotza bere hobenak; ziñak bihotz lano batekin zerbitatzen baitu Jainkoa, eta sekulako desterratu baititu bere spiritutik gezurra eta tronperiak. Nik zeren ezpaitut aithortu ene bekhata, sentitu tut ttipiturik ene indarrak, eta ene dolore minberek obligatu naute oihu handien egitera.

Ezen zure eskua pisatu izan da gau et egun ene gainean: halako maneraz non bekhatuak eta doloreak zaurthurik ene arima, zorionez itzuli bainaiz zuregana, ene lazeriarik handienaren denboran.

Berhala ezagut arazi darotzut ene bekhata; xahuki erran darotzut eta ez tut bilhatu estalkirik ene injustiarentzat.

Dolorezko estatu hntan nagoela, Luri ene falta erakutsi gabe, deliberratu dut fiñean: frankoki kontestatuko diot Jainkoari; eta erran dudan bezain sarri, sentitu dut barkhatu darotazula ene bekhata.

Niri eman darotazun bezalako barkhamendu bat izateagatik, ene gisa ethorriko dire zuregana justu guziak; entzun ahal detzaketzu muga propioan, eta hekin kontra osoki koleran izanen etzaren denboran.

Beraz bertze jendeak pulunpatzean dolore suerte guzien dilubioan, zure itzalean gerizatu izanen dire justuak, eta ez tute sufrutuko lazeriarik batere.

O Jainko, ene bozkarioa, ene inguruan dudan tribulazionean, ene ihezlekhua, begira nazazu persekutatzen eta kantoin guzietarik setiatzen nauten etsaietarik.

Orazionean nagoenean, iduri zaut, Jauna, ihardesten darotazula: irakatsiko daroat hire bidea, ene begiak idukiko tiat hire gainean hire urratsak konsideratzeko, eta hire altxatzeko erortzen aizenean.

O gizonak! ikasazuez beraz Jainkoari obeditzen, egin ez zaitetze zamari sendo eta mando muthiri baten gisa.

Hauk ihez egiten ziotek zamaldunari, eta ez tie nihor utzten bridaz eta amoxaz baizen gobernatzen.

Segur hañitz pena eta affliktzionek abisatzen die bekhatoarea, Jaunarengana itzultzeaz; eta frogatzen tik haren miserkordiaren señaileak, haren baithan ematen duen bezain sarri esparanza.

Beraz, justuak alegera eta glorifika zaitezte haren baithan, ziñek baituzue arima garbia eta bihotz xuxena.

Gloria duela Aitak...

Psalmu 37

Dabidek eskribatzen tu adulterioan izatu zituen bere penak, bere eritasunak, bere etsaiek sofriarazi ziotzaten persekuzio-neak, eta hetarik libratzeaz othoitz egiten dio Jainkoari.

Domine, ne in furore tuo...

O Jauna, ez nazazula har zure furian, eta ez nazazula gaztiga zure koleraren denboran.

Jadanik zure fletxek egin darotzkidate xoil zauri handiak ene ariman, eta pisatu duzu zure eskua ene gainean.

Halako maneraz non zure kolerak ezpararot parterik sendo utzi ene gorphutzean; kexadura sarthu zait ezurretaraiño eta ene arimako ahal guziak nahasi zaizkit ene bekhatuena aitziñean.

Helaz! Ene bekhatuak hondatu naute, buruaz gora ditut, eta zapatzen naute ezin altxa dezakedean karga pisu batek bezala.

Ene zauriak haiñ dire zaharrak, non hekien urriña eta busteltasuna estrañoioak baitire, laster asko erremedioa ekharri faltaz.

Haiñ lazeriatua egin naute, non kargaren azpian makhurtua bezala bianaiz, eta langidurak eta tristeziak flakatua.

Sentitzen dut ene erraiñetan dolore borthitz bat; ni urrikari behar bidean, ene etsaiek trufatzen baitire nitzaz, eta benturaz baita sendoa parte xoil bat ene gorphutz gustian.

Guzia langitua eta guzia beheratua naiz, eta orai naizen estatuan, ene bihotzeko beherazpenak lehen dire orroak, ezen ez auhenak.

O Jauna, badakizu zer xede duten ene desirkundeek, eta zer penek hunela eragiten darozkidaten beherazpenak.

Nahasmenduak sesitu darot ene bihotza; uzten naute ene indarrek, eta osoki hilda ene nigar handiak isuririk.

Bertzek nitzaz osoki trufatu dire ez ni laguntzeagatik, ene etsaiek bortxatzen nindutenean, eta bizia eraman nahi zarotaten denboran.

Dohakabe hek gaizki minzaten ziren nitzaz; pensatzen hari ziren ni trunpatu nahiz, eta niri kalte egin nahiz, eta gezurrak erraten zarozkidaten ni galdu nahiz.

Bañan hekien trunperiak ez ezagutu iduri egiten nituen; hekien balsan gorra bezala nintzen, hekien induriak ez aditzeagatik, eta mutua bezala nintzen, hekien kalumniei ez ihardezteagatik.

Oraiño irauten du denbora hark, eta erran ahal dezaket, egiñ naizela aditzeko beharririk ez tuen presuna baten gisa.

Bañan zuk ihardetsiko diozute enetzat, Jauna, zure baithan eman baititut ene esparanza gustiak, eta zuk entzunen duzu ene othoitz, ene Jauna eta ene Jainkoa.

Guziz orhoit zaite humilki othoitz egiñ darotzudala, ene etsaiek ene gainean abantailarik ez izateaz.

Ezen den gutiena ikharatzen ikhusten nautenean, gaxto hek berehala superbio errendatzen dire ene kontra, eta ene lazeriaz gloriatzen dire.

Hala ere preparatua nago zure eskutik errezibitzera gogoren diren gaztigu gustiak; badakit merezi dudala ene bekhatuak emanen darotan pena guzia.

Nik ahal dagidana da haren konfesatzea, eta satisfatzeko moianen bilhatzea.

Bizkitartean ene etsaiak kontent bizi dire; egiten dire borthitzagoak eta izaigarriagoak; eta kausitze dut egun gustiez berretzen direla ninbrean eta indarrean.

Ene ungi egiñen aldera, gaizki egiten darotate; bethetzen naute induriez eta solas gaxoz; eta niri ekhartzen darotaten herraren suietik handiena da, bethi segitu baitut berthutea, eta bakean bethi bizi izatu bainaiz mundu guziarekiñ.

Bañan, Jauna, ez nazazula abandona, eta ez zaitezela urun eneganik, o ene Jainkoa.

Eta usantza duzunaz gerostik en begiratzeko gaitz suerte gustietarik, laster egizu ene laguntzera.

Gloria duela Aitak...

Psalmu 50

Dabidek othoitz egiten dio Jainkoari barkha diotzon egñ tuen adulterioa eta heriotzea.

Miserere mei, Deus...

O ene Jainkoa, urrikal nakizu zure miserikordia handiaren hedadura guzien araura.

Eta garbi diezadazu ene bekhatua zure ontasunaren indar extraordinarioez.

Grazia abundant baten beharra dut ene garbitzeko, eta ene bekhatuaren xahutzeko.

Ezen ezagutzen dut zein handia den, bethi baitut ene begien aitzinean, eta bethi sentitzen baititut haren erantzukiak.

Zure aitzinean egin ut ene falta eta xoilki zure kontra bekhatu egñi dut; bañan, Jauna, barkha diezadazu, zu zure promesetan leial kausitzeagatik, eta kontra mintzatuko diren guziak gezurtarazitzeagatik.

Egia da, hagitz ofensatu zaitut. Bañan ez natzaitzu bada urrikalduko? Ene sortze dohakabearen segida denaz gerostik ene falta. Badakizu bekhatuan konzebitu izan naizela, eta falta miserable hunen notharekin baizen ene amak ez nauela mundurat eman.

O ene Jainkoa, barkhatu behar darotazu segur, begiratu baitut bethi zure legea eta maite duzun doktrinaren fermutasuna, eta hutsak eginagatik, sustengatu baitut erakutsi darotazun zuhurtziaren siñhestea.

Beraz, Jauna, Zerorek garbi nazazu hisopoaz; ez naiz solament xahutua izanen, bañan egiñen naiz elhurra baño xuriagoa.

Ene bekhatua barkhatu darotazun bezain sarri, betheko naiz bozkarioz, eta hartuko ditut indarrak, ziñak ora baititu beheratuak.

Bihurtzatu zure begiak, ez ikhusteagatik gehiago ene faltak eta ene bekhatu gustiak garbitzatu.

Egin zaitte ene baithan bihotz guziz garbi baten kreatzaillea; berri zazu ene ariman barna justiziaren eta saindutasunaren spiritua.

Ez nazazula urrun zure presenziatik eta ez diezadazu khen ure spiritu saindua.

Bihur diezadazu ene Salbatzaillearen esperanza bethi izatu dudana, eta ene bekhatuak eraman darotan boztarioa, eta borthitz nazazu zure spirituaz, ziña baita spiritu guzien prinzea.

Egiñen darotazun grazia hunen ordaiñetan, gaxtoei irakatsiko diotet zure lege saindua; ene hitzek eta exenpluek erakharriko tuste bekhatorek zuregana, eta egiñen dute penitentzia.

O Jainkoa, ene Jainkoa, ziñagatik esparanza baitut ene salbamendua, khen diezadazu ene lagunaren odola isurtzean egin dudana bekhatua; eta boztuko da ene mihia zure justiziaren mirakulluak publikatzeaz.

Baldin, o ene Jainkoa, zerorek idekitzen baitutzu ene ezpaiñak, ene mihiak erranen tu lekhu guzietan zure laudoriok.

Ezen, helaz! nahi izan bazintu sakrifizioak, eta uste izan banu hostiek apazegatuko zituztela, ofrituko narozkitzun, eta betheko nituen zure aldare gustiak; bañan badakit eztuzula holokaustarik nahi.

Zuk galdegiten duzun sakrifizio baxarra dela spiritu penitent bat tristeziak flakaturia, eta eztuzula sekulan errefusatzen bihotz doloreak zahurtua eta egiatzki humiliatua.

Halaber, Jauna, ene bekhatuak debekatu gabe, arren ungi trata zazu Sioneko zure populua, zerorek kontinuatzatu, eta konserbatzatu Jerusalemeko murrailak.

Akhabatzen direnean, maitatuko duzu justiziaren egiazko sakrifizioa, eta eztitutzu gaitzetsiko zure aldareen gaiñean emanen diren ofrendak eta holokaustak.

Psalmu 101

Dabid doloreak langituak sokorri eske dagoka Jainkoari; othoitz egiten dio erreparatzeaz Jerusalemeko Hiri urratua, eta berriz egiteaz Khaldeek erre zuten tenplua.

Domine, exaudi orationem...

O Jauna, entzun ezazu ene othoitz, eta ethor bedi zuregana ene auhanaren oihua.

Ez dezazula eneganik itzul zure bisaia, eta presta diezadazu zure beharria ene aflikzionaeren egunean; zuregana ethortzen naizen denbora guzian faborez laster errezibi nazazu.

Egun dut beharrik handiena, ikhusten baitut khea bezala doazela ene egunak, eta ene hezurak idortu zaizkidala, suan iragan izatu balire bezala.

Ene bihotza doloreak flakaturik, sekatu zait belhar iguzkian idortua-
ren gisa; eta haiñ da handia ene afflikziona, non ene biziaren sustenga-
tzeko, ahantzarazi baitarot ene ogiaren jatera.

Ene beheraspenak eta ene auhenak halako fazoinez mehatu naute,
non ene hezurra lothurik baitaudez ene larruari.

Ene tristeziak ihez eragiñ arazitzen baitarot gizonen konpafiñietarik;
egiñ nau eremuan baizen plazerik estuen Pelikaonaren gisa, bilharazitzen
darozkit ilhunbeak, eta etxe zaharren zilhoetan estaltzen den huntza
bezala.

Iragan tut ene gabak milla khexamenduekiñ, eta tristetu naiz, bere
laguna galdu duen eliza-xoriaren gisa.

Egun guziez ene etsaiek egiten zarozkidaten milla erreportxu, eta
enetzat laudoriorik baizen etzutela iduri egiten zarotatenek berek bande-
rizak egiñ tuste ene galtzeko.

Eta hala ene doloreak haiñ gustu gutirekiñ janarazitzen zarotan ene
ogia, non iduritzen baitzitzaitan hautsa zela, eta nahasten nuen ene niga-
rrekin ene edaria.

Huna nola nintzen zure azpian zapatua; ezen prosperitatera altxatu
ondoan, hautsi nauzu lurraren kontra, eta badidurizu ez nauzula hunen
gora altxatu lasterrago behera etxatxeko baizen.

Halako suertez non ene egunakk iragan baitire itzalen gisa, zeoál
zenbatenez beheratzenago bata iguzkia, hunbatenez baitire handiangoak;
eta egiñ izatu naiz bero handiak ihartu duten belhar bat bezala.

Beraz, xoilki ezta zu baizen, Jauna, eternitate gustian fermu dena, eta
zu xoilla zare, zeññaren laudorioa hedatzen baita mende gustietara eta
denboran guttitzen ezpaita.

Dudarik gabe altxatuko zare, Jauna, urrikalduko zaitzu Sion, eta
segur denbora da; ezen hunen lazeriak hartara dire, non galdu behar
baitu, egiten ezpadiozu miserikordia.

Oraño zure zerbitzari leialek maite tuste hunen kalteak, eztute ikhus-
ten doluz baizen hune desolazionean.

Baldin, Jauna ethortzen bazare hiri saindu hunen errespetatzera,
nazione guziak zure izen sainduaren eta zure handitasunarn beldur izanen
dire, eta lurreko errege guziek ohore eta errespetu ekharriko diote zure
majestateari.

Zuk eman ditutzu Sionen lehenbiziko zimenduak: ezta bada zure
ohorea? Hunen erreparatzen erakuts dezazun zure gloria justua?

Ah! Huna nola Jaunak kon sideratu duen bere zerbitzari humillen
othoitza, eta eztitu laidatu hekieñ auhenak.

Haiñ da handia guk hari zor diogun obligaziona, non gauza hauk
eskribatu behar izan baitire ethorkizuneko mendeetan: eta Jainkoak krea-
tu duen populuak jakitean mirakulu hauk, eman beharko baitiotza laudo-
rio eternalak Jaunari.

Ezen zeruetarik, non egite baitu bere egoitza, beheratu tu begiak
lurrera.

Entzun tu gathiboen auhenak eta libratu tu hiltzera kondenatu
zirenak.

Sioneko hirian egin daitezen hare izenaren eta haren handitasunaren
tronpetak, eta bethi publika detzaten haren laudoriak Jerusalem.

Hauk kuplituko tuzte Jaunak biltzen tuenean populu guziak, eta dei-
tzen tuenean errege guziak hari zerbitzu errendatzera.

Bañan noiz arribatuko dire gauza hauk? Iduritzen zaut hauk fite
ikhusi nahiz: Populu hura heldu zaiola Jainkoari erraten dioela: Jauna, era-
kuts diezadazu oraño zenbat egun dudan bizitzeko, ez othe naiz haiñ
dohatsu izanen, non ikhusiko baitut erreparaturik Jerusalem?

Oraño ez nazazula deit zuregana, eta ez dezazula hauts ene bizia
bere egunen erdian; badakit zuk zerorek xoilki tutzula mende guziak baño
urthe luzeagoak.

Zuk hastean fundatu duzu lurra eta zure eskuen obrak dire zeruak.

Bañan, eta zeruak eta lurra galduko dire, eta zu zerori egonen zare
ganbiatu gabe.

Galtzeko perillos dire hala nola bestimenta, hañitz denboraz erabi-
llirik ethentzen direnak; altaratuko eta ganbiatuko dire, kapa zahar ezin
balia daiteken bat bezala. Bañan zu gauza bera zare, Jauna, eztire sekulan
akhabatuko zure urtheak.

Beraz esperanza dugu, noizbait egonen direla zure zerbitzarien hau-
rrak erreparatuko duzun Jerusalemeko hirian; ezarriko tutzula hekien
ondokoak mende gustietan.

Gloria duela...

Psalmu 128

*Dabidek galdegiten dio Jainkoari bere bekhatuen barkhamen-
dua, eta konsolatzen da Salbatzailearen esparantzian.*

De profundis clamavi..

Jauna, oihuz egon natzaitzu ene lazerien hondaleze beheretik; Jauna, entzun ezazu ene oihua.

Beude idekirik zure beharriak ene othoitz humilaren entzuteko.

Helaz, Jauna, aldiñ tratatzen bagaitzazu gure falten araura, nork sofituko tu zure justiziaren aspretasunak?

Bañan badakit zure miserikordia handiaz baliatzen zarela, eta hartu dut, zure promesak direla kausu, zure baithan esparantza.

Zure hitzari begiratuko dio ene arimak, barkhatuko diozutela penitentzia egiten dutenei, eta zure ontasunean eman dut ene konfiantza guzia.

Izralek goizetik arratseraño esparanza du Jauna baithan.

Ezen Jauna bethea da miserikordiaz eta hark ematen tu grazia abundantak.

Beraz hark berak erosiko du Izrael, eta libratuko bere bekhatu gustietarik.

Gloria duela Aitak...

Psalmu 142

*Dabidek konfesatzen du bere bekhatuaren pena bat zuela
Absalom bere semearengatik zuen persekuzioa.*

Domine exaudi orationem...

Jauna, entzun ezazu ene othoitz, eta faborez errezi zazu ene demanda humilla; adi nazazu zure justiziaren eta zure promes leialen araura.

Ez zaitezela sar jujamenduan zure zerbitzariarekiñ, ezen ezta lurrean gizon bizirik justu kausi ahal daitekenik zure begien aitzeñean.

Beraz lagun zakizkit, Jauna, ene bizia eraman nahiz ondolik baitarrait etsaia, eta jadanik lurrerat egotzirik, haiñ miserable egiñ nau, non galtzeko pontuan bainago.

Obligatu nau eremuen eta leze ilhunen bilhatzera, non iduritzen baitzait aspaldi hil direnak bezala ehortzirik nagoela; horra zerk eman darozkidan hersturak, eta nahasmendu posible diren handienak ene ariman.

Bañan hautan ene konsolatzeagatik gogoan iragan tut lehen egiñ izan zintuen espantuk bere perilletarik libratzeagatik gure aita aitzinekoak, konsideratu tut zure obrak.

Altxatu tut zureganat ene eskuak, eta ene arima agertu da zure begien aitzinean zure haiñ behar handian, nola lur xukatu eta idortu bat uriaren beharrean.

Jauna, laster egizu ene laguntzera; ezen flakatzera doat ene spiritua.

Eztezazula itzul eneganik zure bisaia, nahi ezpaduzu egiñ nadiñ hobirat doazenak bezalakoa.

Egidazu grazia bihotzean senti detzadan argiaren puntan zure ontasunaren fruituak, zure baithan eman dudana geroztik ene esparanza.

Irakatz diezadazu zer bide iduki behar dudana, ezen altxatu dut zuregana ene arima.

Jauna, libra nazazu ene etsaietarik; zuregana xoilki ihez egiñ dut; irakatz diezadazu nola egiñ behar dudana zure borondatea, zu baitzare ene Jainkoa.

Zure Spiritu Sainduak berak ontasun guzien ithurrirat gidatuko nau bide xuxenean. Jauna, konserbatuko darotazu bizia, ez ene merezimen-duengatik, bañan zure gloriaren izenagatik.

Zure justiziaz atheratuko duzu tribulazionetik ene arima, eta galduko tutzu ene etsaiak, erreputazionean emategatik zure miserikordia.

Galaraziko tutzu, diot, ene arima aflijitzen duten gustiak, ni bainaz zure zerbitzaria.

Gloria duela...

Ez zaitezela orhoit, Jauna, gure faltez, eta ez gure ahaideen faltez ere; eta ez dezazula har bengantzarik gure bekhatuez.

Letharina handiak

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Jesus-Kristo, urrikal gakizkitzu

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Jesus-Kristo, adi gaitzatu.

Jesus-Kristo, entzun gaitzatu.

Zeruko Aita, zeña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.

Sema, munduaren Salbatzaillea, zeña baitzare Jankoa, urrikal gakizkitzu.

Spiritu Saindua, zeña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.

Trinidad Saindua, zeïña baitzare Jainko bakoitz bat, urrikal gakizkitzu.

Maria Saindua, othoitz egizu guretzat.
 Jainkoaren Ama Saindua, othoitz egizu guretzat.
 Birjinen Birjina Saindua, othoitz egizu guretzat.
 Aingeru eta Arkanjelu Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Spiritu Dohatsuen ordena sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Joannes Baptsita Saindua, othoitz egizu guretzat.
 Patriarka Sainduak eta Profeta Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Apostolu Sainduak eta Ebanjelista Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Jaunaren Diszipulu Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Inozent Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Martir Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Pontife Sainduak eta konfesor Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Doktor Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Franses Xabier Saindua, othoitz egizu guretzat.
 Apez Sainduak eta Lebita Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Fraide Sainduak eta eremita Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Birjiña Sainduak eta alhargun Sainduak, othoitz egizue guretzat.
 Jainkoaren Saindu eta Santak, arrateko egiñ zakizkigute.
 O Jainkoa, fabora gaitzatu, entzun gaitzatu, Jauna.
 Jauna, begira gaitzatu gaitz gustietarik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Bekhatu gustietarik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure koleratik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Heriotza supitu eta ustegabekotik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Deabruaren enboskadetarik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Kolera, herra eta borondate gaxto gustietarik, delibra gaitzatu,

Jauna.

Fornikaziñoaren espiritutik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Ihortziriatik eta elementatik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Heriotze sekulakotik, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure Inkarnazionearen misterioaz, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure ethortzeaz, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure sortzeaz, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure Bathaio eta zure Barur Sainduaz, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure Gurutzeaz eta zure Pasioneaz, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure heriotzeaz eta zure sepulaturaz, delibra gaitzatu, Jauna.
 Zure Aszensione admirableaz, delibra gaitzatu, Jauna.

Zure Spiritu Saindu konsolatzaillearen ethortzeaz, delibra gaitzatu, Jauna.

Jujamenduaren egunean, entzun gaitzatu, plazer baduzu.
 Bekhatoreak gu izanagatik, entzun gaitzatu, Jauna, plazer baduzu.
 Othoizten zaitugu guri barkhatzeaz, entzun gaitzatu, plazer baduzu.
 Othoizten zaitugu guri miserikordia egiteaz, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu gure gidatzeaz egiazko penitentziara, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu gobernatzeaz eta konserbatzeaz gure Eliza Saindua, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu zure Relijione Sainduan konserbatzeaz zure Potife handiena eta elizan diren Hierarkiko Ordena gustiak, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu humiliatzeaz Elizako etsai gustiak, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu emateaz bakea eta konkordia egiazko bat Errege eta Printze girstiñoen artean, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu emateaz bakea eta unioea populu girstiño gustiei, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu gure borthitzeaz eta gure konserbatzeaz zure zerbitsu sainduan, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu gure ungi-egilleei ontasun eternalen emateaz, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu begiratzeaz gure, eta gure anaien, gure hurkoen, eta gure ungiegileen arimak sekulako damnazionetik, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu guri emateaz eta guri konserbatzeaz lurreko fruituak, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu emateaz hil diren fidel gustiei errepausu eternala, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoizten zaitugu aditzeaz gure othoitzak, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

O Jainkoaren Semea, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Jainkoaren Bildotsa, zeïnak khentzen baititutzu munduko bekhatuak, barkha diezadazu, Jauna.

Jainkoaren Bildotsa, zeïnak khentzen baititutzu munduko bekhatuak, entzun gaitzatu, Jauna.

Jainkoaren bildotsa, zeñak khentzen baititutzu munduko bekhatuak, urrikal gakizkitzu.

Jesus-Kristo, adi gaitzatu.

Jesus-Kristo, entzun gaitzatu.

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Jesus-Kristo, urrikal gakizkitzu.

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Pater Noster, osoki.

Psalmu 69

O Jauna, zato ene laguntzera, Jauna, laster egizu ene sokorritzera.

Bethe beite ahalkeriaz niri bizia eraman nahiz dabiltzanak.

Eta niri gaitz desiratzen darotaten gustiak ahalkaturik desohora beite bere xede gustietan.

Ene desgraziez alegeradirenak bihur beite desohorearekin.

Eta aitzitik zure bilha dabiltzanak ediren bezate zure baithan bere bozkarioaren materia; eta zu, bere salbamenduaren Egillea bezala, maite zaitustenek, erran bezate bethi glorifika dadilla bethi Jauna.

Nik behintzat aithortzen dut, paubre eta miserable naizela; O jainkoa, lagun zakizkit.

Zu zare ene laguntzaillea eta ene libratzaillea; ez dezazula gehiago uza ene sokorritzera.

V. Ene Jainkoa, salbatzatu zure zerbitzariak.

R. Zure baitan esparantza dutenak.

V. Egiñ zaitte guretzat dorre borthitz, eta ungi goarnitu bat bezala.

R. Gure kontra altxatzen direnen kontra.

V. Etsaiek eztuen abantailarik batere gure gainean.

R. Eta etsaiaren semeak eztuen indarrrik guri deus bidegabe egiteko.

V. Jauna, ez gaitzatzula trata gure bekhatuen arabera.

R. Eta eztietazagutzula errenda gure bekhatuek merezi tustenak.

V. Othoitz egigun N. gure Aita Sainduarentzat.

R. Jaunak konserba dezala, eman diozola bizitze luze bat; lurrean egiñ dezala dohatsu, eta ez dezala abandona haren etsaiaren furiara.

V. Othoitz egigun gure ungi egilleentzat.

R. Jauna, zure izenaren ohoretan plazer bazinote eman sari bizitze eternala gure ungi egilleei. Halabiz.

V. Othoitz egigun defuntu fidelentzat.

R. Jauna, emozute errepausu eternal bat, eta argi egiozute sekulako argiaz.

V. Errepausa beite bakean. Halabiz.

R. Halabiz.

V. Othoitz egigun kanpoan diren gure anaientzat.

R. Ene Jainkoa, salbatzatu zure baithan esparantza duten zure zerbitzariak.

V. Jauna, egor diozote zure sanktuariorik fabore borthitz bat.

R. Eta Sionetik laguntza bat.

V. Jauna, entzun dezazu ene othoitz eta ene oihua hel bedi zure bait-haraño.

Othoitz egigun

O Jainkoa, zeñaren naturaleza baita miserikordiaren egitea eta barkhatzea, errezibi zazu gure othoitz, eta hauts betza zure ontasunhandiak bekhatuen gateak, zeñek lothurik baitaduzka gure eta zure zerbitzarien arimak.

Gauza beraren gainean, othoitz

Jauna, entzun detzatu zuregana heldu diren presunen othoitz humillak, eta zuri konfesatzen zaizkitzun gustiei, barkha diotzote bekhatuak; errezibi bederen dezagun gure hutsen barkhamendua, eta egiazko bake baten ontasuna.

Bere bekhatuen barkhazinoaren galdegiteko, othoitz

Jauna, emeki usatu duzun bezala egiguzu fabore, senti detzagun zure miserikordiaren obrak; libra gaitzatu gure bekhatu gustietarik, eta hek egitean merezi izan ditugun penetarik.

Gauza beraren gainean, othoitzza

O Jainkoa, bekhatuez ofensatzen eta penitentziaz aphazegatzen zarena; begitarte onez errebitatzu zure aintzinean zure populu ahuspez dagoenaren othoitzak, eta bihurtzatu zure koleraren azoteak, gure faltek gure gainera thiratu dituztenak.

Aita Sainduarentzat, othoitzza

Jainko guziz puxanta eta eternala, urrikal bekizu N. zure zerbitzari gure Aita Saindua eta zure ontasanaz gida zazu salbamendu eternalaren bidean; zure faborez deisra dezan zuk plazer duzuna, eta konpli dezan bere indar guziez.

Erregerentzat, othoitzza

Jainko guziz puxanta, othoitzten zaitugu N. zure zerbitzari gure erregek, zeñiak zure miserikordiaz hartu baitu erresuma hunen gobernua, halaber errezi dezan berthute guzien abundantzia, errege girstiño bati dagozkan maneran poseditzen tuela, garait detzan bizioen mustroak, egiñ dadin bere etsaien biktorios, eta egun batez ethor dadiñ zureganat, zeñia baitzare Bidea, Egia eta Bizitza.

Bakhearentzat, othoitzza

O Jainkoa, desira sainduen eta konseillu onen prinzipioa, zeñagatik baitire obra justu gustiak: eman diozozute zure zerbitzariei munduak ezin eman diozoten bake hura, gure bihotzak eztaiten izan zure manue-tarat baizen emanak, eta diren, etsaik gabe, gure denborak zure faborez bakezkoak.

Xahutasunaren galdegiteko, othoitzza

Jauna, erretzatu gure bihotzak, eta gure erraiñak Spiritu Sainduaren su sakratuaz, zerbitza zaitzagun gure gorphutzen kastitateaz, eta plazer egiñ diezazugun gure arimen xahutasunaz.

Defuntuentzat, othoitzza

O Jainkoa, fidel gustien kreatzaillea, emozute zure zerbitzarien ari-me bere bekhatu gustien barkhamendua, ardiets dezatengatik gure orazione humillen moianez bethi desiratu duten grazia.

Obra on baten hasteko, othoitzza

Jauna, othoitz egiten darotzugu, aitzinatzatu zure inspirazionez gure akzione gustiak, eta zure graziaren berthutez gidatzatu, zureganik bere prizipiotik bezala ilkhi daiten gure othoitz eta gure obra gustiak, eta bihur daiten zureganat bere xede bakhoitzera bezala.

Defuntuentzat eta bizientzat, othoitzza

Jainko guziz puxanta, eta eternala, zeñia baitzare bizien eta hille Jaun Soberanoa, eta zeñiak aitzinietik ezagaturik hekien fedea, eta hekien obra onak, zuretarik izanen diren gustiei egiten baitio zure miserikordia; humilki othoitz egiten darotzugu ziñentzat ere deliberatu baitugu orazio-reen erratera edo oraiño biziak badire hemen munduan hil behar den haragiaren; edo gorphutzetarik ilkhiak badire, jadanik errebituak bertze munduan, ararteko emanik saindu gustiak, ardiets dezaten zureontasuna-ganik bere bekhatuen barkhamendua, Jesus-Kristo Jaunaren berthutez, zeñia bizi eta Jaun baita zurekiñ Spiritu Sainduaren batasunean. Halabiz.

V. Jaun guziz puxantak eta guziz onak entzun gaitzala.

R. Halabiz.

V. Eta fidelen arimek Jainkoaren miserikordiaz errepausua dutela bakean.

R. Halabiz.

Eguneko eginbidea

Elizatik ilkhi ondoan, obrarik prinzipalena hasi baño lehen, begiak zeruetara altxaturik eta zeñaturik, errozu Jainkoari, hari plazer egiñ nahiz, obraren egitera zoazela, maite duzula bihotz gustiaz, harengatik bizi eta trabaillatu nahi duzula.

Lana akhabatzean, errazu Elizarekiñ: Gloria duela Aitak eta Semeak eta Spiritu Sainduak; hala dutela egun eta bethi mendeen mendeetan, hastean eta eternitatean izatu duten bezala. Halabiz.

Tentazioneen denboran orhoit zaite, Jainkoa zure juje bezala begien aitziñean duzula, begira dagotzula, haren plazerak hagitz direla handiagokak, ezen ez bekhatuaren atsegiñak; zeruko gloriak hagitz merezi duela mespresa detzatzun bekhatuarne on labur ezdeusak; parabisua galarazitzen darotzula eta irabaz arazitzen ifernua.

Badin faltarik egiten baduzu, zure bekhatuak ezagaturik, barkhamendu eskatuko zaizko Jainkoari, damu egiazko duzula hari egiñ diozun desplazerez, zeren guziz ona den eta egiazko amudioa ekhartzen diozun; deliberatuko duzu sekulan ez duzula bertzerik egiñen, eta konfesatuko tutzula laster egiñ tutzun gustiak.

Mahaiñean sartzean, errazu *Benedicte*, benedika detzala zure janharriak, haren zerbitzuan bizi nahiz, haukiñ hartzera zoazela; jaikitzean, Jainkoari emanen diotzatzu eskerrak hartu tutzun janhariez eta galdegiñen diozu hetzaz ungi baliatzeko grazia... *Agimus tibi gratias*. Zerukotz enplegatu behar da denbora, eta posible diren ontasun gustiak egiñ, ezen zerere eraiten baitu gizonak bizian, hura bera bilduko du herioan, dio Apostoluak.

Arratseko eginbidea

Oratoriora erretirtu ondoan, pensa zazu aitziñean duzula Jainkoa; begira dagotzula ea noiz errendatuko diozun zure kontua; ur benedikatuaz ziñatuko zare, eta imajina saindu edo Gurutze bate aitziñean belhauriko egiñen duzu etsamena.

Adora

Adoratzun zaitut humilki
Zeruetako Jainkoa,
Aita, Seme, Spiritu Saindu,
Ene Jaun egiazkoa.

Zu ere adoratzun zaitut,
Salbatzailea, hostian,
Gizonen eta aingeruen
Jaun Erregea glorian.

Esker

Zordun natzaitzu hañitz onez
Egundaiñotik egiñez,
Bañan beregainki natzaitzu
Egun berritu dohaiñez.

Jauna, ematen darozkitzut
Ene eskerrak munduan,
Baita emanen ere bethi
Sainduen balsan zeruan.

Galdegñ

Ene Jauna, ene Jainkoa,
Ene Iguzki handia,
Zure argi saindutik dute
Gure arimek argia.

Galdez nagotzu, Jauna, argi
Bekhatuen bilhatzeko;
Arren, beraz argi nazazu
Bihotzaren xahutzeko.

Etsamena

Iklus ezak, ene arima,
Zer bekhatu egiñ duken,
Eta halaber zer ontasun
Egiñ behar utzi duken.

Hartarakotz konsideratzak
Ikhusi tuzken presunak,
Pensamenduak, hitzak, obrak,
Leku izan aizenak.

Dolore

O Jainkoa, nigarren nago
Zu ofensatu baitzaitut,
Ene dolore handia da
Damu egiñ baitarotzut.

Barkhamendu eske nagotzu
Ene bekhatuengatik;
Dezplazer dut, eta dezplazer
Zure dezplazeragatik.

Resoluzione

Deliberatzen dut fermuki
Ez bertzerik egiteko;
Eta egin tudan gustiak
Osoki konfesatzeko.

Ikhus dezazu Gurutzean
Enetzat zure Semea,

Eta barkha diezadazu,
Zeruko Aita emea.

Reflekziona

Zenbat ediren izan dire
Goizean hillik ohean!
Bekhatuetan joan badire,
Erretzen dauden ifernuan.

Beraz zeñ peril handietan
Jartzen da gauaz presuna,
Bekhatuez dolurik gabe
Lo egitera doana.

Abisu

Eziñ egin badezakezu
Zure konfesionea,
Asaia zaite egitera
Zure kontrizionea.

O Jainkoa, nigarrez nago...

Bekhatuen konfesionea

Confiteor Deo Omnipotenti...

Konfesatzen natzaio Jainko bothere guzia duenari, Maria dohatsu bethi Birjinari, Mikael Arkanjelu Sainduari, Joannes Baptista Sainduari, Apostoluei, Piarres Sainduari eta Paule Sainduari, Saindu guztiei, hagitz bekhatu egiñ dudala pensamenduez, hitzez eta obraz: erraten dut ene falta, eta ene falta hagitz handia. Hartarakotz errekeritzen dut Maria dohatsu bethi Birjina, Mikael Arkanjelu Saindua, Joannes Baptista Saindua, Apostoluak, Piarres Saindua eta Paule Saindua, Saindu guztiak, eta zu, ene aita, othoitz egiteaz enetzat gure Jaun eta Jainkoari.

Misereatur nostri...

Jainko bothere guzia duenak digula bere miseriakordia, eta guri barkaturik gure bekhatuak, gida gaitzala bizitze eternalera. Halabiz.

Indulgentiam, absolutionem...

Jainko bothere guzia duenak, eta guziz onak digula bere grazia eta gure bekhatu gustien barkhamendua. Halabiz.

In manus tuas, Domine...

Zuk ditutzu, Jauna, munduan
Gure arimak kreatu,
Eta hautan zure figura
Mirakuilluzki pintatu.

Enea zure eskuetan
Osoki dut gomendatzen.
Ah! Nik despistatu figura
Berriz bazindu pintatzen.

Pater Noster, Ave Maria, Credo, Salve Regina, Angele Dei...

Oraziñoak eta ezamena egiñ ondoan, othoitztu behar duzu Andre dena Maria, Josef Saindua, Aingeru Beiraillea, Patroin Saindua, etc... Gero elizarik hurbilenera itzulirik, adoratuko duzu Aldareko Sakramendu Saindua. Lehen egiñ zen haragi gure arimen hazteko; pausatzen dago kustodioan, glorian gu pausarazi nahiz. Ah! Nori ez zaio bihotza bolatuko harengana, hari eman beharrez onore, esker, eta amudio! Errazu: «o Jesus, indazu zure benediziñoa», eta ziñaturik ohean sartzean: «zure izenean dela, Jainkoa, indazu ungi hilzeko grazia»; edo errazu S. Luis Errege Franziaikoaren othoitza:

Banoa loaren hartzera,
Jesus zure izenean;
Gau eta egun beira nazazu
Ene etsaien artean.

Jauna, zuk odol dibinoaz
Erosi nauzu munduan;
Arren, errezibi nazazu
Hil eta ondoan zeruan.

Loak hartzean

Loak niri darostanean
Zarratzen ene begiak,
Zureak ene beiratzeko
Iduk tzatzu idekiak.

Pausatzen zarenaz geroztik,
Jesus, ene bihotzean.
Egidazu othoi grazia
Ni pausa nadiñ zurean.

Loa herioaren imajina denaz geroztik, orhoitu behar gare uste dugun baño lehenago hillen garela. Oren haren ondoan ezta izanen berze orenik guretzat; eztakigu noiz izanen den oren hura. Bitartean oren hura segurki izanen da; dagigun beraz orai zer ere nahi bagiñduke egiñ izan bagindu orduan. Ah! Itsutasunaren handia! Gure eternitateko egitekoan ez pentsatzea! Eternitatea! Nork daki hi zer aizen, zeñ aizen luzea.

Elizan sartzean

Sarthuko naiz zure elizan
Humilki adoratzeko
Eta zure izen saindua
Sainduekin laudatzeko.

II. Partea

JESUS KRISTOREN DEBOZIONEA

Jesus-Kristo gizon eta Jainko salbatzailearen noelak

Inkarnazioea

Urrun adi, Parnaseko
Musa zahar profanoa,
Eta zato, zeruko
Musa berri dibinoa.

Jesus-Kristo gure Jauna
Ekhar bezate bihotzek,
Ithurriek ur saindua,
Fruitu bizia haritzek.

Adio, Febus, hire etxe,
Hire itsaso gustia,
Ez zarete asko hilzeko
Ene egarri handia.

Errazu, zeruko musa,
Nola erdi den Birjina,
Nola duen Jainko Haurrak,
Izatu lehen eguna.

Errazu nola egin den
Gizon zeruko Jainkoa,
Eta nola Jainko egiñ
Gizon gu bezalakoa.

Nola Dabiden kastatik
Gizon egiñ den munduan
Egundaiñotik Jongoiko
Izatu zena zeruan.

Misterioa

Orai da lurra xanjatzen
Zeruko parabisuan:
Zeruak egiñ presenta
Orai agertzen munduan.

Establian da estali
Zeruko tresor gustia:
Jende gaxoak dakusa
Bere Egille handia.

Hurbildu zaik, o gizona,
Jangoikoa salbatzeko,
Ofesantu duken Jauna,
Hire hutsen barkhatzeko.

Hau duk Aita Handiaren
Seme bethi izan dena,
Hau ihortzirien nausi
Eta bigarren presuna.

Gizon gisa, gizona duk
Gizonaren fazoiñean,
Eta dik heian bizia
Irabazten jornailean.

Estalia duk kanpotik
Gizonaren haragiaz:
Hire odol hire forma,
Hire egite gustiaz.

Nola baita bi natura,
Baitik halaber bi izen;
Bañan eztituk izen hek
Izen dibino bat baizen.

Ohoratzen dik gloriak
Bere lagun lur paubrea,
Eta parte eternalak
Kreatu duen partea.

Iainko lehen izatua
Orai ere duk Jainkoa,
Orai den bezala bethi,
Iainko bethierekoa.

Zuek bezala haragi
Lehen ez zena izatu,
Haragiaz bestiturik
Zuen balsan duk kausitu.

Ez zaiaiok Jainko huni
Pisu humanitatea,
Ez ziaioak Gizon huni
Pisu dibinitatea.

Eta nola iguzki bat
Aurkhitzen baita zeruan,
Orobat Salbatzaillerik
Eztuk bat baizen munduan.

Lurrean kreatu dena
Lurrez gizon lurrekoa,
Hura bera duk zeruan
Zeruetako Jainkoa.

Jainko Jauna haragiaz
Ziagok gerizaturik,
Majestatea ziagok
Han berean estalirik.

Jesu-Kristo Haurri Salutazionea

Haurtxoa, zure sortzeaz
Mundu gustia da bozten;
Zure sehaskari diot
Agur humilla egiten.

Oren onez ozr zaitela
Gure mundu ederrean;
Esklabo gaude gustiok,
Haurra, zure beharrean.

Zuk mendekatuko tutzu
Gizon gustien etsaiak,
Gustiei zuk idkiko
Gloriako ithurriak.

Zuk behar duzu konplitu
Gustien pagamendua,
Zuk obratu behar duzu
Gustion salbamendua.

Jainko zare, kalma zazu
Jainko Aitaren furia;
Gizon zare, paira zazu
Merezi dugun zauria.

Galdegiten du Jainkoak
Jainko baten balioa;
Galdegiten Gurutzeak
Gizonaren herioa.

Gizonak tu pazientki
Bere penak sofrituko,
Eta Jainkoak gizona
Penetan faboratuko.

Herio kruek behin
Hillen du gizon mortala;
Gero hillen du Jainkoak
Herio itsu kruek.

Jaun handiak du orduan
Kobratuko ontasuna,
Odolezko herioan
Galdu aberastasuna.

Jainkoak eta gizonak
Kargu diferetak tuzte;
Bere eskuan hargatik
Elkharri ematen darozte.

Lurrerat zare fiñean
Promes bezala ethorzen,
Eta duzu egun huntan
Lege zaharra berritzen.

Hagitz da argiagoa
Zure legeko itzala,
Ezen ez bertze legeko
Iguzki argi zabala.

Egun hau aspaldi zuten
Gure Aitek desiratu;
Fedea urrundik zuen
Denbora hau kontenplatu.

Zuk egotzi behar tutzu
Ifernuko protaleak;
Zuk su handian hondatu
Leza beltzeko sugeak.

Boztu da zu ikhusirik
Bethleemengo Hiria
Jesen zigorra zare zu,
Zu lehoiña, zu zuzia.

Jakoben izarra zare,
Birjina baten Semea,
Dabiden odol nobletik
Ethorri den Erregea.

Errege zaitu humilki
Siongo alabak deitzen;
Eta zare aspaldiko
Lekhukoekiñ agertzen.

Figura Lege Zaharrekoak

Mendirat Izaak haurrak
Egur-zama altxatzean,
Markatu zuen ziñela
Itzatuko gurutzean.

Egiptun ziren etxeak
Odolez seinalatuak,
Zure odolaren ziren
Figura odolstatuak.

Hañitz ofrenda zaizkitzu
Palestinan konsekratu,
Mundu herri zabalean
Hañitz hostia ofritu.

Bañan bethi zu zintuzten
Hostia hek figuratzen,
Nola iguzki argia
Itzalak baitu markatzen.

Sartzen zare aldarerat,
Zu zara Aphez Nausia,
Zu jende goxo gustien
Othoitz entzule handia.

Ezarri zuen Moisek
Masta gaiñean sugea;
Heriotik libratzeko
Asko zen hura ikustea.

Izatu zen hura ere,
Jauna, zure seiñallea,
Zu ethorriko ziñela
Biziaren emaillea.

Zure itzala bezala
Iragan zen aitzinean,
Noizbait emanen ziñela
Gure bizia Habean.

Haun ona, Amak ez zaitu
Munduan eman argira,
Bertze haurrek bere haurrak
Ematen tuzte gisara.

Eztu esposik Mariak
Egundaiño ezagutu,
Spiritu Sainduak baizen
Ez zaitu nihork formatu.

Aita duzu, Ama gabe,
Zeruetao glorian;
Ama duzu, aita gabe,
Lurreko erromerian.

Birjina on baten ganik,
Haur hobeare zare sortzen;
Ene hobenak dituzu,
Jainko garbia, garbitzen.

Bake dugu, bake huntzaz
Zu ere zare gozatzen;
Bañan zure bakean da
Gure bakea kausitzen.

Gure gerlak ixil daude,
Bertzeak dire altxatzen;
Zeru-lurrek bake dute,
Ifernua da khexatzen.

Espantuaren handia!
Zerua duz kitatu,
Hartu lurra eta zare
Establian ostatatu.

Zeruak bada darotzu
Fortuna han preparatu!
Aingeruen gloria du
Bestien heian trukatu!

Bertzela tratatzen gaitu
Munduan eskastasunak,
Agintzen baitarozkigu
Zeruko handitasunak.

Aitari manera huntan
Diozu plazer egiten;
Eta bidea gizonei
Gloriarat erakusten;

Kitatu behar direla
Handien palazioak,
Nahi baitugu merezi
Palazio dibinoak.

Jesus Haur sortu berriari othoitza

Ah Jesus, ene anaia!
Anaia hoben gabea,
Ikhus-azu zure anaia,
Anaia bekhatorea.

Nahi dut bihotz gustiaz
Izan zurea osoki;
Ni urrikari izateaz
Eztakizula urriki;

Ohora nazazu, othoi,
Aitaren begitarateaz,
Zure odola fabora
Anaiaren entzuteaz.

Eztuzu ahalke behar
Ene haragi paubreaz!
Eztuzu behar damurik
Nitzaz dolu izateaz.

Esku altxatzen tudanak,
Mintzatzen zaitzun mihia,
Makhurtzen tudan belhaunak,
Fiñean gorphutz gustia;

Eztire solamente bertze
Gizonen bezalakoak,
Bañan dire bereziki,
Jesus, zure odolekoak.

Zure bizitze berriak
Nau munduan salbatuko,
Eta ekhartzen ditutzun
Bozkarioek boztuko.

Misterio bera Noeletan den bezala esplikatua

Kanta zagun guziok
Ahalik gorena,
Lauda zagun Maria,
Andre handiena.

Zerutik izan zuen
Mezu dibinoa,
Ez zuela izanen
Agorren laidoa.

Izena eman zitzaion
Birjina Maria:
Hañitz erregetarik
Zuen ethorkia.

Gure salbamenduaz
Errazu, Maria,
Nork ekharri zarotzun
Zerutik berria.

Gabriel Aingeruak
Etxean sarthurik,
Jainkoari zeruan
Gu urrikaldurik.

Zer aita Eternalak
Zuen gaztiatu?
Gabriel Aingeruak
Zertaz zen mintzatu?

Salutatzen zaitugu,
Birjina Maria,
Grazia da zurekin
Eta Jaun handia.

Zein lekhatan zinauden,
Maria, orduan?
Gabriel Aingeruak
Zu salutatzean?

Galilean nengoen
Herri ederrean,

Ene gelan bakharrik
Debozioanean.

Gabriel Aingeruak
Zu salutaturik,
Erran izan zarotzun
Deus bertze berririk?

Konzebituko duzu,
Maria, sailduki,
Seme izanen duzu
Jainkoa segurki.

Erraguzu, Maria,
Zure izenean
Zuk zer erran ziñoen
Hauk entzun ondoan?

Nola daite posible
Inkarnaziñoa?
Semetzan nuke Aita,
Ene Jongoikoa?

Maria, othe ziñen
Garabik trublatsu
Fazoiñ huntan Gabriel
Zenean mintzatu?

Bai, ezpainuen nahi
Sekulan ezkondu,
Eta ez Birjinaren
Abantailla galdu.

Aingeruak zer erran
Zarotzun, Maria,
Iklusirik ziñela
Trublatsu guzia?

Eztuzula beldurrik,
Birjina ederra:
Izanen da Spiritu
Sainduaren obra.

Maria, Aingerua
Sinhetsi zinduen?
Eta zer errepusta
Itzuli ziñoen?

Zeruetako jauna
Dela Adoratu,
Haren borondatea
Osoki konplitu.

Ilhabetheen muga
Iragan ondoan,
Sorthu zen zureganik
Jainkoa munduan?

Bai, sorthu zen munduan
Fruitu dibinoa
Gustien salbatzeko
Zeruko Jainkoa.

Erraguzu, Maria,
Haren sorlekhua
Ala zen palazio
Ala gaztelua?

Establi hautsi bat zen,
Establi ttipia,
Surik, atherik gabe
Lekhu idekia.

Nor ethorri zitzaitzun
Agur egitera?
Buryesik agertu zen
Bezten ematera?

Ez gizon, ez emazte
Ez zen presentatu,
Esklabo baten gisa
Gintuzten kitatu.

Ez zen bada izatu
Ez laboraririk?
Eta ez zen hurbildu
Ez merkataririk?

Utzi izan gintuzten
Jende hek guziek,
Ez gintuzten ikhusi
Hain gutti handiek.

Erraguzu, Maria,
Izan zen arzaiñik
Eta mendietara
Dabillan gizonik?

Hek bere presentekin
Gintuzten ikhusi,
Hekien bihotz onak
Gintuen onetsi.

Erraguzu, Maria,
Bazen erregerik,
Zure Seme Jainkoa
Ikhusi zuenik?

Hirur errege zuhur
Ethorri ziraden,
Zeiñek bere presentez
Ohoratu zuten.

Erraguzu, Maria,
Haurra zer egin zen?
Munduan izan zeño,
Zer gizon izan zen?

Gizon eta Jainko zen,
Justua bizian,
Eta halaber justu
Hil izan zenean.

Erraguzu, Maria,
Handitu ondoan,
Ea guziek zuten
Maitatu munduan?

Bai, maite izan zuten,
Bañan ez juduek,
Koleraz, inbidiaz,
Herraz itsutuek.

Bethi izatu ziren
Jende hek herratsu,
Jesus lurrean zeïño
Bethi koleratsu?

Bai, bethi izan zuten
Haiñ herra mortala,
Non sofritu baitzuen
Gurutze kruela.

Hitz gutiz laburtzeko,
Errazu, Maria:
Gurutzean itzatu
Zuten Jaun handia?

Ah bai! itzatu zuten
Jainkoa Habean,
Gaizki akusaturik,
Ohoiñen artean.

Erraguzu, Maria,
Ea urrun ziñen,
Ala hurbil Semea
Ikhusi zinduen?

Haren aldean nintzen
Ungi flakatus,
Hilla nirudiela,
Guzia urthua.

Arren, Andre handia,
Othoizten zaitugu,
Semearen tronuan
Lagun zakizkigu.

Jujatzean mundua
Azken egunean
Eman gaitzan oñekin
Bere eskuñean.

Halabiz.

Jainkoa gizon egin da Mundua salbatzeagatik

Zeruko ihortzirien
Jaunaren ohe ttipia,
Gloriako Erregeren
Sehaska miragarria.

Manjatera, ikhustean
Zure humilitatea,
Ezin suporta dezaket
Munduko banitatea.

Higuñtzen zaizkit plazerak,
Urre, ohore, szeproak,
Erresuma, handitasun
Tronuak eta koroak.

Establian huna non den
Zeruko majestatea,

Haur paubretto baten gisa,
Egiñik bera paubrea.

Jainkoa dago esklabo
Troxetan amarraturik,
Gustien salbatzaillea
Belhar gaiñetan jarririk.

Haurrak sala huntan ditu
Bere nigarrak isurtzen;
Bi bestiek dute hemen
Hatsez Aurttoa berotzen.

Bestitzeko eztu deusik
Gustien bestitzailleak,
Eztu ontasunik nahi
On gustien emailleak.

Prinzeen Jauna zelarik,
Munduan Erregea,
Ez zuen bada izatu
Erregeen ohorea.

Etzen gozatu Haurtto hau
Balsamo urrin gozoez,
Ezta berregiñdu ere
Handien ponpa ederrez.

Ez zuten hunen etxea
Urreriek bistatu,
Ez diamantek, ez perlek,
Ez zilharrek distiatu.

Haurra bera zen beretzat
Izarra eta argia,
Bera bere Klartasuna,
Bera iguzki gustia.

Jesus Kreatzaille Jauna,
Gustien Jainko handia,
Bizitze hobe denaren
Sekulako iguzkia.

Aita guziz puxantaren
Klartasun infinitua,
Joan den eternitatean
Bethi berdin izatua.

Aitak ikhusi ondoan
Bere izate handia,
Ikhusi zaitu ilkhitzen
Bere argitik argia.

Bere baithan ikhusi da
Bere Seme bardinean,
Nola baita presuna bat
Ezagutzen miraillean.

Arraza guziz handia,
Jainko Aitaren Semea,
Etxe ongarriz bethean
Usatu gabe prinzea.

Non duzu joan den mendean
Izatu dignitatea?
Non Aitarekiñ glorian
Izatu majestatea?

Non koroa eternala,
Erresuma dohatsua?
Non tronu hanbat Aingeruz
Glorian inguratua?

Zuk handik zinduen lehen
Itsasoa gobernatzen,
Handik beiratzen mundua,
Ifernua gastigatzen.

Ah sorthe miragarria!
Hau berak zuen hautatu.
Harritzeko paubrezial!
Berak zuen hau maitatu.

Munduan zuen gizona
Bere moldera formatu,
Animalia gustien
Erregetzat deklaratu.

Bañan Jainkoaren kontra
Jarririk gizon salbaia,
Dohaiñekin galdu zuen
Jainkoaren iduria.

Bekhatuez kargaturik
Bazegoen kolpatua,
Bai egonen ere bethi
Zerutik desterratu.

Bañan Jainkoak harturik
Gorphutz guk bezalako,
Salbatu nahiz gizona,
Gizon egiñ zen Jainkoa!

Jesusen errenkurak establian

Bekhatuen zepoetan
Esklavo giñaudenean,
Jainkoa egiñik gizon
Sorthu zen leze batean.

Hiñ eztiki izatu zen
Haren bihotza mintzatu,
Non hango harri arrokak
Izan baitziren mobitu.

Arrokak, ene sorthea
Zuek duzue sentitu;
Bi begiez ikhusirik
Zuek zarete argitu.

Bustirik ene nigarrez
Izan zarete beratu,
Ene auhenak entzunik,
Zuek zarete ernetu.

Hunelako espantuen
Bethi ere egiteko
Badiat bada ontasun,
Eta bothererik asko.

Nik nigarrak egitean,
Urak tutzue isurtzen,
Gure bien uretarik
Ithurri bat duk ilkhitzen.

Ur hauk tuk ene suspirez
Bere lekhuak xukatzen:
Gero berriz ithurri hau
Gure nigarrez bethetzen.

O gizonak, ala zuek
Entzunen oiñu aspreak!
Hauk senti ene bihotza,
Senti ene doloreak!

Gozonek ez tie senti,
Eztie deusik ikhusten!
Ez aditzen deusik ere,
Eta ez nigar egiten!

Badirudite arrokek
Direla haragizkoak,
Eta halaber gizonak
Direla arrokazkoak.

Establia

Leze ilhun dohatsua!
Jauregi paregabea!
Jainkoak hire baithan dik
Hautatu bere etxea.

Eztuk hi bezalakorik,
Gustien aiz gainekoa,
Hire barnean eman dik
Amudioak Jainkoa.

Bai, Jainkoa hor ziagok
Auhenez eta nigarrez,
Hireganat ethorririk
Gu konsolatu beharrez.

Negua, baldinba hunat
Ez aiz ausartzen sartzera,
Edo hire bertze lagun
Elementen ekhartzera.

Eztuk oraiño aditu
Jesus Jainko Haur ttipiak
Lekhu huntan dituela
Isurtzen bere graziak.

Beirauk, ez hemen erakuts
Hire rigorostasunak,
Ez Haur honen kontra egotz
Sasoinen krueltasunak.

Elhur hotza, urrun adi
Hemendik mendietara;
Hoa han eta landetan
Hire telen hedatzera.

Bide luze zabaletan
Hedatzak hire gogara,
Etxe theilla gustietan
Egotz nahi bezain gora.

Bañan, begirauk, ez uki
Hemengo lekhu ederra,
Hek gabe asko xuri tuk
Ama eta bere Haurra.

Berriz

Elizarik sainduena
Jainkoaren establia,
Jesusek sorthu ondoan,
Bere nigarrez bustia.

Nigar egiñez geroztik
Jainkoak hemen dolorez,
Justu duk isur detzadan
Orain eneak bihotzez.

Heian zuen bezain sarri
Jesus ikhusi argiak,
Negu hotz eta kruelak
Galdu ziotzan graziak.

Posible da ikhus zetzan
Hunen bisaian nigarrak
Eta begiak zaduzkan
Harria bezain gogorak?

Haurtxoa, egia bada
Gure plazer itsusiek
Eman darozkitzutela
Dolore aspe horiek.

Nola da posible gauden
Lili eta lorepean,
Zu sortzen zaren denboran
Lasto eta belharpean?

Amak salutatzen du Jesus bere haurra

Zeruko Errege puxanta,
Amaren sabel saildutik
Agertu zenean munduan
Gorputz batez bestiturik;

Hala nola altxatzen baita,
Itsasotik iguzkia,
Huna Amak nola zioen
Iduki solas ezta:

Fiñean begietan zaitut,
Amaren seme maitea;
Utzi duzu ene gorputza
Preso ziñauden etxea.

Izatu duzu ilhunpean
Kartzel ttipitto batentzat
Zuk behar ziñduen lekhua
Aldare eta tenplutzat.

Arren, Jauna, sofri nazazu
Zuk eman libertatean
Pausa zaitzadan, ene Haurra,
Amaren bulhar gaiñean.

Eta barkha diezadazu
Hartzen dudana ausartzia:
Ene amudio handiak
Ematen darot kuraia.

Bañan, o Haur maitagarria,
Zure amaren besoek
Benturaz eztute balio
Hanbat nola establiek.

Nola deithuko othe zaitut,
Jainko Aitaren Semea?
Ala zarela erranen dut
Dohatsu dohakabea?

Jainko guziz puxanta zare
Zeruetako glorian;
Haur paubre baten gisa zare
Bethlemengo establian.

O Jauna, Prinze dohatsua,
Ene Jongoiko Handia,
Bañan Haurra, o Haur flakoa,
Eta ene Haur ttipia:

Zer plazer zinduke? Sehaska?
Ala plazer aldarea?
Aita deithuko zaitut,
Ala deithuko Semea?

Irakatz diozozu, othoi,
Amari eginbidea;
Nigarrez zer galdetzen duzu,
Insensu ala eznea?

Zure miñen sosegatzeko
Ohoratzen tut, Maitea,
Zure flakotasuna behin,
Gero zure botherea.

Egiazki zure ama naiz,
Baita neskatoa ere;
Beraz zor darotzut bihotza,
Eta zor beraz ohore.

Ama extasian dago haurren begietan

Leze sakratua! Prinze
Berriaren Jauregia!
Sahaskan datza etzanik
Haur bat adoragarria!

Heldu zaiku gloriatik
Eguberri egunean,
Gu beharrez bisitatu
Munduaren ilhunpean.

Lezea, orai utzazu
Zure izen usatua;
Har zazu bertze izen bat,
Deithuko zare zerua.

Gustiok aithortzen dugu,
O Salbatzaille maitea,
Bisaian dakharkezula
Zeruko majestatea.

Zure grazia ederrak
Arraiak ditu egozten,
Eta ez itzal, ez traza
Figurarik erakusten.

Iguzkia baño tutzu
Bi begiak argiago,
Arrosalilia baño
Koloroa ederrago.

Orai duzu erakusten
Establi ilhun hunetan
Zer trukada egin duzun
Munduaren faboretan.

Eman baituzu Jainko bat
Haurtxo baten gorphutzean,
Eta haur bate gorphutz bat
Jainko baten izatean.

Andre, zeri zagozka
Haurtxo horren aitzinean?
Zer hor kontenplatzen duzu
Sehaska horren barnean?

Ithurriak xirripa du
Humildurik adoratzen,
Su ederrak bere kharra
Amudioz ohoratzen.

Iguzkiak du ikhusten
Bere arrai dibinoa,
Pintadoreak miratzen
Thiratu duen lerroa.

Plazer baitu obrariak
Bere obra ikhusteez,
Haritzak bere fruitua
Atsegin kontenplatzeaz.

Mintzo da Ama bere Haur
Berbo dibinoarekin,
Prinzipioa juntatzen
Bere ondorearekiñ.

Ama Birjinak maitatzen du bere haurra

Ah Jesus, amudioak
Lezean zaitu estaltzen!
Ene Haur Jainko maitea,
Arrokan zaitu pausatzen!

Amudio dibinoa,
Hau da bada botherea!
Hemen baituk erakusten
Jainko bat zerugabea.

Errege batek ez izan
Bere eskuan szeptrorik!
Eta ez prinzeak ere
Egoteko Jauregirik.

Palazioa duzu hau?
O zeruko Erregea!
Ardien heian baituzu
Zeruan duzun gorthea!

Non da zure noblezia,
Nola asto unhatua?
Eta lagunik eztuen
Idi bakhoitz flakatua?

Huna zer den sekretua,
Adizak, adiskidea:
Jesus Haurra diuk artzaiña,
Eta oraiño Prinzea!

Prinze eta artzaiñ hunek
Eragiñen dik etxea,
Behin jauregia heiaz,
Gero lezeaz gorthea.

Gehiago duk hau bada,
Espantu miragarria!
Errege Artzaiñ hau baita
Zeruko bildots xuria.

Beraz sortzen denaz geroz
Bere ardien erdian,
Justu duk, duen etxea
Hekiñ gusa establian.

Ene bihotz dibinoa,
Zokholu hori utzazu,
Lasto gaiñean sobera
Denbora ematen duzu.

Niri iduri zaitana
Iduritzen balitzaizu,
Zure Amaren bulharra
Errepiratzat har-zazu.

Huntan zure koloreez,
Arrosa pintatuetan
Alha bethi zaudezela
Egonen zare dostetan.

Izanen dire lore hauk
Amudiozko fruituak:
Guziak tu freskatuko
Zeruko Espirituak.

Ene bihotza dukezu
Baratze preziatua,
Ene begien nigarrez
Baratze ihinstatua.

Nausi beraz egin zaitte,
Zeruko Bildots maitea:
Egin ene bihotzean
Nausi, Jainko Haur emea.

Zu gabe ezta ederra,
Zuk behar duzu edertu,
Edo edertzen ezpada,
Zuk behar duzu eztitu.

Ah, bai, ezeren, o Haurra,
Indazu, othoi, grazia,
Zure gisa xuri dadin
Ene arima guzia.

Amak bere haurrari noelak

Geldi zaitetze Norteko
Haize hotz, aize aspreak!
Utzkitzue zuen bruma,
Bruma elhurrez betheak.

Mundu kreatu berritik
Zoazte mundu zaharrera,
Zoazte hemendik ihesi
Furien garraiatzera.

Jainkoa hemen diagu,
Urrun zaitetze hemendik:
Haur hunen hats dibinoa
Asko diagu haizerik.

Zuek ere hedoi belzak
Jaustera preparatzean,
Aphur bat egon zaitetze
Erori gabe airean.

Zertako tugu hedoiak,
Eta zertako uriak?
Asko tugu salbatzeko,
Jainkoa, zure begiak.

Bañan, Haurra, beiratzatzu
Isuri gabe nigarrak;
Nigarrek ilhuntzen tuzte
Begen argi ederrak.

Aithortzen dut, egia da,
O Jesus, ene Semea,
Bihotz gustia dudala
Zure nigarrez bethea.

Zuk franko tutzu zeruan
Plazer uholde handiak,
Eztuzte bada balio
Zure begien uriak.

Aingeruek adoratzen dute Haurra

Zeruko Aingeru ederrak
Airea ebak-azue:
Xizmisten gisa bolaturik
Hunat laster egizue.

Guk on gehiago diagu
Gure establi paubrean,
Ezen ez zuek, aingeruek
Zuen zeruko gorthean.

Hemen hari duk Jainko Haur bat
Gerla ezten egiten,
Bere sehaskan dagoela
Triunfa dik eramaten.

Arma gabeko beso batek
Etsai murruek hautsirik,
Ifernua dik alarmatu,
Guzia iharrosirik.

Laudatzeko, o Aingeruak,
Gerlari bat haiñ eztia,
Errazue Jaun egiñ dela
Jesus haurraren grazia.

Oraño berriz errazue
Jainko idola falsoak
Hari direla preparatzen
Ohoiñen gisa zilhoak.

Hekien dibinitateak
 Il-hurrenak daudezela,
 Jesus ttipiaren sehaskan
 Ehorstera doazela.

Eztuzue bada ikhusten
 Airean gora argiak
 Zeiñ klarki duten distiatzen
 Eta zeñ diren eztiak?

Horra nola hedatzen duten
 Jaunko Haur hunen gloria,
 Gustiek die publikatzen
 Hunen magnifizenzia.

Helas, hau zer mirakuillu da!
 Elhurra bezaiñ hotzetik
 Distiatzen baitute kharrek
 Hautxo hunen sehaskatik.

O argiak! Argi ederrak!
 Jesus Haurraren argiak!
 Haur hunekiñ sortzen zareten
 Argi espantagarriak!

Jesusek eta Eguberrik
 Egun berri dohatsuak,
 Sehaska batean tutzue
 Zeuen sortzeko lekhuak!

Aingeruek erraten dute zergatik gizon egin den Jainkoa

Hau da, hau ganbiamendu
 Ederra eta berria!

Mirakuilluzko sekretu,
 Espantu harrigarria!

Sartzen tu zero gustiak
 Heia tipitto batean
 Eta Jainko Inmensoa
 Manyateraten barnean.

Aingeruak, nork egiñ du
 Establi batez zerua?
 Eta manyatera batez
 Nork Jainko baten tronua?

Amudioak egiñ dik
 Lurrean heaz zerua,
 Eta Jainko erregeak
 Belharrez bere thronua.

Heian ziatzak troxetan
 Izarren kreatzaillea,
 Lurrean haur formaturik
 Elementen Egillea.

Hedoietarik hunek tik
 Ihortziriak lantzatzen,
 Xizmisten argi gustiak
 Hunek ilhunpean biltzen.

Jainkoa nork haur egiñ du,
 Errazue, Aingeruak?
 Ez othe amudioak,
 Ala Haur hunen eskuak?

Biek elgar aditurik,
 Lehenik amudioak,
 Gero Jainko Haur beraren
 Indar handi dibinoak.

Oraño bada diaguk
Gehiago admiratzen,
Jongoiko puxant hau baita
Miseriaz ohoratzen.

Lakhetzenago ziaiek
Birjinaren bulharretan,
Ezen ez Aingeruekin
Gure plazer handietan.

Zeruko glorian diren
Ontasunak tik kitatzen:
Eztuk leheneko ponpan
Espantagarri agertzen.

Geritzatzen tik argiak
Heiaren ilhun barnean,
Hala nola iguzkiak
Bere arraiak, sartzean.

Aingeruak, errazue:
Zer othe du desiratzen?
Lurreko ontasun hautan
Zer koroa du bilhatzen?

Guzien Jauna delarik
Utzi tik guziak,
Xoilki irabazi nahiz
Gizonen bihoitz ttipiak.

Arzaiñek adoratzen dute haurra

Arzaiñak, zatozte fite,
Zatozte heia huntara,
Arrokan barna hemen den
Jainkoa adoratzera.

Hurbildu denaz geroztik
Ikhus-agun elkarrekiñ:
Zuekiñ gu joanen gaituk,
Zatozte zuek gurekiñ.

Bildots pulit bat hemen duk
Eta bildots zerukoa,
Heiak ezpaitu oraño
Ikhusi hunelakoa.

Erakusten tik bisaian
Espantu miragarriak,
Klarki baitire ageri
Bildurik zeru gustiak.

Hedoi eder baten gisa
Dik bere begitartea,
Begiek ez ikhusteko
Hunen dibinitatea.

Nor ezta establi huntan
Guzia espantatuko!
Eta nor ez, ikhustean,
Amudioz flakatuko!

Nihon ere izan ezten
Eksenplu bat dik ematen,
Emanik bere bihotza,
Gurea dik galdegiten.

Egiñ dik establi batez
Parabisuko gloria,
Eta gizon Jainko batez
Bildots adoragarria.

Neskatxa arzaiñ debotak,
Hunat laster egizue,
Bildots berri dibino bat
Kontenplatuko duzue.

Zuen ardi eta bildots
Gustiak utz detzatzue,
Zerutik jautsi Bildots bat
Adoratuko duzue.

Bañan hunen gurutzea
Emazue gerrieta:
Harzazue hunen ille
Dibinoa eskuetan.

Ille hau xoilki duzue
Irunen zuen landetan,
Zuen mendi, zuen haran
Eta haritz itzaletan.

Ardatzak eragitzue
Itzeez irutekotzat,
Bañan irunen den tela
Izanen dela hunentzat.

Ederra behar diñ telak,
Ungi beraz egizue,
Hartzaz arropa berriak
Gero egiñ detzazue.

Erhiak asai huntan
Erabilliko tutzue:
Hargatik bethi ezia
Pena izanen duzue.

Emazue khilloetan
Hunen grazia linhotzat,
Eta hunen Gurutzea
Zuen gerritan khillotzat.

Erregeek ekhartzen tuzte presentak

Hirur Errege handiek
Egiten dute presenta:
Urre, Mirra, insensua,
Jainko Haurraren tributa.

Mirrak du siñifikatzen
Gizon dela gu bezala;
Jainko dela insensuak,
Urreak errege dela.

Arren, gure ezagutzak,
O Jesus, ikhus detzatzu,
Bihotz berritu tugunak
Beraz errezibitatzu.

Tresor hau eztu balio
Amerika dohatsuak
Eta deus eztu hau baño
Ederragorik munduak.

Badakit segur hau dela
Presentik aberatsena:
Present eder, present handi,
Present mañifikoena.

Bihotz baten izateaz
Errege zare aithortzen
Eta mundu ttipi batez
Jongoikotzat adorutzen.

Herodes, Jesus Haurraren etsaia

Doidoa, Jesus Jainkoa,
Munduan zare agertzen

Eta Herodes kruelak
Kruelki zaitu tratatzen.

Gerla egiñ nahi badu
Tiranoak beregatik,
Haur maitea, zoaz zerura
Haren lurra kitaturik.

Edo berze zenbait herri
Munduan bilha dezazu,
Ohorez joaten zarela,
Gerla egiñ diozozu.

Nahi baduzu Ejiptu,
Egjazko Jongoikoa?
Handik khasatuko duzu
Hango idolo falsoa.

Ah, zer diot? Itzul zaite,
Gustien Salbatzaillea,
Joan da mundutik Herodes
Jainkoaren hiltzaillea.

Munduak Zu ikhustean,
Galdua salbatzen dela,
Bozturik erranen batu
Salbatzaille zaituela.

Hartzen tutzun afruntuez
Ohore duzu izanen:
Zure trublek, zure gerlek
Bakea dute emanen.

Egiten tutzun nigarrez
Hagitz gare konsolatzen:
Zu Habean itzatzeaz
Zerura gare altxatzen.

Bekhatorearen amudioa **Jesus Kristo Salbatzaillearentzat**

Jainko puxanta, haur sorthua,
Zerutik zare ethortzen,
Gure miñekiñ ditutzu
Zure plazerak trukutzen.

Ikhusi tudan ondoan
Sufritu tutzun zauriak,
Hala nik hagitz sentitu
Zure dolore handiak!

Ezen nola ezpaititut
Zure nigarrak xukatu,
Zuk amudio bezanbat
Dolore dut nik sentitu.

Jongoiko kreatora,
Manyateran zauntzan Jauna,
Neguaren hotz kruela
Hanbat pairatzen duzuna:

Sehaskan diren belharrez
Eragiñ detzatzu fletxak,
Hobeki egiñen tutzu
Ene baithan zure brexak.

Eta bihotz hau oraiño
Hobekiago zaurtzeko,
Zuk pena duzun bezanbat
Amudio dut biztuko.

Jadanik bihotzean dut
Brexia eder bat sentitzen,
Fletxa gori batek darot
Zeruko suaz erretzen.

Bai, kontent naiz, orai baitut
Nahi nuen on handia,
Galtzeak darot egiten
Dohatsu bihotz guzia.

Isurzatu beraz, Jesus,
Zeure begien nigarrak,
Bethi ere erretzeko
Izanen tut zure kharrak.

Gizon gustien amudioa Jesus Haurarentzat

Jendeak, laster egizue,
Ageri duk estalia
Manyuateran belhar gainean
Zeruko Jainko handia.

Jainkoa duk eta gizona;
Adoratzera joan gaiten,
Amudioz bethe gau huntan
Amudioz erre gaiten.

Hain duk ezta non bihotzak
Baititu bereganatzen,
Eta bortxatu gabe nihor
Printze baita ezagutzen.

Gau argi saildu huntan
Ungi zuek egiteko,
Hil behar zarete ahalkez,
Amudioz ez hiltzeko.

Arma gabe bere eskuaz
Harritu dik ifernua,
Deabruak ikharan ezarri,
Amudioan mundua.

Ala hunek begi argiak!
Zerua die illhutzen
Distadura dibinoez
Eguna die estaltzen.

Argi eta ithurri dituk,
Nigar baitute egiten
Eta nigarrekin batean
Amudioa erakusten.

Ematen die amudio
Bihotzaren erretzeko,
Eta die nigar egiten
Arimaren garbitzeko.

Begietarik sasoiñ hotzak
Nigar zioz eragiten,
Eta bisaiaren gainean
Nigarrak horma egiten.

Bañan Eguberri egunak,
Egun berri zerukoak,
Hormatik sortzen ikhusten tik
Amudio karrezkoak.

Gizonak bere sehaskara
Deitzen tik Aingeruekiñ
Eta bere troxak trukutzen
Amudiozko soke-ekiñ.

Estatu huntan Jesus Haurrak
Gu hobeki beretzeko,
Fletxak belharrez egiten tik
Gure bihotzen zaurtzeko.

Bere sehaskan gehiago
Ziarokuk erakusten,
Amudioaren tronua
Sehaskaz baitu egiten.

Ala hik beraz behar baituk
Fortuna hagitz dulzea!
Sentitzen baduk bihotzean
Hunen begien kolpea.

Egun eder dohatsu huntan
Hik nobleki egiteko,
Hil behar uke tristeziatz,
Amudioz ez hiltzeko.

Bethi beraz maita dezagun,
Maita gure herioan,
Har dezagun pena gozo hau
Gure bizitze osoan.

Debotak erakusten dio amudioa Jesus Haurri

Ah, Jesus, Gizon Jainkoa!
Jesus ene Erregea!
Ene amudioa eder,
Saindu gustien xedea!

Zure heian den lastoak
Darot bihotza zathitzen,
Zure begien nigarrek
Ene arima erretzen.

Salbatzaille sortzen dena,
Sortzen gure salbatzeko,
Indazu zure grazia,
Zuregaitan hiltzeko.

Halako graziak tutzu
Isurtzen zure lezean,
Non ezpaitzait deus gloria
Establi hunen aldean.

Jesus Jainko Haurren amudioa gizonarentzat

Jesus Jongoiko Haurrak
Indarrak
Daduzkat suz hartuak.
Ene bihotza nagi du
Zeruko kharrez xixpildu.

Ezta Haur hunen sua,
Itsua,
Bañan da dohatsua;
Argiak dardatzen ditu
Ni nahiz sutan formatu.

Jadanik nau zesitu,
Guritu,
Gustia nau beretu;
Eztu kontra deusik ere,
Egiñ da ene errege.

Khar hunek erretzean,
Munduan,
Ematen nau zeruan,
Ene bihotzean barna
Ematen baitu Jaun ona.

Eztire hunen fletxak
Khamutsak,
Bañan hagitz zorrotzak;
Hau da ene Jaun puxanta,
Eta ni hunen sujeta.

Hau izatuz geroztik
Zerutik,
Urrundu naiz mundutik;
Hau da ene nagusia,
Ni hunen zerbitzaria.

Ezin asez egun, gau,
Brasa hau,
Osorik erretzen nau.
Utzi behar dut mundua,
Ardiesteko zerua.

Nik dukedan gloria
Guzia,
Da dolore handia;
Hunek hunela plazer du
Ni nahiz kharrez xixpildu.

Jesus Kristo gure Jaunaren Pasioneko instrumentak

Ala zuek, instrumentak,
Baitzarete kruelak!
Hauk dire bada Jainkoari
Egiñ behar zaizkon gerlak?

Zathikatu diozue
Jaun onari gorphutza.
Bederen baziñarotate
Zathitzen niri bihotza!

Azoteak

Azoteak, prest zarete
Jesusen zehatzera,
Eta gaxtagiñ esklaboen
Dohatsu errendatzera.

Hautsiko othe duzue
Jainkoaren gorphutza?
Hausten baziñarozkidate
Gorphutza eta bihotza!

Harroiña

Jesus Jauna, billuzirik
Zintuzten azotatu,
Gure gaiñera behar zuen
Agoazer horrek etxatu.

Isur-araz detzatzue,
O dolore ederrak,
Jesusen odolarekiñ
Bederen ene nigarrak.

Seska

Hau othe da Jesusentzat
Szeptro egiñ berria?
Kanabera du eskuan,
Kanabera trufagarria.

Seska, othoi, garait-zazu
Erregeen gloriak,
Garait Zesar eta Pompe
Handien indar gustiak.

Arropak

Hauk othe dire Jesusi
Tresna egiñ berriak,
Arropa ilhun, odolstatu,
Hauts kolore nahasiak!

Ah, Jesus doloratua!
Maite ditut doloreak.
Ekharri nahi ditut bethi,
Jauna, zure koloreak.

Koroa

Elhorri zama zorrotza,
Beraz hik ohorea,
Bekhoki huntan ezarri duk
Eta hik desohorea.

Jainko Errege batentzat
Ah, zer buruko girla!
Koroa batez egiteko,
Ah, zer tromenta kruela!

Bisaia

Hil-frogutako figura!
Edertasun tristea!
Kolore joan hurren ilhunak!
Ezdeustu majestatea!

Amudioak zintuzte
Bere plumez pintatu,
Oxala bada bazintuzte
Ene ariman formatu!

Itzeak

Itzeak, itze kruelak!
Gizonarentzat eztiak!
Bañan Gizon Jainko batentzat
Itze lastimagarriak!

Bortz athe egiñ zintuzten
Hunen gorphutz sainduan,
Guri hobeki zabaltzeko
Atheak hunen zeruan.

Lantza

Zeren ondoan enbillan,
Lantza kruel zorrotza,
Hire furian kolpatzean
Jesusi bere bihotza?

Kolpea, kolpe latza!
Hil baten kolpatzea!
Eta bihotz dibino baten
Afrutuz afruntatzea!

Gurutzea

Gizon Jainko hil denaren
Ohe kruel dulzea!
Errege Jaun baten tronua,
O Jesusen gurutzea!

Akhabatzak hunen penak,
Kontenta zak herioa,
Herioa kontentaturik,
Kontenta amudioa.

Gathabutea

Gathabute aberatsa!
Ikhusten tuk dolutan
Nola dauden Aingeruak
Hire saihets gustietan.

Hire baithan eman zien
Jaunak bere gorphutza;
Hor barna ehorsten bahu
Harekiñ ene bihotza!

Instrumenta gustiak

Sokak, kanabera, lantza,
Arropak, aratzeak,
Harroiña, burdiña, gathe,
Gurutze eta itzeak:

Ah, krue!ak! Utzazue
Ene salbatzailea!
Ni tromenta nazazue,
Jainkoaren hiltzailea.

Jesus-Kristo Jaunaren Pasioneko Historia

Eguneko eta gaueko 24 orenetan partitua, Ebanjelio Sainduetarik atheratua, egunaren eta gabaren iragateko, haren orhoitzapen sailduaren izenean, eta jakiteko zer afekzioe eta zer berthute praktikatu behar den oren hetan.

1. Orena: *Kontrizionea*

Tristetu zait herioraiño
Ene arima handia:
Jainkoak baizen ez daduka
Hagoan ene bizia.

2. Orena: *Jainkoaren nahira erremetitzea*

Gorphutzetik isuri zuen
Lurreraiño izerdia.
Isuri, helas! gorphutzetik
Odol izerdi handia!

3. Orena: *Jainkoa gehiago estimatzea ezen ez bertze gauza gustiak*

Ah, Judas, hunela saltzen duk
Jainkoaren Seme Jauna!
Saltzen baituk musu egiñik
Gizonik den hoberena!

4. Orena: *Sofritzeko desira*

Soldaduek harturik Jesus
Sokez dute amarratu;
Ana Pontife gaxtoaren
Etxera dute gidatu.

5. Orena: *Espantua*

Zerbitzarietarik batek,
O Jesus Ene Jainkoa!
Kruelki ezarri darotzu
Bisain mazelakoa.

6. Orena: *Konpasionea*

Hañitz lekhuko falso dire
Jesusen kontra altxatzen:
Falsoki Kaifas falsoak
Erran falsoak aditzen.

7. Orena: *Jainkoaren baitan esparantza*

Mokanes batez diotsate
Bere begiak itsutu,
Eta kruelki zafardakoz
Bere bisaia urratu.

8. Orena: *Justizia dibinoaren beldurtasuna*

Argi alban gidatzen duten
Konziliora lothurik:
Gorphutza eta bi eskuak
Burdiñez amarraturik.

9. Orena: *Inozentzia ezagutuaren atsegina*

Pilatus gobernadorea
Bakharrik zaio mintzatzen;
Gero diotsa: hunen baithan
Eztut faltarik kausitzen.

10. Orena: *Jentilei Athea idekia*

Herodes Erregerengana
Pilatussek du manatu
Eta dire oren berean
Etsai handiak baketu.

11. Orena: *Justifikazionea*

Herodesek trufak egiñik
Erho gisa du bestitzen;
Pilatus presidenta gana
Xuriz bestirik egortzen.

12. Orena: *Ohorearen mesprezioa*

Orduan Pilatussek Jesus
Bere gaiñki zuen hartu;
Gero burreuek haren salan
Billuzirik azotatu.

Bertze hamabi orenak1. Orena: *Espantua*

Zerbitzarietarik batek,
O Jesus ene Jainkoa,
Bisaian ezarri zarotzun
Kruelki zafardakoa.

2. Orena: *Konpasionea*

Hañitz lekhuko falso dire
Jesusen kontra altxatzen,
Eta hekiñ erran falsoak
Kaifas etsaiak aditzen.

3. Orena: *Jainkoaren esparantza*

Mokanes batez diotsate
Bere begiak estaltzen
Eta zafardako batez
Bere bisaia uspeltzen.

4. Orena: *Justizia dibinoaren izialdura*

Argi alban gidatzen dute
Konziliora lothurik,
Gorphutza eta bi eskuak
Gatheetz amarraturik.

5. Orena: *Inozentzia ezagutuaren atsegina*

Pilatus gobernadorea
Bakharrik zaio mintzatzen:
Gero diotsa: Hunen baithan
Eztut faltarik kausitzen.

6. Orena: *Athea jentilei idekia*

Errege Herodesengana
Pilatussek du egortzen,
Eta oren berean dire
Elkharrekien baketzen.

7. Orena: *Justifikazionea*

Trufaturik du Herodesek
Athorra xuriz bestitzen,
Eta Pilatusengana du
Fazoiñ berean egortzen.

8. Orena: *Plazeren mortifikazionea*

Orduan Jesus Pilatusek
Bere gaiñki zuen hartu,
Gero bere pretorioan
Billuzirik azotatu.

9. Orena: *Ohorearen mesprezia*

Juduek arantze-elhorriz
Zioten egiñ koroa,
Eta arantzezko koroaz
Koroatu Jongoikoa.

10. Orena: *Leialtasunaren promesa*

Huna bada non den gizona:
Emazue gurutzean.
Jesus utzten du Pilatusek
Jendeen borondatean.

11. Orena: *Borondate propioarn kitatzea*

Munduaren Salbatzaillea
Hurbiltzen da gurutzera:
Sorbalde gainean hartzen du
Altxatzen Kalbariora.

12. Orena: *Adorazionea*

Populuak Kalbariora
Direnean arribatu,
Burreuek dute, ah kruelak!
Habean Jesus itzatu.

S. Benoisten othoitz

Jesus-Kristo ene Jauna, zure zauri sakratuez zaurt diezadazu ene arima, eta ase zure odol sailduaz; bethi lekhu gustietan zu ikhus ziatzadan gurutzatua, eta ikhusiko tudan gauza gustiak ikhus detzadan zure odolaz gorrituak; xoilki zure bilha nabillala; sekulan zure zauririk baizen ikhus ez dezadan; eztudan bertze konsolazionerik, zurekien zaurthurik izatea baizen; den ene pasione guzia zure Gurutzearen oiñetan belhauriko egotea; eta ene bihotza eztadiñ sekulan pausa zure baithan baizen, zeña baitzare hunen amudio gustien xedea.

Jesus Gurutzearen gainean

Jendeak, ikhus nazazue
Nolatan azken fiñean
Zuengatik hiltzera noan
Gurutzearen gainean.

Ez zuen indarririk izanen
Ene baithan herioak,
Bizia baldin ezpalarot
Eraman amudioak.

Galdu behar dut instant huntan
Ene egun sakratua
Eta zuengatik pairatu
Dolore infinitua.

Eztarot dolurik batere
Gurutzeko herioak,
Herio saindu hau baitarot
Ematen amudioak.

Ikhustean nola sofritu
Dudan en herioa,
Zer herstura, zer agonia,
Nolako martirioa!

Ezperen erranen duzue:
Jainkoak bizi zenean
Maitatu ezpalu gizona,
Eztzen hillen gurutzean.

Bañan ikhasi dituzue
Jainkoaren doloreak!
Helas, begira, ez errenda
Pena hauk fruitu gabeak!

Beraz isurtzen dudanean
Ene odola zuentzat,
Bederen isur ezazue
Ordaiñez nigar enetzat.

Guziz puxanta naizelarik
Eta Jainko dibinoa,
Ikhusazue nola zaitan
Jaun egiñ amudioa.

Eztuzue ahalke behar
Jainkoaren segitzeaz,
Jainkoak amudioari
Plazer du obeditzeaz.

Langiturik hiltzen naizela
Ikhusten nauzuenean,
Etsai tropela handi batek
Landatu zuen habean.

Errazue eztela eder
Bizitza plazerean,
Hiltzen denaz geroz Jainkoa
Gurutzearen gaiñean.

Amudios hiltzen da Jesus

Ah, gu gare bekhatoareak
Eta Jesu da punitzen?
Jesus, zure amudioak
Gugatik zaitu itzaten.

Justua aiz, amudioa,
Hobendunei barkhatzeko?
Eta presuna inozenta
Gurutzean punitzeko?

Egia duk: galtzen zioat
Inozentari bizia,
Salbatu nahiz hobendunak,
Eta hei eman gloria.

Bekhatuak zitien egiñ
Ene etsaien esklabo,
Merezi baitzituzten penak
Bethi sutan erretzeko.

Bañan nik maitatu nitien
Eta hekiñ liberatzeko,
Liberatu Jesus tiranoei
Hekiñ penen sofritzeko.

Ezperen duk ene legea
Amudiozki emana,
Inozenta baita punitzen
Salbatzeko hobenduna.

Ah, bai! Zuen Salbatzailleak
Zuen penak tik sofritzen!
Bere gaiñera ziok Aitak
Bere kolera kargatzen!

Jainkoak zuei darotzue
Ematen bere grazia,
Eta bere Seme Jaunari
Errendatzen justizia.

Ezperen duk ene legea
Amudiozki egiña,
Inozenta baita punitzen,
Salbatzeko gaxtagiña.

Ebanjelioko hitz haukien gaiñean:
Jesus inclinato capite emisit spiritum

Mundu-herri gustiarentzat
Salbatzaillea hiltzean,
Haren gana hare tromentan
Herioa hurbiltzean,

Hagitz izan zen bere baithan
Espantatua gerthatu!
Eta gibelat zuen laster
Bere eskua thiratu;

Burreuak eziñ izan zuen
Ausartziarikan asko,
Ofizioa Nausiari
Gurutzean egiteko.

Jesusek bere aitzinerat
Beheratzean burua,
Burreu kruel eta gorrari
Egiñ zioen kheiniua:

Ez ziozola konsidera
Nausitasun dibinoa,
Bañan ziozola ausarki
Konpli sakrifizioa.

Kruelak fite entzun zuen
Eta fite obeditu;
Oi, bada, gor, kruel, itsuak,
Izan ezpalu aditu.

Kolpe harrigarri xoil batez
Galdu zuen iguzkia,
Eta natura ikharetan
Galtzeko utzi gustia.

Gustiak zeuden langiturik
Airean eta lurrean,
Hala nola izatu balitz
Mundua azken fiñean.

Antsiarik gabe zegoen
Solamente bekhatoarea,
Hunentzat hiltzen zelarikan
Gustien Salbatzaillea.

Ingrata! Bihotza zuela
Zidurien harrizkoa,
Eta harriek ziduriten
Zutela haragizkoa.

Madalena,
Salbatzaille Jaunaren gorphutz hillaren
aitzinean langitua

Jesus ona eta puxanta!
Gure arimen argia!

Zuk hiltzean hiltzen duzu
Izarrekiñ iguzkia.

Bañan gañtzen duzunean zuk
Edertasun dibinoa,
Galduko othe dut nik ere,
Oh Jesus, amudioa?

*Zorthe gaitz! Gurutze! Herio!
Ah, hau duk ene Jainkoa!
Zergatik eztuzue hartzen
Enplegu eztiagoa?*

Bekhoki ederra! Maite dut
Furiak egiñ Kolpea!
Argi gustien sorlekhuian
Ezarri du gau tristea.

Zer dakusat zure bisaian?
Herio miragarria?
Ala ezperen ageri da
Amudio hilgarria?

Zorthe gaitz...

Gorphutz hilla, lehen arima
Haiñ ederraren egoitza!
Ala hik hagitz baitarotak
Orain flakutzen bihotza.

Pitzten dituk zeruko suak
Hire odol hormatuan,
Eta sortzen amudioa
Hire thonba sakratuan.

Zorthe gaitz...

Amudioak nahi badu
Jesus ezten ene Prinze,

Et baldiñ diñe ezpada
Izatekotzat Errege,

Utz betza ezperen itzeak
Zaurtzera ene gorphutza,
Utz lantza eta arantzeak
Zaurtzera ene bihotza.

Zorthe gaitz...

Bitartean zuek, mendiak,
Zuek, landa, eremua,
Ikhasazue nola naizen
Amudioak zaurthua.

Haren odolaz gorriturik
Zuek, ithurri ederrak,
Eramatzue munduz mundu
Zuekiñ ene nigarrak.

Zorthe gaitz...

Gurutzearen aitzinean bekhatoarea

Ene desira, ene botu
Gustien xede ezti,
Gizon handi, Jongoiko ttipi
Bañan adoragarria!

Jesus! Gizon eta Aingeru
Gustien bihotz maitea,
Gauza egiñ diren gustien
Artean paregabea!

Helas! Posible da zu, Jauna,
Gurutzean ikhustea!
Ikhustea tromenta hautan
Eta ez zu maitatzea?

Jainkoa zare eta Jainko
Gorphutz gabe izatua:
Ordean egun guregatik
Haragiaz bestitua.

Heldu zare gure mundura
Zure eternitatetik,
Zure penez gu salbatzeko
Sekulako heriotik.

Helas! Posible da penetan
Jainko baten ikhustea?
Eta bekhatore gizona
Dolorez ez egotea?

Ah, hai Jesus! Badirudizu
Gustietan Jaun borthitza,
Bañan harrigarria duzu
Guretzat duzun bihotza.

Kausitzen dugu zure baithan
Eztia garratzarekiñ
Eta halaber adoratzen
Gizona Jainkoarekiñ.

Mirakuillu handiagoa
Oraiño duzu obratzen:
Gizon gustien salbatzeko
Jainko bat baituzu galtzen.

Jesusen pasione sailduko orenak

Ikhusak Jesus, hire Jauna,
Bere othoitzen egiten,
Izerditan nola dagoen,
Nola den oihuz egoten.

Jainko hunen konsolatzeko
Hunen pena handietan,
Behar duk izan debot, saildu,
Aingeru, hire obretan.

Prima

Jadanik preso hartu die
Judeuk Jesus Jaun ona:
Gurutzera ziaramatek
Hutsik eztuen gizona.

Bethi ere, ene arima,
Behar duk Jesus segitu,
Behar haiz haren amudioz
Sekulakotz amarratu.

Tierza

Dugun guztiok herioan
Urrikari Jauna,
Bil dezagun hark zaiñetarik
Hustu duen ontasuna.

Ez diozogula zathika
Burreuen gisa gorphutza,
Eta ez bethe desplazerez
Ingraten gisa bihotza.

Sexta

Buruan duen diadema
Niri ziaitak mintzatzen,
Nola nauen adimenduan
Bihotzez nola maitatzen.

O berroa, berro kruela!
Gizonek egiñ koroa!

Egñ akit su dibinoen
Amudiozko berroa.

Nona

Gurutzea bere soñean,
Ziok segi dezagula;
Hil eta bizi Gurutzean
Gustiok behar dugula.

Jesus Jauna denaz geroztik
Gurutzean gurutzatu,
Derragun dela Gurutzean
Gure gloria finkatu.

Bezperak

Ikhusak martirio huntan
Tromenta den nolako!
Oihuz, othoitzez dagoela,
Mundutik joan duk Jainkoa.

Beraz hagitz senti dezagun
Hunen dolore handia;
Jesusekin egigun othoitz
Eta sofri agonia.

Konpletak

Jesusen frogu handietan,
Halako aparailuan,
Egik nigar: estali uben
Zerua haren doluan.

Utzi ziteen Jainko hilla
Bere thonbat ehortzirik:
Ah, baldin bizitzen bagiñe
Harekien estalirik!

Aktak apsione sainduaren ohoretan

Fedea

Huna fedeak irakasten
Darokun misterioa:
Jesus Jaunak penen teatra
Zuela Kalbarioa.

Hil izan dela sinhesten dut
Gurutzean inmortal,
Eta hiltzean Gurutzean
Gustien Jaun egin zela.

Adoratzea

Guregatik hilarazi du
Amudioak Jainkoa,
Desohorezko urkhabea
Prinze zeruetakoa.

Gizon galduen salbatzeko,
Hil da Jainko Jauna bera:
Goazen, ene bihotza, goazen
Dugun Jainkoa adora.

Eskerrak

Jesus ona, ahuspez ditut
Zure penak adoratzten: zure odola zaiñetarik
Enetzat duzu isurtzen.

Ah, zu nola tratatu ziñen!
Nola ninduzun maitatu!
Hil izan ziñen amudioz,
Gizona nahiz salbatu.

Ofrenda

Zenbat on egiñ darotazu!
Eman nolako bihotza!
Beraz zer bihotz zor darotzut,
Eta zenbat ezagutza!

O bihotza, bizi behar duk
Jainkoaren maitatzeko,
Eta bethi harekiñ bizi
Gurutzea ekhartzeko.

Resoluzioea

Bekhatua, ah bekhatua,
Burreu gaixki egillea!
Izan aiz, fiñean, izan aiz
Jainkoaren hiltzaillea.

O Jesus, eztut segituko
Zu hil zaituen furia,
Bañan bilhatuko dut bethi
Hark joan darotzun bizia.

Othoizta

Jauna, irabazi zinduen
Herioan biktoria:
Othoi, iguzu zuk merezi
Grazia eta gloria.

Sor bedi zure heriotik
Gure bizitzetasuna,
Eta sor zure penetarik
Gure dohatsutasuna.

Esparantza

Habe handian hil zenean
Gizon eta Jainko zena,

Satisfatu zen justizia
Jainko bizi denarena.

Jesusen penek darotate
Erosi ene gloria:
Fons handi huntan finkatzen dut
Ene fidantza gustia.

Amudioa

Ala zure amudioak
Ni hagitz bainau maitatu!
Salbatu behar nauekatz
Zu galdu izan baitzaitu.

O Jesus ona, hiltzen zare
Enegatik Gurutzean:
Maite zaitut; ah, bizi zaite,
Othoi, ene bihotza.

Imitazioea

Adi zagun Jesus Jaunaren
Zuhurtzia dibinoa:
Guruzea ekharrak, dio,
Irabazteko koroa.

Gurutze huni lot akio,
Lot huni hire desirak:
Egiñ adi hunen partale,
Nahi badituk plazerak.

Estimua

Konsiderazak, o arima,
Jesusen heriotzea,
Hunen arantza, hunen itze,
Lantza eta gurutzeta.

Orduan bada jakiñen duk
Zer den hire balioa,
Nolakoa Jainkoak zuen
Hiretzat amudioa.

Humilitatea

Egia othe da ala ez
Maite zaitudala, Jauna?:
Badakit, bekhatoarea naiz,
Posible den gaxtoena:

Badakit zure ontasunen
Eta dohainen gloria:
Bada zuk ere badakizu
Zer den ene malezia.

Bekhatoreak madarikatzen du bekhatura

Pentsatzean Jesus hil dela
Enegatik Gurutzean,
Nik nola deus pentsa dezaket
Haren kontra bihotzean?

Nola nik mespresa dezaket
Isuri duen odola?
Xortatxo batek balio du
Erresuma eternala.

Zuk hanbat pairatu ondoan,
Jesus, zure gorphutzean,
Egiñen othe narotzuke
Urkhabea bihotzean?

Andre dena Mariari othoitzza

Zeruetako Erregiña,
Birjina Ama emea:
Kalbarioan gora zinduen
Segitu zure Semea.

Ah, han Gurutzean zinduen
Itzaturik kontenplatu
Eta doloreak zarotzun
Zure bihotza flakatu.

Othoitzten zaitut, Seme Jaunak
Sofritu heriotzeaz,
Heriotzeko perilletan,
Arren, ez ni kitatzeaz.

Aingeru gustiei othoitzza

Ez othe nauzue entzuten,
Aingeru baketiarrak?
Bada Jesus hil zen denboran
Egiñ zintuzten nigarrak.

Haren dolu handia ere
Hartu zinduten zeruan:
Ez othe tutzue entzunen
Ene othoitzak munduan?

Othoitzten zaituztet humilki
Jesusen heriotzeaz,
Heriotzeko orenean,
Arren, ni faboratzeaz.

Bazko denboran

O filii et filiae

O Girstiño tritea,
Biztu da Jesus maitea,
Alleluia, alleluia,
Alleluia, alleluia.

Larunbat alba goizean
Piarresekiñ batean
Joannes hilharrirat zen joan
Alleluia...

Joan zen Madalena ere,
Joan zen Maria Salome,
Eta Maria Jakobe.
Dugun lauda, dugun lauda,
Dugun lauda, dugun lauda.

Emazteak hurbiltzean,
Aingeruek zuten erran
Jesus zela Galilean.
Dugun lauda...

Thonbaren aitzineraño
Piarres saindua baño
Joan zen Joannes lasterrago.
Dugun lauda...

Jesus ediren zenean
Apostoluen artean:
«Duzuen bake» ziotsan.
Alleluia...

Diszipuluak entzunik
Nausia zela bizirik,
Egotu zen dudaturik.
Dugun lauda...

Tomas, zioen Nausiak,
Ikhuskik ene zauriak,
Eta utz dudan guziak.
Dugun lauda...

Jesus ikhusi ondoan,
Diszipuluak ziotzan:
Ene Jaun, ene Jainkoa!
Alleluia...

Dohatsua duk presuna
Ni ikhusi ez nauena,
Eta sinhetsi duena.
Alleluia...

Jesus dela bedinkatu,
Laudatu eta maitatu:
Dela bethi ohoratu.
Dugun lauda...

Demogun esker debotki
Bethi ohore humilki
Eta gloria handizki.
Dugun lauda, dugun lauda.
Dugun lauda, dugun lauda.

Jesus-Kristo gure Salbatzaille Jaunaren besta-buruak

Abendoa

Zerua, isur diezaguk
Gure arimen ihintza:
Ilkhi zaite hedoietarik,
Gure Kapitain borthitza.

Lurra, odekak bihotzetik
Hire ontasun joria:
Munduari emanen diok
Salbatzaille Jaun handia.

Natibitatea

Zure ethortze dohatsuak,
Salbatzaille dibinoa,
Ekhartzen diote bihotzei
Zeruko bozkarioa.

Ala guk bihotz dohatsuak!
Baldin zure manyatera
Egiten bada gure hutsen
Ehortzeko sepultura.

Zirkunzionera

Hasten zare, Salbatzaillea,
Gure zaurien sendatzen:
Hargatik duzu zaiñetarik
Zure odola isurtzen.

Huna, urthe berria ere,
Berriz da hasten berritzen:
Haurra, has zaite zure penez
Gure bihotzen zeuretzen.

Trufania

Hirur Prinze humillen balsan,
O gustien Erregea,
Ofritzen darotzut humilki
Nik zuri zor ohorea.

Othoitzak ditut inzensutzat,
Pena gustiak mirratzat,

Eta gustiz zuretzat dudan
Amudioa, urretzat.

Anunziazionea

Eguna, hire dohatsua!
Lurrera Jainko Handia
Zerutik jausten baita egun,
Utzirik bere gloria.

Amudio dibinoak dik
Gure gaiña jautsarazi
Eta munduan sekulakotz
Jainkoa gizon formarazi.

Ortizirale Saindua

Egun Saindu triste huntan
Guretzat egun onean,
Salbatzaillea hil izan da
Gurutzean gaiñean.

Amudiozki sofritu du
Guk sofritu behar penak,
Guri nahiz komunikatu
Gloriako ontasunak.

Bazko

Qek Bazko egunean
Erakusten du gloria:
Hillik herioa, egun du
Irabazi biktoria.

Eternitate dohatsuko
Iguzki bethi argia!
Zure arraiez egun duzu
Argitzen egun berria.

Aszensionea

Hautsi tutzu gure etsaiak,
Jesus gerlari noblea,
Eta bazoaz gloriara,
Gloriako Erregea.

Ah, zer gorthe ederrarekiñ
Joaten zare bolaturik!
Noiz zaituzte gure bihotzek
Segituko saindaturik?

Pentekoste

Aitaren eta Semearen
Amudiozko Presuna:
Huna, heldu da konplitzera
Misterio nobleena.

Behiñ suzko mihi argiez
Erre nahi tu gorphutzak,
Gero zeruko su sainduz
Nahi tu erre bihotzak.

Trinitatea

Aita eta Spiritu Saindu,
Seme adoragarria!
Eztire Jainko Jaun bat baizen,
Gauzaren miragarria.

Hirur Presuna dibinoak
Dirade Trinitate,
Eta hirurek berek, bera
Dute dibintatea.

Besta berri

Ohora zagun misterio
Eziñ erran daitekena:

Prepara diozogun ponpa
Posible den ederrena.

Zato, Sakramendu handia,
Egun gloriatz bethean:
Zeuretzatzu gure bihotzak
Triun handiengan.

Jesusen izen sainduaren letharinak

JAUNA; urrikal gakizkitzu.
JESUS-KRISTO, urrikal gaitzatzu.
JAUNA; urrikal gakizkitzu.
JESUS-KRISTO, urrikal gakizkitzu.

Zeruko Aita, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.
Semea, munduaren Salbatzaillea, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal...
Spiritu Saindua, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal...
Trinitate Saindua, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal...
Jesus, Jainko biziaren Semea, urrikal...
Jesus, argi eternalaren Argia, urrikal...
Jesus, gloriako Erregea, urrikal...
Jesus, justiziaren Iguzkia, urrikal...
Jesus, Birjiña Mariaren Semea, urrikal...
Jesus, admiragarria, urrikal...
Jesus, heldu den mendearen Aita, urrikal...
Jesus, konseillu handiko Aingerua, urrikal...
Jesus, gustiz puxanta, urrikal...
Jesus, guztiz pazienta, urrikal...
Jesus, gustiz obediencia, urrikal...
Jesus, emea eta bildots humilla, urrikal...
Jesus, kastitatearen maitatzaillea, urrikal...
Jesus, gure maitatzaillea, urrikal...
Jesus, bakearen Jainkoa, urrikal...
Jesus, Bizitzearen Prinzipioa, urrikal...
Jesus, berthuteen eksenplua, urrikal...
Jesus, arimen zela duzuna, urrikal...

Jesus, gure Jainkoa, urrikal...
 Jesus, gure ihezlekhua, urrikal...
 Jesus, paubreen Aita, urrikal...
 Jesus, fidelen tresora, urrikal...
 Jesus, Arzain ona, urrikal...
 Jesus, egiazko Argia, urrikal...
 Jesus, Zuhurtzia eternala, urrikal...
 Jesus, ontasun infinitoa, urrikal...
 Jesus, gure Bidea eta gure Bizitzea, urrikal...
 Jesus, Aingeruen Bozkaria, urrikal...
 Jesus, Apostoluen Nausia, urrikal...
 Jesus, Ebanjelisten Doktora, urrikal...
 Jesus, Martiren botherea, urrikal...
 Jesus, Konfesoren Argia, urrikal...
 Jesus, Birjinen xahutasuna, urrikal...
 Jesus, Saindu gustien Koroa, urrikal...
 Fabora gaitzatu, barkha diezaguzu, Jauna.
 Fabora gaitzatu, barkha diezaguzu, Jesus.
 Fabora gaitzatu, entzun gaitzatu, Jesus.
 Jesus, begira gaitzatu gaitz gustietarik. Begira gaitzatu, Jesus.
 Bekhatu gustietarik, begira gaitzatu, Jesus.
 Zure koleratik, begira gaitzatu...
 Heriotze supitu eta ustekabekotik, begira...
 Deabruen enboskadetarik, begira...
 Fornikaziñoaren espiritutik, begira...
 Sekulako heriotzetik, begira...
 Zure inspiraziñoen kitatzetik, begira...
 Zure Inkarnazioneko misterioaz, begira...
 Zure sortzeaz, begira...
 Zure haurtasunaz, begira...
 Zure bizitze guziz dibinoaz, begira...
 Zure trabailuaz, begira...
 Zure Agoniaz eta zure Pasioneaz, begira...
 Zure Gurutzeaz eta zure Utzteaz, begira...
 Zure Hersturaz, begira...
 Zure Heriotzeaz eta zure Sepulturaz, begira...
 Zure Resurrekzioneaz, begira...
 Zure Aszensioneaz, begira...
 Zure Bozkarioez, begira...

Zure Gloriaz, begira...

Jainkoaren bildotsa, zeñak khentzen baitutzu munduko bekhatuak, barkha diezaguzu, Jesus.

Jainkoaren bildotsa, zeñak khentzen baitutzu munduko bekhatuak, entzun gaitzatu, Jesus.

Jainkoaren bildotsa, zeñak khentzen baitutzu munduko bekhatuak, urrikal gakizkitzu, Jesus.

Jesus, adi gaitzatu,

Jesus, entzun gaitzatu.

Othoitz egigun

Jesu-Kristo gure Jauna, zeñak erran baituzu: «Galdegizue eta errezi-bituko duzue, bilha zazue eta edirenen duzue, pusa zazue eta idekiko zaitzue»: othoizten zaitugu galdegiten darotzugunei emateaz zure amudio guziz dibinoaren fruitua, gure bihotzatz, gure aho eta obra guziez maita zaitzagun, eta zure laudorioen erretatetik sekulan ixil ez gaiten.

Fabora gaitzatu izatekotzat zure Humanitate, Dibinitate berarekiñ bat egiñ denaren beldurtasuna, eta halaber amudio bethierekoa; ezpaitutzu zure gobernutik sekulan utzten zure amudioaren fermutasunean hartzen tutzunak: zeña bizi eta Jainko Jaun baitzare Aita eta Spiritu Sainduarekiñ mende gustien hedadura luzean. Halabiz.

III. Partea

KONFESIONEA ETA ALDAREKO SAKRAMENDU SAINDUA

Penitentzia saildua: konfesioea

Hirur parte ditu Sakramendu Saindu hunek: 1) Kontrizioea; 2) Konfesioea; 3) Satisfakzioea. Kontrizioea da urrikitzea, zeren desplazer egiñ diogun Jainkoari bekhatez; guziz ona eta guziz maitagarria delarik. Konfesioea da, absolbitzeko autoritate duen aphezari sekretuan bere bekhatu gustiez akusatzea. Satisfakzioea da bekhatoareari ordenatzen zaion penitentiaren konplitzea.

Konfesio klarki erran behar dire bekhatu gustiak, bat ere estali gabe. Satisfakzioean, osoki konplitu behar da penitentzia. Hautzaz biez eztugu deus erranen, errexak baitire. Bañan bai doloreaz.

Bi dolore suerte dire: atrizioea eta kontrizioea. Kontrizioea perfekta da, emaiten baitu arima Jainkoaren grazian: atrizioea inperfekta da, ezpaitu ematen arima grazian, sakramenduaz kanpoan. Kontrizioea duenak damu du Jainkoaren amorekatik, eta hari eman dioen desplazera dela kausa; atrizioea duenak damu du bere amorekatik, eta zeren galdu duen parabisua, edo merezi ifernua.

Dolore hautzaz baliatzeko, behar da izan resoluzioe fermu bat, sekulan ez egiteko bertze bekhaturik gehiago. Bertzela, Jainkoaz trufatzea eta sakrilejio egitea lizate. Ikhuskigun eksenpluak nola egiten den atrizioea, eta nola kontrizioea; bañan lehenbizirik ikhus-agun Jainkoaren kolera bekhatoarearen kontra, bekhatura dela kausa.

Justizia dibinoa kolera

Justuak dirade, justuak,
Jauna, zure sententziak:
Gu urrikari izateaz
Ala zuk plazer handiak.

Bañan gaxtoegi izan naiz,
Niri orai barkhatzeko:
Zure justizia justua
Hagitz leiteke zaurthuko.

Egia da, o Jongoikoa,
Ene bekhatu handiak
Merezi ene gañean
Egotz-tzatzun su gustiak.

Zure ohoreaz doatzu
Ni ez hartzeaz zeruan,
Galdez dagotzu justizia
Noiz naiteken infernuan.

Hunen nahia kunpli zazu
Justua denaz geroztik:
Sumin zaite ene nigarrez
Zuretzat izanagatik.

Erakutskizu ene kontra
Tromenta harrigarriak,
Ene gaiñera lantzatzatu
Zerutik ihortziriak.

Gerla gerlari egiozu,
Orai da, beraz, denbora;
Armak hartatzu, kolerari
Erakutsozu kolera.

Adoratzen tut humilki
Ni punitzen nauzunean.
Damnatzean haiñ ungi zare,
Jainko, nola salbatzean.

Bañan pena dut, ez ttipia,
Zureganik jakiteko;
Aithortzen darotzut, eztakit
Nola nauzun punituko.

Non pausatuko darotazu
Zerutik ihortziria?
Estali nau zure Semeak
Bere odolaz gustia.

Beraz nahi banauzu
Zure koleran punitu,
Lehenbizirik behar duzu
Zure Semea kolpatu.

Dialoga bekhatorearen eta justuaren artean

B

Egiñ da resoluziñoa,
Utziko dut bekhatua:
Penitentzia egiñen dut,
Obedituko zerua.

J

Deliberaziño ilhuna!
Esparantza lastozkoa?
Noiz izanen dela uste duk
Hire azken mementoa?

B

Nigar egiten duenari
Barkhatzen dio Jainkoak:
Bertzela eztire promes hauk
Haren promes dibinoak.

J

Nigarrak ungi egiteko,
Harzak egungo eguna,
Ezpaizio Jainkoak promes
Nihori biharamuna.

B

Egiñ behar denaz geroztik
Nahi dut ungi pensatu,
Denbora astiro harturik,
Ungi nahi dut konplitu.

J

Erhoa, halako gloria
Hik uste parabisuan?
Eta bitartean utzten duk
Benturaz hirriskuan?

B

Utziko dut oso osoki
Bekhatuaren bidea,
Eta segituko dut gero
Berthutearen xedea.

J

Fazoiñ huntan penitentzia
Bethi urruntzen dukela,
Eztuken denboran uste duk
Saindu egiñen aizela?

B

Plazer ilhaunek darotate
Bihotz gustia xarmatzen,
Hautarik eziñ apartatuz
Hunela naiz amarratzen.

J

Urrun adi lehenbailehen
Eta horien lekuan,
Jainkoa nausia egiñen zaik
Hire bihotz dohatsuan!

B

Nola usantza gaitzek tuzten
Flakatzen gure indarrak!
Zerk desegiñ othe detzake
Haukien gathe gogorrak?

J

Ene ondikoa! Ondiko
Posible den handiena:
Inposible da utz dezadan
Ene gathibotasuna!

B

O Salbatzaillea Jauna, zato,
Zato ene laguntzera.
Gustien salbatzaille ona,
Zato ene libratzera!

J

Halako mendi itsusian
Mendi tromentez bethean
Amudioak hil zintuen
Itzaturik Gurutzean.

B

Higuiñaraz dietzadatzu
Munduko xarma emeak,
Eta porroka bihotzean
Bekhatuaren gatheak.

J

Zuk, Jauna, zuk xarmatzen nauzu
Zeruko xarma puxantez:
Hautsiko tut fiñean sokak
Ifernuaren despitez.

B

Eztire deus enetzat orai
Ene plazerak munduan,
Bethikotz egiñ zaizkit Jesus
Nausi ene bihotzean.

J

Mundua, o mundu itsua!
O handitasun ezdeusak!
Sensuen atsegiñ ilhunak,
O Aberastasun eskasak!

B

Bazoazte arinkiago
Ezen ez xirripan ura:
Nola beraz zaituztet zuek
Maitatu hanbat denbora!

J

Bañan zu aspaldion zaren
On eder eta berria!
Nola hunen berant darotzut
Eman arima gustia!

B

Nik zure kharrez behar nuen
Erre ene egunetan:
Ezperen maitatuko zaitut
Gaiñerako denboretan.

J

Su sailduakerrerik, utzkik
Munduko sendimenduak,
Eta hartzak doluz zaurthurik
Zeruko mobimenduak.

B

Ah, bai utzten tut bekhatuak,
O Jesus orai beretik,
Hautsten tut sokak, egonen naiz
Doluz bethi zuregatik.

J

Horra jadanik segitzen dik
Gloriak hire dolua,
Hire gatheak desegiñik
Ematen darok zerua.

B

Emok dolore sailduari
Hire bizitze gustia;
Hire nigarrek hillen die
Ifernuko khar handia.

Bekhatoreak kitatzen du bekhatua

Ingratki ofensatu zaitut
O Jainko guziz maitea.
Damu dut: ikhus-azu, Aita,
Ikhus ene dolorea.

Entzun nazazu zuregatik
Auhenez nola nagoen.
Entzun ene bihotz humillak
Nola desira zaituen.

Gogotik nigar egiñen dut,
Egiñen penitentzia,
Eta utziko sekulakotz
Bizitze gaxto guzia.

Milla eta milla herio
Lehen ditut sofituko
Ezen ez deusik zure kontra
Behin ere pensatuko.

Sekulakotz utzten dut beraz
Ene usantza gaxtoa,
Zu bethi-ere, maitatzeko,
Zeruetako Jainkoa.

Maitatu nauzu bethi-ere,
O Trinitate handia!
Zure maitatzen enplagatu
Nahi dut bihotz gustia.

Atrizionea nola egin behar den

Majestate izigarria!
Gustien juje justua!
Ikharaz nago zuregatik
Doloreak harritua!

Dolu dut ene bekhatuez,
Transitzen nau ifernuak;
Ifernurat egortzen tuen
Ihortziria soiñuak.

Helas! Bai ifernuko kharrak
Gustia nau arraillatzen;
Arima gltzeko beldurrez,
Nigarretan nau hondatzen.

Bekhatuek hunela naute
Parabisutik urrundu,
Eta ifernuko tromenta
Handietara hurbildu.

Kontrizionea nola egin behar den

Nigarrez nago ikhusirik
Ene falten beltztasuna,
Eta ikhasirik halaber,
Aita, zure ontasuna.

Egia da, tarritatu dut
Zure kolera justua:
Zure besoa armatu dut,
O juje ofensatua!

Hala ere hau ezta pena
Ene pena handiena,
Bañan bai zeren zu zaitudan
Tristetu, ene Jaun ona.

Bertzea

Ikhus azu, zeruko Aita,
Ene dolore handia.
Bai, zu zerori egoñ zare
Ene miñen ithurria.

Ene kontra kolera zaitte,
Puni nadin gehiago;
Biziko da ene arima
Geroago sailduago.

Edo dadilla bethi bizi
Egiazko beldurrean;
Edo ezperen hil dadilla
Orai duen dolorean.

Bertzea

Jainko handia, ageri da
Zeiñ hagitz nauzun maitatu,
Anbat milla pena baituzu
Enegatikan hautatu.

Aita, nik zuri amudio
Behar bidean bihurtu,
Zenbat milla egiñ darotzut
Desplazer eta afruntu.

Bertzea

Kalma zazu, Jaun ona, kalma
Zure kolera justua.
Erdiratzen naiz aditzeaz
Nik merezi gaztigua.

Zureganik urrundu banau
Bekhatu dohakabeak,
Bederen hurbiltzen banindu
Bihotzeko doloreak.

Bertzea

Eztut, Jauna, eztut bihotzik
Begien idekizeko;
Gutiago dut, bada, Aita,
Zuregana altxatxeko.

Merezi ditut zure suak,
Ni naiz hobendun handia.
Ah, nik frogatu behar nuke
Zure kolera gustia.

Hil behar dut, eziñ nagoke
Zeren zaitudan tristetu!
Ez naiz Jainkoaren semea,
Zure kontra naiz altxatu.

Ah, nolako pena nik dudan
Ene baithan pensatzean,
Hanbat pekhatu detzadala
Egiñ zure aitziñean!

Kontrizioea anplekiago deklaratu

Gurutzearen aitziñean bekhatorea dolorez eta amudioz zahurtua

Gizonen eta aingeruen
Errege eta Jainkoa,
Posible diren on gustien
Itsaso egiazkoa!

Zu zara gustien Prinzea
Eta zu Majestatea,
Gure bihotzen gozatzeko
Zu on guziz kapablea.

Arren, egiñ diezadazu
Nahi zinduken bihotz bat,
Zuregatikan sofritzeko
Zuk plazer duzun bezanbat.

Oraiño desiratzen nuke
Nuen ene dolorea,
Zeren zu tristetu zaitudan,
Ah, Jainko guziz maitea!

Bethi desplazer nahi nuke
Zuri egiñ de desplazerez,
Eta tristezia osoa
Zuri eman tristeziez.

Nahi nuke bethi pairatu
Bihotzean agonia,
Eta dolorez akhabatu
Ene bizitze guzia.

Ezpazindu zerurik ere
Zure adiskideentzat
Eta ifernurik ezpalitz
Bekhatore etsaientzat;

Hala ere sofritu bethi
Nahi nuke zuregatik,
Bethi sofritu, Jauna zuri
Plazer egitegatik.

Ah, Jesus, indaitzu, beraz,
Dolore, herra handiak,
Munduan diren bekhatuek
Merezi tuzten gustiak.

Ah, segur, Jauna ez lizate
Zure ungi maitatzea
Egun oroz egiten diren
Hobenez ez tristetzea.

O gure amudio maite,
Gure on, gure gloria,
Majestate infinitua,
Jainko adoragarria:

Ez othe ninzate sekulan
Haiñ dohatsu gerthaturen,
Non bekhatuen khasatzeko
Bizia bainuke emaren!

Segur egiazki darotzut,
Ene Jauna, deklaritzen,
Belhauriko eta bihotzez
Aitziñean prometatzen.

Baldin banitu milla bizi
Lehen nituzke emaren
Ezen zu arinki ere
Sekulan ofensaturen.

Beraz prometatzen darotzut
Ahalaren egiteko,
Zure moianez huts gustiak
Ditudala kitatuko.

Fabore hunen galdetzeko,
Lagundu nauzu graziaz:
Lagun zakizkit konplitzeko
Behar den indar guziaz.

Badakit eztuzula nahi
Bekhatorea hil dadiñ,
Bañan utz dezan bekhatua
Eta ungi bizi dadiñ;

Helas, Jauna! Helas Jainkoa!
Bihotzez ditut hartuko
Ordenatuko tutzun penak,
Amudioz konplitzeko.

Besarkatuko tut posible
Diren dolore gustiak:
Inposible direnak ere
Izanen zaizkit ttipiak.

Promes darotzut gehiago
Konfesatuko naizela,
Aphezari falta gustiak
Erranen diotzadala.

Izanen da ene plazera
Ethorriko den denboran,
Biziko bainaiz, zuri egiñ
Desplazerez desplazera.

Ah bai! Zu nahi zaitut, Jesus,
Hartu ene eksenplutzat:
Zure miñ eta doloreak
Ene gustien mirailtzat.

Egiñ zauzkitzun afruntuak
Emanen tut bihotzean
Hil eta bizi egoteko
Zurekien Gurutzean.

Bekhatoreak hartu nahi du bizitze ona

Eztarot dolorerik baizen
Ene bihotzak ematen,
Eta ez ene bi begiek
Nigarrik baizen egiten.

Jauna, haiñ tromenta kruelak
Naute bethi erdiratzen!
Arren, beraz lagun zakizkit
Haukien aphazegatzen.

Egiñagatik ene hutsez
Munduko auhen tristeak,
Zuk baizen nihork eztetzake
Senda ene doloreak.

Ezen hanbat miñ sofriturik
Bethi nago doloretan,
Nahasten baizen ez naiz bethi
Bethi pairatu ondoan.

Laster zihoan xirripa bat
Itsasoaren aldera,
Bere jaidurak baitzaraman
Bere zentro propiora;

Bañan trabatu izan zuen
Bidean horma gogorrek,
Urean zren holatx pillez
Egiñik gathe amarrak.

Beira zegokan iguzkia,
Bere tronuan jarririk,
Eta kexatu izatu zen,
Ura preso ikhusirik.

Horma hotza (suan bezala)
Arraien klartasunean,
Berotu eta urtu zuen,
Libro largatu bidean.

Bihotza hala zihoatan
Xirripa ziduriela,
Zeruko itsaso handia
Atzeman behar zuela.

Bañan, ah, ene bihotzari
Trabatu nahiz kursua,
Bekhatuak (negu kruelak)
Hil zioen bere sua.

Urrundu zen Jainkoaganik
Galdurik bide saindua,
Hotzak trenkaturik zegoen
Ezn kausituz zerua.

Salbatzaille Jauna, zu zare
Gure arimen argia,
Zu ethortzen zare mundura,
Munduaren iguzkia.

Arren, idekitzatu beraz
Zure bi begi eztiak,
Eta sendatuko ditutzu
Ene dolore gustiak.

Bekhatuak hotztu bihotz hau
Erdira diezadazu;
Idorrak ditut bi begiak,
Urtan ganbia detzatzu.

Itzuliko darozkidatzu
Bi ithurri ederretan,
Zuregana nabigatzeko
Bi itsaso sainduetan.

Izanen da zur odola
Gure itsaso gorria;
Han barrena dut hondatuko
Ene bihotz egarria.

Alferrik zaizkit mariñelak
Laguntzera ethorriko:
Ithoko nauen elementa
Milletan dut laudatuko.

Izanen da ene untzia
Ur huntan zure habea,
Ene belak zuk zure thonban
Izatu hil-mihisea;

Pillotutzat zure grazia,
Zure gloria haizetzat,
Ama iza, Jainkoa tresor,
Bien Semea portutzat.

Bekhatorea manyateraren eta gurutzearen erdian

Nahi baduk ungi maitatu
Jesusen lege dulzea,
Maitazak haren manyatera
Eta maita Gurutzea.

Manyateran irakasten dik
Jesusek inozentzia:
Gurutzea dik predikatzen
Jesusek penitentzia.

Arima, beraz nahi baduk
Bizi sosegu handian,
Beirauk ez ilkhi, ago bethi
Hekien bien erdian.

Amudioak hire penak
Darozkik ganbiatuko,
Eta dolore dibinoak
Milla xarmez xarmatuko.

Jesu-Kristok abisu ematen dio penitentari

Sekulan ezakela segi
Bekhatuen gutizia,
Karitatea begirazak,
Ez gal nik emon grazia.

Egik beraz ahal dagiken
Obra saindu tenporala,
Eta bethi konplituko duk
Nik nahi dudana bezala.

Penitentak

Zure plazera da, o Jauna,
Gizonak duen gloria;
Hori da bada mundu huntan
Nik nahi dudana gustia.

Hori da orai eta bethi
Desira dudana desira,
Ea noiz konplituko dudana,
Jainkoa, zure plazera.

Jainkoak

Bethi hartuko duk denbora
Othoitz onen egiteko;
Othoitzak behar darok eman
Hire denbora eskuko.

Arrazoiña dukek orduan
Osoki hire nausia,
Eta arrazoiñaren nausi
Zeruko Jainko Handia.

Xoil tuk hagitz preziatuki
Mementoak enplagatzen,
Noiz ere baita zeruetan
Oraziñoa agertzen.

Jainkoari altxa diozok
Hire bihotza obretan,
Mahaiñean, etxean, landa,
Eta lekhu guzietan.

Bethi ere ofri diozok
Gorphutza eta gogo;
Hiretzat dukek ontasuna,
Harentzat bozkarioa.

Fiñean hire obrak dituk
Fletxen gisa bolatuko,
Eta ziotek Jainkoari
Bere bihotza zaurthuko.

Bertze abisua

Nahi baduk hire miñentzat
Erremedio ezta,
Athor hunat: errezibi zak
Debotki Eukaristia.

Hire ogia denaz gero,
Egik hire janharia;
Emanen dik hire ariman
Bizitze miragarria.

Orduan darok garbituko
Haragi hunek gorphutza;
Baita hunen odolak ere
Eder egiñen bihotza.

Preparazionea sakramendu sainduaren errezibitzeko Aldareko Eukaristia dibinoa, Gure jaunaren obra

Cum dilexisset suos, in finem dilexit eos. Joan, 13.

Amudio dibinoaren
Espantu miragarria!
Parabisua da lurrian,
Gau ilhnean argia.

O amudio! O bothere?
Ala zuk indar handia!
Hostian barna eman duzu
Ihortzirien Nausia!

Hurbil zaitetze, beraz, jende
Munduan diren gustiak,
Zuek Prinze maiteaganik
Hartzeko lege eztiak.

Zoazkigute urrun, nigarrak,
Eta urrun tristezia;
Zerua utzirik zia gok
Bere kolera guzia.

Eztik egiñen gehiago
Lurraren kontra gerlarik,
Bethi ere egonen dituk
Elkharrekiñ baketurik.

O Jaun! O Prinze! O Errege!
O biktorios noblea!
Aldarean estali duzu
Jainko bat paregabea.

Zuek ere zatozte hunat,
Arima xahu maiteak;
Baratze eder gustietan
Bil detzatzue loreak.

Behar duzu koroatu
Amudiozko hostia,
Zuen janhari egin baita
Ihortzirien Nausia.

O Amudio! o bothere!
Zer da zu bezalako?
Hostian barnan eman duzu
Zeruetako Jainkoa.

Salbatzaileak gizonei ematen diote jatera bere gorphu- tza

Huna, erran izatu zuen
Ene gorphutz sakratua,
Zuentzat eta hañitzentzat
Amudioz zathituta.

Ihardets biozo giristiñoak

Eskuan bihotza harturik
O Jesus, huna ogia,
Zuretat eta zuregatik
Osoki doluz zaurthua.

Sakramendu sainduaren gaiñean Saint Tomas doktoraren prosa

Lauda, Sion, Salvatorem.

Eliza, zure artzaiña,
Salbatzaille kapitaiña,
Lauda zazu handizki.

Egiñ-agatik nahia
Laudatzeko Jaun handia,
Ez daikezu osoki.

ZLure kanten materia
Har zazu ogi bizia,
Banketik gozoena.

Hau zuenean sakratu,
Bera izan zen ofritu,
Dohañik handiena.

Altxa zazu gora boza
Eta zaitte ungi goza
Ogi hunen laudatzen.

Lehen eman ontasunak
Hemen ditu Jesus Jaunak
Orai berriz berritzen.

Hemen Errege berriak
Bazko zahar joan gustiak
Berrietan trukutzen.

Itzal hutsa du egiak,
Gau ilhuna iguzkiak
Ondotikan segitzen.

Manatzen du Jesus Jaunak
Afaritan eman onak
Ofrenda diotzogun.

Bere gorphutz sakratua
Eta odol preziatua
Konsekra diotzogun.

Odol saindu, du erraten,
Arnoa dela egiten,
Gorphutz saindu ogia.

Eskuak eztu ukitzen,
Begiek ez ezagutzen,
Fedea da argia.

Akzident diferentetan
Eta ez substanzietan
Dago tresor handia.

Odola da kalitzean,
Gorphutza ogi ordean,
Banatan Jaun handia.

Ezta gorphutza zathitzen,
Odola ezta partitzen,
Bañan daude osorik.

Millei zaie zerbitzatzen,
Batek haiñbertze du hartzen,
Deus ez gutiagorik.

Ogi bera dute onek
Eta bera hobendunek
Mahaiñ berean hartzen.

Bañan onek bizitzea,
Gaxtoek heriotzea
Diferentki kausitzen.

Hostia denean hausten,
Oso da Jesus egoten
Parte ttipianean.

Figurak dire ukitzen,
Gauzak ez tire guttitzen
Bere estatu barnean.

Hau da haurren janharria,
Hau Aingeruen ogia,
Eta ez ozarrena.

Isaak hau zen gurutzatu,
Bildots hau sakrifikatu,
Hau da Kristauen mana.

Ah ogi egjazkoa!
Artzaiñ amudiokoa!
Har gaitzatzu grazian.

Arren, iguzu indarra,
Zure bisaia ederra,
Ikhusteko glorian.

O Jainko puxant zarena,
Gustiak dakizkitzuna,
Zaren gure koroa.

Zaren zeruko gorthean
Zure mahaiñ ederrean
Gure bozkarioa.

Halabiz.

Mahain saindura ethorri baño lehen konsiderazionea

Grazia hau zer grazia da,
Helas, gure Jainko Jauna!
Zureganik hartzen baitugu
Hunelako ontasuna.

Xixari txarrei daroezu
Kreatu mundu handia,
Eta diozute bazkatzat
Eman zure haragia.

Zure amudio sainduak
Hau zuenean pensatu,
Nork ahal zukeen egundaiño
Bihotzean desiratu?

Hala hau delarik, gaitutzu
Herioaz mehatxatzen,
Ezpagare banket dibino
Bizi huntara ethortzen.

Zer du xixari ezdeus batek
Bere baithan, zer grazia,
Merezitzeko zureganik
Hau bezalako gloria?

Ogi bat zaio aitzinera
Ohorezki zerbitzatzan,
Zeiña aingeru bati ere
Ezpaizaio presentatzen.

Manatzen nauzu jan dezadan
Aldarean den Jainkoa,
Zure formara formatzeko
Ene arima flakoa.

Goazen, beraz, gure arimek
Hemen die janharia,
Jainko Jaunak berak emanik
Jainko baten haragia.

Mahain sainduaren aitzinlean deboziora

Fedea

Siñhesten dut, Jesus Jainkoa,
Zure haragi garbia
Aldarean egin duzula
Zure haurren janharia.

Jauna, adoratzan dut beraz
Zure Gorphutza hostian,
Eta zure odol saindua
Arnoaren idurian.

Erran duzu, beraz hala da,
Ezen egiaz zara zu:
Zure gorphutza estalirik
Mahaiñ huntan utzi duzu.

Hau zuten lehen Erregek,
Artzainek hau aduratu:
Lasto gainean hau etzan zen,
Hau Gurutzan itzatu.

Desira

Bildots Jauna, zure odolaz
Egiñ duzu ithurria,
Falta gustiez xahutzeko
Gure mundu itsusia.

Ah, beraz zato, garbi zazu
Jesus Jainko Jaun ederra,
Garbi zazu odol hunetan
Ene arima beharra...

Humilitatea

Enegana, othoi, ez hurbil
Ez naiz ni diñe, o Jauna!
Handiri bada mundu huntan,
Helas, ni naiz hobenduna.

Asko duzu zuk manatzea,
Asko hitz bat erratea;
Berehala ethorriko zait
Ene ontasun maitea.

Othoitza

Jauna, zerorrek darotazu
Tresor handi hau partitzen.
Ah, ene bihotza bazindu
Zure graziez bethetzen!

Eder nazazu amudioz,
Banintz bezala urrea;
Egidazu zure dohaiñez
Bihotzean aldarea.

Dolorezko errespetua

Dolorez eta errespetuz
Urthuko naiz zuregatik:
Egiñen tut nigar handiak
Ene bekhatuengatik.

Bai, nigar bethi egiñen dut
Bihotzaren xahutzeko,
Khenduko ditut bekhatuak
Zui garbiki emateko.

Errezibitzeko denboran konsiderazionea

Nola preparatu behar dut
Hartzeko Jesus debotki:
Ezta deus gure munduan
Ematen denik osoki.

Prinze bati eman zaio
Armada baten kargua:
Emanen zaio bertze bati
Hiri baten gobernua.

Izanen tuzte bertze jaunek
Zeñek bere Probintziak:
Bañan eztitu nihork ere
Kolpez ontasun gustiak.

Sakramendu sainduan Jesus
Osoki da direten,
Eta partitu gabe zaiku
Oso osoa ematen.

Zer eztut beraz egiñ behar
Jaun hunen ohoratzeko,
Utzi nahi tut deus gustiak,
Jesus, zure maitatzeko.

Admirazionea

Ah, nik egun zer phorea!
Ene ahoan da sartzen,
Ukitzen du ene mihiak,
Ene bihotzak sentitzen!

Giristiñoa, entzun ezak
Espantu harritzekoa:
Zerbitzari humil, paubreak,
Jaten dik bere Jainkoa!

Ohorea

Beraz, Jainko Jauna egin zait
Anaia miragarria!
Bañan egin zait gehiago,
Egiñ baitzait janharia.

Aingeruen ogi bizia
Gizonak du ohoratzen,
Adoratzen du, laudatzen du
Eta du errezibitzen.

Amudioa

Janhari gozo dibinoa,
Ontasun miragarria,
Arimen present dohatsua,
Espos adoragarria.

Salbatzaillea, entzun-azu:
Ni gustia naiz zurea;
Bañan oraiño adi zazu:
Gustia zare enea.

Mahain sainduan salbatzaillea errezibitu ondoan

Nunc dimitis servum tuum...

Pagurik orai utzten nauzu,
Ene Jainko on handia;
Orai nauzu kontent egortzen
Zure esklabo ttipia.

Ene mihi az egiñ duzu
Zure jartzeko tronua;
Egin duzu ene bihotzaz
Plazer hartzeko zerua.

Jainkoa, ikhusi zaituzte
Egun ene bi begiek,
Ohore hau ez zuten izan
Hil diren zerbitzariak.

Nik dut izatu handiago
Grazia ene ahoan,
Ezen ez Salomon Erregek
Bere tenplu dibinoan.

Bortz milla urthez desiratu
Ontasun miragarria
Ageri da egun munduan
Gustien Jainkoa handia.

Zu ziñen zure ahaiden
Ontasun handi bakarra;
Ene ariman egun zauntza,
Ah, graziaren ederra!

Iguzkiak berotzu geroz
Ene arimako hotza,
Gau ilhuna kasaturikan,
Argituz geroz bihotza,

Hagitz joanen naiz xuxenago
Ezen ez jende joan dena:
Hek itzala segitu zuten,
Nik itzalaren eguna.

Gloria, puxantza, ontasun
Duela Aita handiak,
Espiritu Sainduarekiñ
Seme adoragarriak.

Nola ere izan baitute
Haste gabe den hastean,
Dutela orai eta bethi
Bere eternitatean.

Halabiz.

Salbatzaille doktor egiten da bihotzean

Berbo haragi dibinoak,
Zuhurtzia Jainko denak,
Bere argiz argitzen tik
Zuen arima ilhunak.

Ah, tresor handia! Heldu duk
Zuen miñen sendatzera,
Eta zuen bihotzekien
Amulsuki mintzatzera.

Helas, Jainkoa, mintza zaite
Eta konsola detzatzu:
Harturik aire dibino bat
Eskolatu behar tutzu.

Irakatsiko daroezu
Zure lege eternala:
Zaren, beraz, hekiñ doktora,
Jainkoa zaren bezala.

Errezibitzen duena bat egiten da Jesusekiñ

Anima Christi, sanctifica me

Arren, Saindu egiñ nazazu,
Jesus onaren bihotza;
Halaber zuk salba nazazu,
Jesus Jaunaren gorputza.

Ase zazu zure odolaz,
Jesus, ene egarria;
Xahu nazazu, ur Jesusek
Sahetsetik isuria.

Jesus, enetzat hil zarena
Indazu zure indarra,
Eta, othoi, entzun nazazu,
O ene Jesus ederra.

Zure zauri dibinoetan
Iduk nazazu gorderik,
Eta iduk zure haragi
Sakratuan estalirik.

Ez nazazula zureganik,
Jesus, utz apartatzera,
Eror ez nadin ene etsai
Kruelen eskuetara.

Ah, deit nazazu zuregan
Heriotzeko orduan,
Eta, Jauna, mana nazazu
Ikhus zaitzadan zeruan.

Egidazu, beraz, grazia
Parabisuan sartzeko,
Han bethi dohatsuen balsan
Kantuz zure laudatzeko.

Jesu-Kristoren aldare egiten da errezibitzen duena

Jesus, ene ariman barna
Aldare bat egidazu
Eta hostia sakratua
Han pausa diezadazu.

Gurutzean gurutzaturik
Bethi zaitut ikhusiko,
Eta indar gustiez bethi
Jainko adoratuko.

Zure odolaz egidazu
Ithurri bat bihotzean,
Eta itsaso dibino bat
Arimaren inguruan.

Irakiko dut bethi-ere
Zure ithurri sainduan:
Zure amudioak bethi
Erreko nau bere suan.

Jesu-Kristoren tenplu egiten da

Ni zer naiz, o ene Jainkoal!
Nor naiz? eta zu nor zare?
Zu zare gustia, ni ez deus
Edo ni suiet, zu Prinze.

Aitzitik, Jauna, ni zer naiz?
Ah, nik nolako gloria!
Errezibitu izan baitut,
Zeruko Jainko handia.

Aita, zer emanen darotzut
Ez emateko Semea:
Har ezazu hunen estatu
Humilla eta gordea.

Ni ere ofritzen natzaitzu
Jesusekiñ juntaturik,
Halaber zuri ere, Jesus,
Zure esklabo egiñik.

Saint Thomas doktoraren debozioea

Adoro te devote, latens Deitas.

Adoratzen zaitut debotki,
Jainko beloz estalia,
Eta ogiaren figuran
Kanpotikan ageria.

Jauna, hala gure bihotzak
Zaizkitzu humiliatzen,
Non pensatzean baitzaizkigu
Indar gustiak flakatzen.

Begiak, eskuak, gustua,
Guri zaizkigu trunpatzen:
Eztugu beharrez baizen
Or zarela ezagutzen.

Siñhesten dugu, Jesus Jauna,
Zuk erran duzun gustia,
Ezpaitsu erran nihork ere
Zuk bezalako egia.

Estali zinduen habean
Solament Jainkotasuna:
Bañan hemen estali duzu
Baita gizatasuna.

Egia hauk siñhesten tugu
Eta aithortzen publikki,
Bañan ohoiñak galdegiña
Galdetzen dugu humilki.

Eztugu Tomasek bezala
Zure zauririk ikhusten;
Ala baiñan, gure Jainkoa
Guk ez zaitugu ukhatzen.

Othoi, egiguzu berretuz
Dohakigun siñhestea,
Eta esparantzarekien
Berretuz karitatea.

Jainkoaren herioaren
Nolako orhoitzapena!
Emailea den gisa bizi,
Bizia Ogi emana.

Arren, Jauna, egiozute
Gure arimei dohaiña,
Bethi zu desira zaitzaten
Eta ez zure ordaiña.

Amudioa

Jadanikan ene bihotzak
Su saildu bat du sentitzen:
Ethortzen zait ezti eztiki,
Arima darot erretzen.

Ala ni hagitz dohatsua!
Zeren zeruko ogia
Egun ene ariman barna
Egiñ baitzait su handia.

Eskerrak

Nola emanen darozkitzut
Merezi tutzun eskerrak,
Nola ditut ezagutuko
Zure ontasan ederrak?

Aktak: esparantza

Zeruak promes darokuzu
Fiñik eztuen gloria;

Zu ematen zaizkigunean
Ematen zaiku saria.

Desira ahal dezakegu
Nahi duguna zeruan:
Izaten dugu balioa
Zuk egiñ banket sailduan.

O amudio, o Jongoiko!
O Pelikano saildua!
Zure odolez salba zazu
Mundu bekhatuz galdua.

Odol eder dibino hunen
Xortarik den ttipienak
Xaha detzake munduaren
Bekhaturik handienak.

Salbatzaille, gerizean
Hor ikhusten zaituguna:
Arren, beraz, konpli dezazu
Guk desiratzen duguna.

Fiñean, bisaiaz bisaia
Zeruko palazioan
Dohatsuki ikhus zaitzagun
Bozkariozko tronuan.

Hartu dut ene bihotzean
Zure tresor inmensoa,
Zure gorphutz, zure arima,
Dibinitate osoa.

Ofrenda

Nola paga othe dezaket
Jesusen present handia?
Bederen ematen darotzut
Zer ere bainaiz gustia.

Nola zure amudioak
 Fiñik ezpaitu kausitzen,
 On gustien emailleari
 Deusik eztiot gelditzen.

Galdegitea

Garbi zazu ene bihotza,
 O Jainkoaren Semea;
 Errezibitzen dut sainduki
 Zure haragi noblea.

Zure gisa egin nazazu
 Pazient, humil, amulsu,
 Bekhaturik batere gabe,
 Munduan bildots dohatsu.

Othoitzza

Arren, Jauna, debeka zazu
 Ifernuko ohoiñ hatsa,
 Hartzetik ene arimako
 Erresuma aberatsa.

Ah, bai, othoi, debeka zazu
 Ni sekulan garaitzetik,
 Eta lehen tronutzat zuen
 Bihotzera ethortzetik.

Protestazionea

Zure banket saindu huntara
 Amudioz nauzu deithu;
 Leial izateko darotzut
 On egiten juramentu.

Beiratuko dut zuri eman
 Hitz handi egiazkoa,
 Bañan, othoi, zaren zerori
 Zigillu sekulakoa.

Errezibitu ondoan errateko orazione debota

O Jesu-Kristo, ene Jauna eta ene Salbatzaillea: posible da memento huntan zu zaren gustia zarratu zaren ene estomakaren barnean, eta nik adoratzan dudan Jainkoaren majestate handiak egiñ diezadan ohore, ene bizitzera ethortzeko? Egia da, o ene mihia, izatu aizela Jesu-Kristoren tronua, eta hura ekhartzean, ekharri dukela gauza diren gustien fundamenta eta sustengua? Egia da, o ene arima, Jesus-Kristoren arimarekin bat egiñ aizela? Hauk erratean, badakik zer dioken? Eta badakik nola zarratzen duken unibersu gustiaren hedadurak eziñ zarra dezaken Jauna?

Ametsa othe da hau? Ala egia othe da? Errateaz ene baithan dela Jesus! O ene Jainkoa, hau ezta ametsa, bañan egia bera da: zure ontasuna dela kausa zare hemen, ez ene merezimendua dela kausa. Bañan harritzeko gauza da! Sakramendu hau egiñ baño lehen eztzinduela munduan egiñ hanbat mirakullu, nola egiñ baituzu hemen izatekotzat.

Beraz adoratzan zaitut kapable naizen humilitate eta errespetu gustiarekiñ, eta nahi dut ene arimaren eta ene gorphutzaren indar gustiak ethor dakizkitzun, merezi duzun ezagutzaren eta ohorearen ematera. Bañan nola ene bihotzeko botherea gauza guziz gutia baita, othoitzten tut saindu gustiak, zure aingeru gustiak, zure Ama guziz dohatsuarekiñ, arren, irakats diezadaten zure ohoratzeko antzea; ene orde eman dietzatzuten zor darozkitzudan eta eziñ detzakedan errespetu handiak.

Ezta, bada, justu, o ene Jauna, zerori ematean niri, eman darozkidatzunaz geroztik gauza gustiak, egiñ diezazudan naizen gustiaz sakrifizio solemnel bat, paga dezadan gorphutzaz gorphutza, odolaz odola, arimaz arima, eta biziaz bizia?

Beraz errezibi zazu ene gorphutza zure sekulako esklabotzat: zure libraiaren ekhartzeko ohorea izatuz geroztik eztu bizi nahi zuretzat baizen, eta zure ukitzeaz sanktifikatuz geroztik, eztu zerbitzatu behar bertze nauririk zu baizen. Errezibi zazu ene arima bere indar gustiekiñ; hauk eztute deusik egiñ nahi, zure gogara baizen. Ene memorioari eztzaio sekulan ahantziko ene baithan egoteko egiñ darotazun ohorea; ene adimenduak eztu pensatu nahi grazia huntan baizen; eta ene borondateak eztu nahi amudiorik hunentzat baizen.

Eta nola baitzare Jaun handi eta ungigille bat, zeña ezpaita sartzen etxe batean, benedikzione gustien ekhartzeko eta han utzteko gogoz bai-

zen, sofrizazu, ene Salbatzailea, ezteiazudan egun galdegiñ gauza xoil bat baizen. Hunengatik zerori ere gizon egiñ ziñen, pairatu izan zinduen eta hil izan ziñen: galdegiten darotzut *ene salbamendua*, o ene Jainkoa. Ezteiazula beraz permeti, errezibitu dudan gorphutz hunek alferrik pairatu izan duen herioa, eta ene odolarekiñ nahasi den odol preziatu hau alferrik enetzat isuri izatu den Kalbarioan.

Eztitut nahi mundu huntako ontasunak, ez atsegiñak, ez handitasunak; eztut salbamendua baizen deus nahi, eta hau zrekien batean, o ene Jainkoa.

Bañan nola ikhusten baitut, enetzat duzun amudioak zure estaltzeko egiñ darozkidan akzident hauk ene estomakan denbora guti iraunen dute-la, eta sarri urratuko direla zure presuna maitea erretiratzean, othoizten zaitut J. K. ene Jauna, bederen ez ni abandonatzeaz zure graziaz; bañan zure amudio sailduaren moianez ene baithan egoteaz, eta ene arimari bethi egiteaz hemen egotu zarenean egin izatu diotzatzun ontasun gustiak.

Bizkitartean inplazientzia handiarekiñ biziko naiz, berriz zu ethor arteraiño, o ene Jainkoa, ene guzia, ene anaia, ene aita, ene esposa, ene Salbatzailea, eta nik bilhatzen dudan gloria xoilla denboran eta eternitatean. Hala biz.

Sakramendu saildua aldarean ageri denean benedikzioea ematerako denboran

Ecce nunc benedicta Dominum. (Psal. 133, parafrasa).

Adora zazue humilki
Handi gustien handia:
Hor ziagok zuen begira
Aldarean estalia.

Zeruan errezibitzen tik
Sailduen laudioak;
Eta lurrean galdegiten
Gizonen amudioak.

Bildu dik Jesusek Hostian
Jainkoak duen gloria,

Eztuk posible ikhus dadiñ,
Estalia duk gustia.

Goiz eta arrats athor beraz,
Ekharra bihotz garbia;
Ohora eta adora zak
Arimako iguzkia:

Izarrek egun ederrari
Aldiz lekhu egitean,
Gaua bereilhunarekiñ
Bertze mundura joatean.

Eskuak junta, adora zak
Jainkoaren ontasuna,
Bere amudio handiak
Eman dik hemen barrena.

Ala nik nahi baintuzke
Kopla sailduak kantatu;
Benedika nazazu, Jauna,
Nahi zaitut ohoratu.

Ah, Jainkoa eta gizona!
Laudatzen zaitut munduan.
Oi laudatzen bazintut, bada,
Sailduen balsan zeruan!

Aita bethi ere zarena,
Bethi duzula gloria:
Zuk ere gloria duzula,
Seme adoragarria.

Zu guregatik egiñ ziñen
Lurrean gure haragi,
Eta ziñen halaber egiñ
Guregatik gure ogi.

Fiñean gloria duzula,
Amudiozko Presuna:
Zuk bethetzen duzu onez
Mahiñ Jesus Jaunarena.

Sakramendu sailduaren ohoretan noiz nahi egiteko aktak

Jendeak, laster egizue
Erregeren ikhustera:
Tronuan huna non dagoen,
Zatozte adoratzera.

Zuengana ethorri nahiz
Zeruko Jainko handiak,
Aphezen eskutan eman tik
Bere ontasun gustiak.

Behin zuei emanez geroz
Bere tresor aberatsa,
Odolarekiñ darotzue
Berriz ematen gorputza.

Zuek ere giotzue
Zuen gorputzez tenpluak,
Eta zuen bihotz garbiez
Bere aldare sailduak.

Populua, itzul diozok
Zor dioken ezagutza;
Emok errege handi huni
Hire onekin bihotza.

Hostia huntan duk humilki
Jainkoa ezagutuko,
Eta hunen gorputzareki
Odola adoratuko.

Bihotzez maitatu behar duk,
Errege gustien Jauna,
Hemen ziagok sarthu nahiz
Zuen bihotzetan barna.

Erran arazi behar diok
Hire bihotz debotari
Ene mihiak dioena
Erraten Jainko Jaunari.

Fedea

Sinhesten dut Hostian dela
Erregeren Erregea,
Establian sorthu zenaren
Gorputz, Jainkoaz bethea.

Sinhesten dut hartzen dudala
Ogi saildu huntan barna
Munduan salbatu beharrez
Jainko, gizon egin zena.

Sinhesten dut hartzen dudala,
Arnoaren idurian,
Hustu izan zuen odola
Kalbarioko mendian.

Orduan bere Gurutzetik
Jesus gure Iguzkiak
Hil-arazi izan zituen
Zeruan ziren argiak.

Orduan zuen erakutsi
Bihotzean zuen sua,
Eta bake sailduan eman
Aitarekien munduan.

Esparantza

Esparantza dut, o zeruko
Errege guziz handia,
Zuk emanen darotazula
Sekulako biktoria.

Ardiatsiko darotazu
Biktoria glorioski,
Triunfa ederra emanen
Ene gaiñean osoki.

Esparantza dut nik merezi
Pena eta dolorea
Sendatuko daroztatzula,
Ene Monarka noblea.

Esparantza zure koroaz
Aingeruen konpaiñian
Egiñen nauzula partale
Zeruetako glorian.

Jauna, eman behar darotzut
Nik ere zure saria:
Ofritzen darotzut humilki
Ene arima gustia.

Desira

Heldu naiz egun saindu huntan
Jesusen zaurietara,
Hunen odol preziatuan
Egarriaren hiltzera.

Bai, gogotik heldu naiz egun
Ithurri bizi hautara,
Ene amudio hillaren
Zeruko suan pitztera.

Bere odolaz hemen darot
Alogatu edaria,
Eta haragi dibinoaz
Preparatu afaria.

Gizona, jakin behar duzu
Zer duen Jaunak pensatu,
Mahain aberats hau Elizan
Duenean presentatu.

Nahi izatu zaitu behin
Bere onez aberastu,
Aberasturik bere onez
Zeruetara altxatu.

Amudioa

Maite dut eta maitatuko
Jesus Jongoiko maitea,
Jateko zerbitzatu darot
Gorphutz Jainkoaz bethea.

Maite dut eta maitatuko
Ene ungiagillea,
Zeruetako dohatsuei
Gloriaren emaillea.

Jesusen suak baizen eztu
Ene bihotza pitztuko,
Ez eta nik ere hura baizen
Bertzerik adoratuko.

Ene Jainkoak eman darot
Bere tresor aberatsa,
Eman darostanean bere
Arima eta gorphutza.

Helas! nik ere behar diot
Egiñ ene ezagutza;

Jauna, beraz huna non duzun
Bederen bihotza.

Beldurtasuna

Traidorea, ikhara adi,
Ikhara bekhatorea,
Bekhatutan jan izan baituk
Hire Jaink Jaun maitea.

Adoratu behar Hostia
Judasen gisa duk hartzen,
Eta sakrilejio beltza
Hark bezala kometitzen.

Arimaren jujamendua
Hire ahoaz duk jaten,
Eta gorphutz kriminelean
Hire Jainkoa ehorsten.

Bañan akzione beltz hunek
Mereziduen saria
Ondoan laster izanen dik
Pena lastimagarria.

Ah, nola tuen punituko
Biziaren Jaun justuak
Ithurri bizi saildu huni
Egiñ zaizkon afruntuak.

Dolorea

Aitzitik nigar egiten duk
Hainbertze milla hobenez,
Eta ago hire Jainkoaz
Behar bezala auhenez.

Athor, nigarrak begietan,
Athor hunat aldarera,

Hire bihotzeko miñaren
Jesusi erakustera.

Entzunen tik Jainko on hunek
Hire deihadar gustiak,
Baieta sentituko ere
Hire dolore handiak.

Hire penetan egiñen zaik
Hire konsolatzaillea:
Bere kolera kitaturik,
Egiñen maitatzaillea.

Gero eztuk hik edirenen
Sekulan hire jujetzat,
Bañan kausituko duk bethi
Aitatzat eta amatzat.

Oferenda

Konfesatzen dut zu zarela,
O Jesus, Jainko Jujea,
Jainko jujea zarelarik,
Zarela Jainko emea.

Heldu naiz zure oiñetara
Amudioz kargatua,
Eta halaber ethortzen naiz
Beldurrez arraillatua.

Heldu naiz beldurrez bethea
Ene bekhatuengatik,
Eta bethea amudioz
Zure ontasunagatik.

Ene hutsak direla kausa
Hiltzeko nago dolorez:
Zure bihotza dela kausa,
Ezin nagoke plazerez.

Zure mahaiñak ikhusten du
Ene bisaia uretan,
Eta halaber ikhusten du
Ene bihotza kharretan.

Propos ona

Jainkoaren haragi hunek,
Haragi Jongoiko denak,
Sakramenduan janharitzat
Ene hazteko emanak.

Ukitu darozkit sailduki
Gorputza eta arima;
Ukiturik biak darozkit
Egñ bere erresuma.

Desterratu behar tut handik
Banagloria gustiak,
Libertate kriminel hatsak
Eta plazer itsusiak.

Eztut nahi profana daiten
Jesus Jongoiko sailduak
Bere argi eta graziez
Sakratu tuen lekhuak.

Beiratuko naiz egitetik
Deabruaren ohatzea
Jesus-Kristok bere odolaz
Erosi duen etxea.

Hala biz.

Pange, Lingua, Gloriosi

Prosa

Zeruko laudorioez
Dezazue ohora
Gizonen eta Aingeruen
Jaun Errege ederra,
Haren gorputz dibinoa
Humildurik adora.

Adora zagun gustiok
Jainko gizon sorthua,
Guregatik hark isuri
Odol preziatua,
Ideki zarokunean
Zeru guk zarratua.

Nobis natus, nobis datus

Birjina amarenganik
Zenean konzebitu,
Gure mundu huntan zuen
Nahi izan agertu,
Jainko zela gizonekiñ
Gizon gisa hantatu.

Doktrina predikaturik
Bere Aitak emana,
Amudioz egin zuen
Obrarik hoberena
Eta hartaz zigillatu
Azkeneko eguna.

In supremæ nocte coenæ

Bere anaiekin hartu
Azken othorontzean,
Hil-bespera sakratuan
Mundutik partitzean,

Legea zuen konplitu
Fazoiñ hoberenean.

Ezarririk leheneko
Janharien ordaiña,
Diszipulei emanik
Gorphutz Jainko egiña,
Jainko emaillea bera
Izatu zen dohaiña.

Vebum Caro Panem verum

Jainko eta gizon denak,
Jainkoaren berboak,
Hitzez konpliturik hemen
Diren misterioak,
Konplitu tu prometatu
Ontasun dibinoak.

Arnmoa du odol egiñ
Eta gorphutz ogia,
Baldin sensuek ukitzen
Ezpadute egia,
Duda gustien khentzeko
Huna fede argia.

Tantum ergo Sacramentum

Adora zagun klartasun
Handien egunean
Eta humilki adora
Nork bere bihotzean,
Estalirik ageri den
Jainkoa aldarean.

Figura iragan dena
Egiak du segitu,
Jesus Jaunak segurutzen
Gustiok hala gaitu;

Haren hitza duda gabe
Behar dugu aditu.

Genitori Genitoque

Zeruetako Jongoiko,
Jaunaren esenzia,
Zeiñak baitu dohatsutzen
Sainduen konpaiñia:
Duzula dohatsutasun
Indar eta gloria.

Aitarekien Semea
Dela bethi laudatu;
Bethi duela ohore,
Dela glorifikatu;
Bienganik heldu dena
Bardinki adoratu.

Halabiz.

Sacris solemnis

Prosa

Dugun errespetu, dugun bozkario,
Ohora dezagun ontasun handia
Eta dugun jasta Jainkoaren
Banket adoragarria.

Justu da gargero, denbora berrian
Segi dezan aldiz egiak figura,
Graziak pitz detzan mihiak, bihotzak,
Garaiturikan natura.

Noctis recolitur...

Misterio huntan Eliza sailduak
Markatzen daroku gau sailduko besta,
Aitaren berboak egin zuenean
Amudiozko banketa.

Lehenbizirikan Hebroek bezala
Zerbitzatu zuen Axuri emea,
Gero eman zuen zaharrek usatu
Ogi lemmigabea.

Post Agnum typicum...

Bazkoko Bildotsa pasatu ondoan,
Ogi dibinoa izan zen zathitu
Mahain saildu huntan, zeina behar baitzen
Munduarentzat ofritu.

Ematen dute Jesusen anaiei
Jatera Gorphutza. Bakhotxak du hartzen
Gustiek bezanbat, eta unen bithan
Salbamendua kausitzen.

Dedit fragilibus...

Konsolatzen ditu bere haur tristeak
Egiten diote present sakratua;
Ematen da bera, ogi eta arno
Idurian zarratua.

Jan zazue, dio, zuentzat hillen den
Gorphutz dibinoa; edan dezazue
Kalitz hunetan den odola gustiek,
Tresor hau har dezazue.

Sic sacrificium...

Gu nahiz salbatu, huna nola Jesus
Egin zen guretzat hostia habean;

Oraño guretzat egin da hostia
Hemen gure aldarean.

Enplegu handi hau aphez xoilena da,
Munduarentzat da Bildots hau ofritzen;
Jendei Jainko hau ematen diote,
Berek ere bera hartzen.

Panis angelicus.

Figura joan dena egin da egia
Aingeru sailduen zeruko ogia.
Egin da lurrean gizon gustientzat
Arimako janharria.

O Karitatea! O amudioa!
Mirakuillu handia, adoragarria!
Jauna da ttipitzen, Jainkoa egiten
Gizonaren bazkaria.

Te Trima Deitas...

O Trinitatea! Tronu dibinoan
Zure esenzia dut benedikatzen;
Eta zuregana saildu guziekin
Amudioz naiz altxatzen.

Behera dezazu gure faboretan
Zeruetan duzun ponpa inmortalá;
Erakuts dezazu glorian argitzen
Duen argi eternala.

Hala biz.

Verbum supremum prodiens

Prosa

Berboa heldu denean,
Eztu kitatzen zerua,
Bere odola emanik,
Konbertitzen du mundua.

In mortem a discipulis...

Juduek hil baño lehen
Present egiñik bihotza,
Jatera diszipuluei
Eman zioten gorputza.

Quibus sub bina specie.

Amudioak hemen tu
Bere ontasunak husten;
Bi substantzia sainduz
Gizona osoki hazten.

Se nascens dedit socium

Lagun egin zen sortzean,
Mahaiñean janharria,
Prezioa herioan,
Eta zeruan gloria.

O salutatis Hostia...

O hostia dibinoa!
Idekitzatzu zeruak,
Etsaien kontra prest daude,
Arma detzatzu eskuak.

Uni Trinoque Domino

Jainkoan hirur presunek
Bethi dutela gloria,
Digutela berekien
Fiñik eztuen bizia.

Aldareko sakramendu sainduaren lethariñak

Jauna, urrikal gakizkitzu.
Jesus-Kristo, urrikal gakizkitzu.
Jauna, urrikal gakizkitzu.
Jesus-Kristo, adi gaitzatzu.
Jesus-Kristo, entzun gaitzatzu.
Zeruetako Aita, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.
Semea, munduaren Salbatzaillea, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.
Spiritu Saindua, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.
Trinitate Saindua, zeïña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.
Ogi bizia, zeïña jautsi baitzare zerutik, urrikal gakizkitzu.
Jainko estalia eta Salbatzaillea, urrikal gakizkitzu.
Berezien ogia, urrikal gakizkitzu.
Arno, birjinen egillea, urrikal gakizkitzu.
Ogi gizena eta erregeen plazer gozoa, urrikal gakizkitzu.
Sakrifizio, bethi egiten dena, urrikal gakizkitzu.
Ofrenda xahua, urrikal gakizkitzu.
Bildots tatxa gabea, urrikal gakizkitzu.
Mahain guziz garbia, urrikal gakizkitzu.
Aingeruen janaria, urrikal gakizkitzu.
Manna estalia, urrikal gakizkitzu.
Jainkoaren mirakuilluen orhoitzapena, urrikal gakizkitzu.
Ogi, substantziaz goragokoa, urrikal gakizkitzu.
Berbo, haragi egin zarena, urrikal gakizkitzu.
Gure baithan egoten zarena, urrikal gakizkitzu.
Hostia saindua, urrikal gakizkitzu.
Benediziñoaren kaliza, urrikal gakizkitzu.
Fedearen misterioa, urrikal gakizkitzu.
Sakramendu guziz haltoa eta guziz ohoragarria, urrikal gakizkitzu.
Hillei eta biziei graziaren egille egiazkoa, urrikal gakizkitzu.

Antidoto zerukoa, urrikal gakizkitzu.

Mirakuillu gustietan den mirakuillu espantagarriena, urrikal gakizkitzu.

Jaunaren Pasionearen orhoitzapen guziz sakatua, urrikal gakizkitzu.

Bethetasun gustiez goragoko dohaiña, urrikal gakizkitzu.

Amudio dibinoaren seiñale prinzipala, urrikal gakizkitzu.

Liberalitate dibinoaren abundanzia, urrikal gakizkitzu.

Misterio guziz sakratua eta guziz haltoa, urrikal gakizkitzu.

Immortalitateko erremedioa, urrikal gakizkitzu.

Sakramendu harrigarria eta biziaren emaillea, urrikal gakizkitzu.

Sakrifizio ez odolstatua, urrikal gakizkitzu.

Berboaren bothereaz haragi egiñ izatu zaren ogia, urrikal gakizkitzu.

Gonbidatzailea eta janharia, urrikal gakizkitzu.

Banket guziz ezta, zeinetan aingeruak baitire zerbitzatzen, urrikal gakizkitzu.

Pietatearen lokharria, urrikal gakizkitzu.

Ofrendatzailea eta ofrenda, urrikal gakizkitzu.

Eztitasun spiritala, ithurri propioan dastatzen zarena, urrikal gakizkitzu.

Arima sailduen janharia, urrikal gakizkitzu.

Jaunaren grazian hiltzen direnen Biatikoa, urrikal gakizkitzu.

Ethorkizuneko gloriaren bahia, urrikal gakizkitzu.

O Jainkoa, fabora gaitzatu.

Entzun gaitzatu, Jauna.

Zure Gorphutza eta zure Odola indiñeki errezibitzetik, begira gaitzatu, Jauna.

Haragiaren gutzietarik, begira gaitzatu, Jauna.

Bizitzaren superbiasunetik, begira gaitzatu, Jauna.

Bekhatuen okhasione gustietarik, begira gaitzatu, Jauna.

Zure diszipunuekiñ Bazko hunen jateko desira zinduenaz, begira gaitzatu, Jauna.

Zure diszipunuei oiñak garbitu ziñotzaten humilitate handiaz, begira gaitzatu, Jauna.

Sakramendu saildu hau egin zinduen karitate handiaz, begira gaitzatu, Jauna.

Guregatik zure Gorphutz sakratuan hartu zintuen bortz zauriez, begira gaitzatu, Jauna.

Othoitzten zaitugu berretzeaz eta konserbatzeaz sakramendu miragarri hunen sinhestea, ohorea eta deboziona, entzun gaitzatu, Jauna.

Othoitzten zaitugu begirateaz heresia, tronperia eta bihotzeko itsumendu gustietarik, entzun gaitzatu, Jauna.

Othoitzten zaitugu sakramendu saildu hunen fruitu preziatu eta dibinoak emateaz, entzun gaitzatu, Jauna.

Othoitzten zaitugu heriotzeko orenean Biatiko huntzaz prepartzeaz eta konfortatzeaz, entzun gaitzatu, Jauna.

O Jainkoaren Semea, entzun gaitzatu, Jauna.

Jainkoaren Bildotsa, zeñak khentzen baitituzu munduko bekhatuak, barkha diezaguzu, Jauna.

Jainkoaren Bildotsa, zeñak khentzen baitituzu munduko bekhatuak, entzun gaitzatu, Jauna.

Jainkoaren Bildotsa, zeñak khentzetn baitituzu munduko bekhatua, urrikal gakizkitzu, Jauna.

Jesus, adi gaitzatu.

Jesus, entzun gaitzatu.

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Jesus, urrikal gakizkitzu.

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Othoitz egigun

O Jainkoa, zeñak sakramendu miragarri hunen azpian zure Pasionearen orhoitzapnea utzi baitarokuzu; othoitzten zaitugu humilki guri egiteaz graza, hala ohora detzagun zure Gorphutzaren eta zure Odolaren misterio sakratuak, non bethi gure baithan senti detzagun zure salbamenduaren fruituak, o Jainko, zeñia bizi eta Jaun baitzare Aitarekiñ Spiritu Sailduaren batasunean, mendeen mende gustietan. Hala biz.

Andre Dena Maria

Birjin eta Ama Maria

Zeruko Aita Jainkoaren
Alaba,

Seme Jainko Gizonaren
Esposa,

Trinitate Dibinoaren
Tenplua,

Munduko eta Zeruko
Andrea,

Aingeruen ta gizonen
Erregina,

Bekhatore penatuen
Adbokata,

Egiozu othoitz guretzat
Jainkoari.

Hala biz.

Andre Dena Mariaren bestak

Konzeptionea

Ala neskaxa ttipito hau,
Neskaxa hagitz ariga!
Garbia duk, ezтик bekhatu
Orijinal itsusia.

IV. Partea ANDRE DENA MARIAREN DEBOZIONEA

Egundaiño eztk bihotz hau
Satan hatsak profanatu.
Jainkoak zien bere tenplu
Bethi-eretik hautatu.

Natibitate

Neskatxa, beraz sortzen zare
Guretzat zero berria,
Munduratu guri ekhartzeko
Arimako iguzkia.

Zure arraiak hedatzatzu,
Goizeko argi izarra;
Eta errazu sortzen dela
Gure iguzki ederra.

Presentazionea

Eksenplurik gabeko Ama,
Birjina paregabea:
Zaude tenpluan, noizbait horko
Izanen zare Andrea.

Konsekra behar diozu
Hirur urthetan bihotza,
Amabortzetan izateko
Jainko Jaunaren egoitza.

Anunziacionea

Misterio dibino huntan
Ama da egiñ Birjiña,
Egun saindu huntan berean
Jainko da egiñ gizona.

Aingerua da mandataria,
Espos Spiritu garbia,
Eta neskatxa ttipi bat
Jaunaren Ama handia.

Purifikacionea

Ah, zer espantu eder da hau!
Jainkoa da imolatzen,
Eta xahutasuna bera
Halaber purifikatzen.

Ama eta Semea dire
Egun dohatsu hunetan
Bi hostia amudiozko
Aldarearen oiñetan.

Asunpziunea

Ikhus-azue nola doan
Maria koroaturik,
Zeruetako nobleziaz
Gustia inguraturik.

Ala hau triunfa ederra!
Ideki ditu zeruak;
Hango Erregina eginik,
Eskutan ditu tronauak.

**Birjina Ama Maria bere Jesus Haurrarekin
erretaula batean pintatua**

Ikhusten duken Haurtxo hau duk
Gizona eta Jainkoa,
Eta Haurtxo hunen Ama hau
Erregiña zerukoa.

Posible da beraz munduan
Ikhustea pinturarik
Pintura handi hau den baño
Handiago daitekeenik?

Erregiña Birjina hau duk
Munduaren ilhargia,
Eta Jainko gizon Haur hau duk
Munduaren iguzkia.

Posible da beraz munduan
Ikhustea figurarik,
Figura argi hau den baño
Argiago daitekeenik?

Birjina Ama Andre hau duk
Arrosa bezañ ederra;
Haurrak, lilia bezañ xuri,
Iduritzen dik izarra.

Munduan beraz posible da
Ediretea gauzarik
Gauza dohatsu hau den baño
Dohatsuago daiteenik?

Birjina Amak zaiadukak
Besoetan bere Haurra;
Elhurra zidurik Birjinak,
Haurrak zidurik elhurra.

Posible da beraz munduan
Ikhustea pinturarik
Pintura xuri hau den baño
Xuriago daitekeenik?

Haur hunek tik ihortziriak
Erabiltzen hedoietan;
Dostetan hau bera hari duk
Ama baten bulharretan.

Munduan beraz posible da
Ikhustea espanturik
Espantu eder hau den baño
Ederrago daitekeenik?

Ama humil bat duk Birjina,
Jainkoaren gidaria,
Amari Jainkoak ekhartzen
Ziok obediencia.

Posible da beraz munduan
Ahal daiten pinturarik
Pintura eme hau den baño
Emeago datekeenik?

Esnerik baizen eztuk Haurra,
Gustia ezti ezti;
Ama ere Haurraren gisa,
Ezti ezti gustia.

O Jainko ona! Posible da
Pensatzea figurarik
Figura ezti hau den baño
Eztiago daitekeenik?

Haur hau berbera izatu duk
Gustien Salbatzaillea;
Birjina Haurtxo hunen Ama
Gure ungiegillea.

Jendeak, posible da beraz
Ediretea molderik
Molde glorios hau den baño
Gloriosago daitenik?

Jesusen eta Mariaren izenak bihotz deboten konsolagarriak

Mundua, ixil adi: utzik
Hire ponpa itsusiak;
Zeruko plazerez tiagu
Bethe behar beharriak.

Bertze fazoiñ ederrez tie
Jesusek eta Mariak
Bere izenez kontetatzen
Egun gure beharriak.

Ithurriak, zer ere gauzei
Baitzaie freskotasunaz,
Beharriei hura ziaiek
Jesus bere ontasunaz.

Eztiago da guretzat,
Maria, zure izena
Ezen ez harrizkotxoetan
Tixirripa soiñuz doana.

Hegastinak, iratzartzean
Errepikak egitzue,
Goiz alba xuritzean baño
Hobeki kanta zazue.

Emozue zuek abisu,
Hegastinak, ithurriei;
Xirripei, zuek, ithurriak,
Xirripak landa gustiei.

Hitz hauk oreiñek aditzean
Egiñen tie jauziak;
Hariko dituk bere modan
Dantzan arroka mendiak.

Iguzkiak pintatukotik
Izar xuri gustietan;
Ekharriko tik ilhargiak
Bere adar urdiñetan.

Bañan, edo argitzen bada,
Edo ilhutzen eguna,
Dela goiza, dela arratsa,
Fiñean azken orena,

Dugun bethi amudio
Gure bihotzen barnean,
Ditugun Ama-Semearen
Izenak bethi ahoan.

Jesus eta Maria dire arima deboten amudioa

Jesus, amudio, ohorea,
Zeruko amudioa:
Ala zure izenak baitu
Hagitz grazia gozoa!

Uri-tormenta, elementak
Hitz batez tutzu kalmatzen:
Su, xixmista, ihortziriak
Begi-kheñuez manatzen.

Jauna, harritzen darotazu
Osoki ene gorphutza,
Bañan flakatzenago duzu
Oraiño ene bihotza.

Gero zu ondoan, Maria,
Ene surik eztieta;
Maria, zu Jesusen Ama.
Ene kharrik ederrena.

Lurrean egin zaitu Haurrak
Bihotzen amudioa;
Bethi zeruan izatekotz
Begien Bozkarioa.

Ah, bai, Jesus eta Maria,
Arimen tresor handiak,
Zuek xarmatzen dituzue
Gure arima gustiak.

Jesus Jauna, Jainko gizona,
Gizonen Salbatzaillea,
Maria, Jainkoaren Ama,
Gizonen laguntzaillea.

Zuek maite ez zaituztenek
Bihotzak tuzte harriez;
Edo harriez ezpaituzte,
Behar dituzte elhurrez.

Beraz izanen tugu bethi
Zuen izenak mihian,
Bethi zuen amudioa
Gure bihotzen erdian.

Ama Birjinaren auhenak Gurutzearen aitzinean

Euskaraz, Stabat Mater.

Ama zegoen tristea
Kontenplatzean Semea
Habean itzatua.

Bihotz malenkoniosa,
Triste eta dolorosa
Dagaz zuen zaurthua.

Ah, zein hagitz zen tristetu,
Birjina benedikatu,
Haur eder haren ama.

Amaren doloratua!
Ikhusirik penatua
Semearen arima.

Andre hura aditzean
Haiñ dolore borthitzean,
Nor eztzen tristetuko!

Ama doluz ikhustean
Semearekiñ batean
Nor eztzen flakatuko!

Ikhusi zuen zaurthurik
Burreuek azotaturik
Salbatzaille emea.

Ikhusi habearen hiltzen,
Eta penek erdiratzen,
Jesus bere Semea.

Ama amudiozkoa,
Izan duzun ondikoa
Niri ere indazu.

Ariman barrena harra,
Bi begietan nigarra,
Eman diezadazu.

Bethe dazu othoi, Ama,
Dolorez ene arima,
Triste nadiñ zurekin.

Indazu su bihotzean
Jesus-Kristo maitatzean
Dagizudan atsegiñ.

Ama, gauza bat egizu
Gurutza diezadazu
Semea bihotzean.

Har nazazu Semearen,
Enegatik hil denaren
Partale Gurutzean.

Utzi nazazu Jesusekiñ,
Haren pena handiekiñ
Egon nadin dolorez.

Egidazu garazia,
Zurekien, o Maria,
Bizi nadiñ deithorez.

Arren, Birjinen Birjina,
Amarik den hoberena,
Utz nazazu hiltzera.

Bai, egidazu fabore
Laster dagidan nik ere
Jesusen Gurutzera.

Zilha nazazu zauriez,
Sesi dolore gustiez,
Haren amorekatik.

Haren odol sarraskiak
Eta tormenta handiak
Jasanen tut gogotik.

Jujearen aitzinean
Azkeneko egunean
Behar nauzu beiratu.

Semearen Gurutzeaz,
Odolaz, Heriotzeaz
Behar nauzu salbatu.

Arma nazazu itzeez,
Lantzaz eta arantzeez,
Bizi nadiñ grazian.

Gero hil eta munduan,
Ediren nadin zeruan
Zurekien glorian.

Hala biz.

Arima deboten auhenak Andre dena Maria Birjina Amari

Hiltzen zegoenean Jesus
Gurutzean itzaturik,
Galbarian zegoen hiltzen
Maria dolorez urthurik.

Semeari zioten hautsi
Burreuek bere gorphutza,
Eta Amari dolorezko
Dagaz iragan bihotza.

Egundaiño bihotzek elkhar
Eztzuten hala maitatu;
Egundaiño eztziren hala
Doloreak inkuntratu.

Semeak zela zidurien
Hil-bizirik zen presuna;
Amak halaber zidurien
Bizi-hillik zegoena.

Non dire haiñ bihotz gogorak
Plakatuko eztirenak,
Baldin entzuten badituzte
Birjina hunen auhenak?

Hunen beherazpenek tuste
Harri-arrokak zathitzen;
Hola bada eztitu berak
Gure bihotzak ukitzen?

Tromentan duenean Amak
Bere Semea ikhusten,
Semearen heriotzeak
Ama du thonban ehorsten.

Jainko ona du gaxtagiñak
Bere eskuez urkhatzen;
Gaxtagiña du Jainko onak
Heriotzetik libratzen.

Arren, Ama doloratua,
Ama amudiozkoa,
Indazu ene bihotzean
Senti duzun ondikoa.

Zure Seme onarenganik
Ardiatstekotz grazia,
Ama, behar dut bihotzean
Zuk bezala tristezia.

Indatzu bihotzean beraz
Zuk dituzun doloreak,
Eta zure doloreekin
Guretzekoen pareak.

Helaz parti dietzadatzu
Izerdiak eta penak,
Gustien zorren pagatzeko
Jesusek hartzen tuenak.

Ene faltak duenaz geroz
Gurutze hori landatu,
Gurutze horren oiñetarik
Eztut nahi apartatu.

Hor naiz zurekiñ Galbarian
Bizi naizeño finkatzen,
Sekulakotz hor dut zurekiñ
Ihezlekhua hautatzen.

Beira nazazu ifernutik,
Hobendunen Beiraillea:
Helaz, ni naiz, aithortzen dut,
Iainkoaren hiltzaillea.

Bañan ungi ni punitzeko
Grazia bat egidazu;
Zure Semeak jasan duen
Gurutzea karga dazu.

Nola aitu amudioak
Zure haurra konsumitzen,
Ez othe du enetzat ere
Su guti bat begiratzen?

Erre nazazu beraz, othoi,
Gurutzeko su sainduz,
Behiñ ere erre ez nadiñ
Munduko su profanoez.

Nik habean handi gustien
Erregea hilagatik,
Esparantza dut hala ere
Biktoria Gurutzetik.

Arren, egidazu grazia
Habe hunen faboretan,
Ediren nadiñ Jesusekiñ
Gloriako triumfetan.

Andre dena Maria agonian xirioa eskuetan

Adoratzan zaitut humilki,
Zeruko majestatea;
Adoratzan eta maitatzen
Halaber Trinitatea.

Xirio bizia eskuan
Heldu naiz adoratzera,
Bihotzean amudioa,
Ehortzen naiz maitatzera.

Nahi nuke ene bihotza
 Erre ledin zure suan,
 Xirio hau urtzen den gisa
 Urt ledin zure ondoan.

Jainkoa, har dezazu beraz
 Ene bihotzeko sua,
 Edo bederen har dezazu
 Ene xirio saindua.

Eztute biek bere sua
 Non eztuten zureganik,
 Zure suan pitztuak dire
 Bizi nahiz zuregatik.

Eztu kherik zeruko suak
 Munduko suak bezala;
 Zerueta su ederrak
 Ah, beraz erre nazala.

Helaz, ene jauna, indazu
 Zuk plazer duzun arima,
 Arimaz zuri egiteko
 Plazer duzun erresuma.

Finka tzatzu ene desirak
 Zure obedientzian;
 Emazu ene ondasuna
 Zure perseberantzia.

Zaren, beraz, ene herria,
 Zaren halaber bihotza,
 Eta ene on dohatsuen
 Sekulako esparantza.

Haiñ su borthitz eta haiñ eme,
 Haiñ eztiaz erre nadin,
 Non sentitu gabe penarik
 Gustia konsumi nadiñ.

Helaz, ene Joingoiko Jauna,
 Indazu, othoi, bihotz bat,
 Zuri atsegiñ egiteko,
 Zuk plazer duzun bezanbat.

Ordean guziz nahi nuke
 Bihotz hunen su ederrak
 Ikhus ez letzan behiñ ere
 Munduak dituen kharrak.

Bañan sekulan Jesus lizen
 Errege ene ariman,
 Zeruan Errege den gisa
 Aingeruen erresuman.

Ah, bai, Zu ene bihotz hunek
 Bazintu bere tresortzat,
 Eta balu zure grazia
 Bere fortuna osotzat!

Ah, Jesus! On haukiñ ondoan
 Baziñe ene urrea
 Eta zurekien batean
 Zerua ene etxea.

Orduan leite konplitu
 Ene koroa handia,
 Zu Zerori baitzinatezke,
 Jainkoa, ene gloria.

Andre dena Mariaren triunfa asunpzio egunean

Herioari zerk daramo
 Haiñ biktoria ederra!
 Itsutu ala trunpatu da?
 Ala du galdu indarra?

Espantu espantagarria!
Su berri bat da ilkhitzen;
Ilherri ilhun hotz batetik
Gustiak gaitu berotzen.

Ah, Maria, ezta zu baizen,
Zu, o zeruko Prinzesa,
Zuk erakusten duzu hemen
Zure triunfa ponposa.

Hau da, hau, espantu ederra!
Itzaletik du argitzen,
Eta izar batek bezala
Arraiez du distiatzen.

Hunen aparailu nobleaz
Harriturik iguzkia,
Huni agur egiñ beharrez
Utzten du bere biaia.

Doblatzen tu bere argiak
Eta argitzen eguna,
Ohoratu behar duela
Hunen ilherri ilhuna.

Botzik daude zeru gustiak
Kanta berrien erraten
Eta ihortziria soiñuz
Harmoniaren egiten.

Hau da, hau, espantu handia,
Hunek ezpaitu parerik!
Huna non bizia heldu den
Herioaren etxetik.

Kontenpla dezagun tronu hau,
Zeiñ hagitz den edertua!
Tronu bizi, tronu glorios,
Izarrez distiatua.

Aingeru dohatsu bildumak
Inguratu du gustia;
Tronuan darama semeak
Parabisuko gloria.

Ala hau espantu ederra!
Hilherritik hil-ondoan
Sartzen da Andre bezala
Zeruko palazioan.

Birjina Ama sainduaren salutazionea

Nihon ere ikhusten baduk
Birjinaren iduria,
Beirauk, ez pasa, erran gabe
Humilki: Agur, Maria.

Giristiñoari Saint Bernardek egiten dio presenta, esplikaturik Andre dena Mariaren botherea ebanjelioko hitz haukien gañean:

Missus est

I

Konsidera ezak zein urrun den
Hedatzen hemen mundua;
Hurren galtzeko ziabillak
Uhinpean populua.

Trunperiarik baizen eztuk,
Ah, zer tromenta handia!
Itsaso huntan mariñelak
Izarra die Maria.

II

Non ere baitaiz enbarkatzen
 Itsaso zabal hunetan,
 Bela gustiak hedaturik
 Arimaren perilletan,

Eztezakela konsidera
 Norteko izar argia;
 Baiñan ikhusak, begira dagok
 Lagundu nahiz Maria.

III

Othoitzik egiten ezpaduk,
 Trometan duk altxatuko
 Eta itsaso asarrean
 Untzia darok galduko.

Baldin hor hondoratzen bahaiz
 Eta sartzen ifernuan,
 Alferrik othoitztuko dukek
 Maria lekhu galduan.

IV

Horra nola zero ederra
 Non den hedoez kargatzen,
 Eta ihortzirian barna
 Deabrua non den estaltzen.

Galdu nahi tik mariñelak
 Itsasoaren erdian;
 Laster egik, finkatzak laster
 Hire begiak Marian.

V

Senti baduk hantzen zaikela
 Luziferren urguillua,
 Edo mihi gaizki mintzatzen
 Hañitz aldiz usatua;

Sumintzen bazaik muthiriki
 Bihotzean suge-herra,
 Othoitztu behar duk humilki
 Itsas-handiko izarra.

VI

Kolerak edo plazer hatsek,
 Halaber abariziak,
 Hondatu nahi badituste
 Zuen arimen untziak:

Zeru gustiak iraganik,
 Altxatzak hire begiak:
 Peril hautan argituko au
 Zeruko izar argiak.

VII

Baldiñ pekhatu kruelaren
 Figurak bahau harritzen,
 Eta bazaizkik hire faltak
 Gogora berriz ethortzen;

Ikharatzen bahau Jujeak
 Edo tribunal handiak,
 Altxa diotzok itsasoko
 Izarrari bi begiak.

VIII

Baldin iretsi nahi bahau
 Deabruen tulunbioak,
 Edo tormentatu arima
 Hekiñ desparaziñoak,

Laster dukek bozkarioa,
 Laster kuraia handia,
 Pensatzen baduk nola zaiken
 Lagundu nahi Maria.

IX

Baldin bihotza hersten bazaik
Eta nahasten dudetan,
Edo baldin kausitzen bahaiz
Arimaren perilletan,

Utzkik hire duda ilhunak
Eta beldurrak osoki:
Gero egioak Mariari
Bihotzez othoitz debotki.

X

Agertzen denean egunaz
Hedoietan iguzkia,
Eta gauaz pasatzen bada
Bere bidez ilhargia,

Gogoan idukizak bethi
Zeruko izar xuria;
Bethi idukak bihotzean,
Laudazak bethi Maria.

XI

Othoizetan agoenean,
Xahu idukak bihotza,
Pensamenduak, hitzak, obrak,
Arima eta gorphutza.

Fiñean garbiki behar duk
Eraman hire bizia,
Eta egiazki othoiztu
Birjina Ama Maria.

XII

Haren ondoan joaten dena
Bidean eztuk unhatzen;
Erortzen dena laster die
Haren othoitzek altxatzen.

Bañan nork ere haren baithan
Baitu bihotza ematen,
Salbamenduko garazia
Herioan dik izaten.

XIII

Ala baitire dohatsuak
Hark dituenak beiratsen!
Edozeiñ peril suertetan
Ezpaire hirriskatzen.

Haren ondoan dabilzanak
Eztituk errebelatzen,
Eta hark maite dituenak
Gloriara tik gidatzen.

XIV

Beraz hauk delientki dituk
Bihotzean ezarriko;
Obretan hauk maiz emanen tuk
Eta maiz irakurriko.

Baldin nahasten bliz ere
Tromentan mundu gustia,
Berehala kalmatuko duk:
Izarra baitu Maria.

**Ala den ederrago Jesus,
haur bezala bere amaren besoetan,
ala gizon bezala aita eternalak landatu gurutzean.**

Ene arima, zeñ othe zaik
Biztarik den ederrena,
Eta zeñ da bi begietan
Nahienik ukeena?

Ala ikhusi Jesus Haurra
Bere Amaren altzoan,
Ala Jesus gizon egiña
Aitak eman Gurutzean?

Batean edirenen dituk
Atsegiñ maitagarriak,
Eta bertzean ikhusiko
Tromenta harrigarriak.

Inspiratuko darok batek
Zeruko amudioa,
Bigarrenak erakutsiko
Dolore estraiñioa.

Eztuk amudiorik asko
Haurtxo hunen maitatzeko,
Ez eta dolorerik ere
Gizon huntaz tristetzeko.

Ah, bai, bi gorma hauk bahitu
Sesitzen infinituki,
Eta ofritzen behiote
Hire bihotza osoki!

Jesus Jauna, errendatzen naiz,
Nahi zaitut adoratu,
Baita infinituki ere
Laudatu eta maitatu.

Ene falta denaz geroztik
Haukien bien oldea,
Amudioa ethor bedi
Eta ethor dolorea.

Bi figura haur zioiteak
Ematen bihotz gustia:
Haukiñ bientzat izanen duk
Bethi-ereko Hostia.

Jesu-Kristo Jaunaren odol preziatua eta Ama Birjina andrearen ezne sakratua dire bekhatorearen esparantza

Aita, zeruko erresuman
Errege puxanta zarena,
Nik izateko zureganik
Ontasunik handiena,

Kontenplatzea asko duzu
Seme Jaunaren sahetsa;
Hunen Odola pisa zazu
Ea zeñ den aberatsa.

Hagitz da hau handiagoa
Ezen ez mundu gustia,
Eta hagitz baliosago,
Ezen ez zure gloria.

Jainko Jauna, hauxe da bada
Oso osoa zurea;
Zurea dela, da halaber
Oso osoa enea.

Norat zure ihortziriak
Darostatzu egotziko?
Zure furian ni justuki
Nola nauzu punituko?

Odol dibino eder hunen
Xortarik den ttipienak
Garbi detzake nik ditudan
Bekhaturik handienak.

Zor terribleak egiten tut
Bekhatuak egitean;
Bañan pagatzen gehiago,
Odol huntaz pagatzean.

Ezta deus balio duenik,
Jainko baten prezioa!
Enganutzen naiz; odol hunek
Badu zure balioa.

Ah Jesus! Nik zenbat merezi
Zure suak, zure kharrak!
Bañan, othoi, ikhus detzatzu
Zure Amaren bulharrak!

Haurrean xarmatzen zintuen
Amaren ezne eztiak;
Orai ere xarmatuko tu
Zure kolera gustiak.

Odol eder, ezne eztia!
Behar nauzue barkhatu.
Gorphutzean eta ariman
Behar nauzue xahutu.

Zuen baithan bihotz xahuek
Tuste bere ithurriak;
Zuek zarete berthuteen
Egjazko hazkurriak.

Andre dena Mariari konsekratzen zaio debota

Zeruetako erregina
Prinzesa paregabea,
Aingeruen amudioa,
Saindu gustien Andrea!

Ene mihiak darozkitzu
Ematen laudorioak:
Eta bihotzak konsekratzen
Halaber amudioak.

Gure birjina, gure Ama
Itzul detzatzu begiak,
Gu mundu huntan ikhusteko
Zure haur zerbitzariak.

Aditzatzu gure othoitzak,
Eztutzunaz geroztikan
Zure haurren presentak baño
Deusik maiteagorikan.

Zu zare Jainko Jaunaz landan
Erregiña nobleena:
Maiteago gure bakean,
Bañan gerlan maiteena.

Grazia galdez gagozkitzu,
Aditurikan gloria,
Espanturik daduzkatzu
Zeru eta lur gustia.

Zu zare saindu gustietan
Kreatura handiena:
Balia zakizkigu, othoi,
Amarik den hoberena.

Diduridala xirio hau
Zure zerbitzu sainduan
Argi hunen gisa nahi dut
Hil eta bizi munduan.
Andre dena Mariari othoitzu.

O Birjina Ama Maria,
Erregiña handiena!
Ni naiz hobendunen artean
Hobendunik gaxtoena.

Gomendatzen naiz humildurik
Zure leialtasunean,
Zure bihotz, zure grazia,
Zure emetasunean.

Konsekratzen natzaitzu egun,
Konsekratzen bizitzean,
Guziz konsekratzen natzaitzu
Hiltzerako orenean.

Bethi gomendatzen darotzut
Arima, bethi gorphutza:
Ene fortuna, ene eskaz
Eta ene esparantza.

Zu zaitut zeruko gorthean
Hautatzen ene Amatzat,
Zu hartzen Jainko jujearen
Aintziñean adbokat-tzat.

Arren, ez nazazula kita,
O Amarik hoberena;
Eztezatzula konsidera
Ene bizitzen lizuna.

Merezi duzu entzun zaiten,
Egitzu othoitz ederrak;
Zure gogara zure bidez
Xuxentzatu ene obrak.

Zuk eta zure Seme Jaunak
Plazer duzuen bezala,
Azken fiñean egidazue
Salbamendu eternala.

Bertzea

Sub tuum praesidium

Ihez heldu naiz zureganat
Zeruetako Prinzesa;
Arren, ene othoitz humillak
Eztetzatzula mespreza.

Birjina, fabora nazazu
Ene behar gustietan,
Eta begira bethi-ere
Peril handi-ttipietan.

Andre adbokat, Andre puxanat,
Jesusen Ama emea,
Herioan diezadazu
Erakuts zure Semea.

Bertzea

O Birjina Ama saildua,
Oraiño ezta aditu,
Zure haurretarik duela
Jainkoak abandonatu.

Esparantza handi hunekiñ
Zuregana naiz ethortzen;
O Birjinen Birjina Ama,
Zu zaitut errekeritzen.

Hel zakizkit ikhus zaitzadan
Zeruan, Ama emea;
Hel zakizkit, maita dezadan
Glorian zure Semea.

Bertzea

Elementa denean

Itsasoko izar ederra,
Mariñelen gidaria:
Arren, eman diezaguzu
Tromentan kalma handia.

Lagun gaitzatu, arriba gaiten
Porturat, Ama emea;
Leihorrean diezaguzu
Erakuts zure Semea.

Salve Regina

Agur erregiña emea,
Eta Ama dibinoa,
Gure esparantza bizia,
Gustien amorioa.

Ebaren haurrak gagozkitzu
Oihuz gure desterruan;
Birjina, lagun zakizkigu
Sekulako hurriskuan.

Haran huntan darozkitzugu
Egiten beheraspenak;
Gure nigarrak xukatatzu,
Konsola gure ahuenak.

Andre puxanta, gureganat
Itzultzatu bi begiak;
Beharrean erakuts-kitzu
Zeiñ tutzun indar handiak.

Ah, erakuts diezaguzu
Armadetako Jainkoa,
Guregatik zuk egiñ Seme,
Jainko amudiozkoa.

Ez gaitzatzula utz sekulan,
O Birjina, O Maria!
Hil ondoan emanarazi
Diezaguzu gloria.

Ave, Maris Stella

Agur, darotzugu,
Jainkoaren Ama,
Itsasoko izar,
Gure erresuma.

Errezibi zazu
Zeruko gorthean
Guk egiten dugun
Othoitza lurrean.

Gabriel sainduak
Egiñik agurra,
Guretzat zarotzun
Promes bake ederra.

Khen ezazu beraz
Gure miseria;
Bake zazu mundu
Ebak nahasia.

Arren, argitzatu
Gure itsutasunak;
Gure miñak khasa,
Galde ontasunak.

Khendurik osoki
Gure malezia,
Galde diozozu
Jesusi grazia.

Erakuts dezazu,
O Ama emea,
Jainko eta gizon
Duzula Semea.

Ofritzatzu gure
Othoitzak zeruan,
Erakuts zer duzun
Podore munduan.

Haiñ eme, haiñ garbi,
Zarade aurkhitzen,
Non espantu handi
Baitzare agertzen.

Iguzu grazia,
Garbi bizitzeko,
Zu gure ariman
Ungi pintatzeko.

Anima gaitzatzu
Gure beldurretan,
Goberna urratsak
Gure perilletan.

Baktzatzu gerlak
Gure biktorian,
Ikhustekotz Jesus
Eta zu glorian.

Gustiok Jainko bat
Mundu herri huntan
Dezagun ohora
Hirur Presunetan.

Koroak sainduak
Betzate behera,
Eta Jainko Jauna
Glorian adora.

Quem terra, pontus, sidera...

Jainkoa, zeña baitute,
Gauza gustiek laudatzen,
Eta zeñek eskuetan
Mundua baitu ekhartzen,

Lurrean eta zeruan,
Jainko Jaun adoratua,
Mariaren sabelean
Ediren da zarratua.

Zein prinze puxantak baitu
Gobernatzen ilhargia,
Zeñek eratzeki baitu
Beregatik iguzkia,

Birjinaren bulharretan
Hartu du bere etxea,
Eta du han deskargatu
Grazia nonbre gabea.

Kreatzailleak daduka
Mundu gustia eskuan:
Maria admirableak
Kreatzaillea ariman.

Jaun Handienaren Ama
Ala zure dohatsua!
Eta dohatsu izatu
Zuk izatu enplegua!

Espiritu Saindu Jaunak
Amatzat zaitu hautatu,
Jainkoari zaizkonean
Obedient errendatu.

Zureganik sorthu zaiku
Jainko Haur prometatua,
Mundu huntan aspaldion
Ontasun desiratua.

Birjina Amaren Semea,
Jesus Adoragarria:
Duzula mende handian
Egun bezala gloria.

Gloria duzula bethi,
Aita zeruetakoa,
Spiritu Jaun, bi Presunen
Fruitu amoriozkoa.

O gloriosa virginum

Birjina, zeïña baitzaude
Gora iganik zeruan,
Zeïñak zure Jongoikoa
Hazi baituzu munduan:

Haren artha dibinoa
Zure arthak du pagatu,
Zure ezne sakratuaz
Jesus baituzu bazkatu.

Ebak galdu ontasuna
Zuk darokuzu bihurtu,
Munduari baitiozu
Salbatzaillea kobratu.

Zureganik du jendeak
Uste bere faborea,
Zeru galdura joatekotz
Egin baitzaizko bidea.

Zuk tutzu gizon gaxoak
Igan-arazi zerura,
Eta duzu jausarazi
Jainko puxanta mundura.

Populua, beraz, laudazak
Birjina Ama Maria:
Harenganik duk bizitze
Eta gloria gustia.

Birjina Amaren Semea,
Jesus adoragarria...

Memento salutis auctor

Orhoit zaitte, Jainko Jauna,
Nola zaren konzebitu,
Haragiz nola zaituen
Ama Birjinak beztitu.

Zure eternitatean
Zinduen deliberatu:
Egin behar zinduela,
Mundua eta salbatu.

Birjina Jesusen Ama,
Graziaren ithurria:
Ala zure ontasunak
Guretzat xarma handia.

Othoi, sustenga gaitzatu
Hemen dugun konbatean:
Gida gaitzatu zerura
Gure azken egunean.

Birjina Amaren Semea
Jesus adoragarria:
Duzula mende handian
Egun bezala gloria.

Gloria duzula bethi,
Aita zeruetakoa,
Spiritu Jaun, bi Presunen
Fruitu amoriozkoa.

Andre dena Mariaren lethariñak

Jauna, urrikal gakizkitzu.
Jesus-Kristo, urrikal gakizkitzu.
Jauna, urrikal gakizkitzu.
Jesus-Kristo, urrikal gakizkitzu.
Jesus-Kristo, adi gaitzatu.
Jesus-Kristo, entzun gaitzatu.
Zeruko Aita, seiña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.
Semea, munduaren Salbatzailea, zeña baitzare Jainkoa, urrikal
gakizkitzu.
Spiritu Saindua, zeña baitzare Jainkoa, urrikal gakizkitzu.
Trinitate Saindua, zeña baitzare Jainko bakoitz bat, urrikal gakizkitzu.
Maria saindua, othoitz egizu guretzat.
Jainkoaren Ama saindua, ...
Birjinaren Birjina saindua, ...
Jesus-Kristoren Ama, ...
Grazia dibinoaren Ama, ...
Ama guziz xahua, ...
Ama guziz kasto, othoitz, ...
Ama tatxarik izatu eztuzuna, ...

Ama maitagarria, ...
Kreatzailearen Ama, ...
Salbatzailearen Ama, ...
Birjina guziz prudenta, ...
Birjina ohoragarria, ...
Birjina laudagarria, ...
Birjina puxanta, ...
Birjina mansoa, ...
Birjina leiala, ...
Justiziaren miraila.
Zuhurtziaren tronua.
Gure bozkarioaren kausa.
Untzi spirituala.
Untzi ohoragarria.
Arrosa misteriozkoa.
Dabiden dorrea.
Dorre borthitza.
Urrezko palazioa.
Bakearen arka.
Zeruetako Portalea.
Goizeko izarra.
Erien osasuna.
Bekhatorosen ihezlekhua.
Doloratuen konsolatzaillea.
Giristiñoen faborea.
Aingeruen Erregiña.
Patriarken Erregiña.
Profeten Erregiña.
Apostoluen Erregiña.
Martiren Erregiña.
Konfesoren Erregiña.
Birjiñen Erregiña.
Saindu Guztien Erregiña.
Gu bekhatoreak izanagatik, entzun gaitzatu, andrea, plazar baduzu.
Othoizten zaitugu guri ardiatsteaz egiazko urrikimendua, entzun
gaitzatu.
Othoizten zaitugu, ardiatsteaz Eliza sainduari, eta giristi-populu
gustiei bakea eta batasuna, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoitzten zaitugu ardiatsteaz gure Aita Saindu, zure zerbitzari N.I. eta gure prelatei, eta Eliza gustiari grazia dibinoaren airea. Entzun gaitzatu...

Othoitzten zaitugu ardiatsteaz guri eta giristiño Prinze gustiei bakea eta osasuna, eta etsaiei beheramendua, Entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Othoitzten zaitugu ardiatsteaz fidelen arima defuntu gustiei bethiereko errepausua. Entzun gaitzatu, plazer baduzu.

O Jainkoaren Ama, entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Jainkoaren Bildotsa, zeñak khentzen baitituzu munduaren bekhatuak, barka diezaguzu, Jauna. Entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Jainkoaren Bildotsa, zeñak khentzen baitituzu munduaren bekhatuak, barka diezaguzu, Jauna. Entzun gaitzatu, plazer baduzu.

Jainkoaren Bildotsa, zeñak khentzen baitituzu munduaren bekhatuak, urrikal gakizkitzu.

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Jesus-Kristo, urrikal gakizkitzu.

Jauna, urrikal gakizkitzu.

Jesus-Kristo, urrikal gakizkitzu.

Jesus-Kristo, entzun gaitzatu.

Othoitz egigun

O Jauna, othoitzten zaitugu ahalik humilkiena, zure graziaren hedatzeaz gure bihotzetara; gu, zeñek Aingeruaren erranez ezagutu baitugu Jesus-Kristo zure Semearen inkarnazionea, arriba gaiten haren Pasionearen eta haren Heriotzearen merezimenduz Resurrekzionaeren gloriara, Jesus-Kristo Jaun beraren faborez. Hala biz.

V. Partea GIZONAREN LAU FIÑAK

Gizonaren lau fiñak

Jesus-Kristo gure salbatzaille jaunaren konseillu handia

Mat. 19

Zer progotxu duk, gizona,
Mundua irabazteaz,
Lurrean eta itsasoan
Gustien Jaun izateaz,

Baldiñ ezpaduk ifernutik
Beiratzin hire arima,
Eta fiñean ardiatsten
Jainkoaren erresuma?

Zer progotxu bizi izanaz
Urrean eta glorian,
Baldin ehortzi behar baduk
Sekulako su handian?

Gizonaren lau fiñak

Jainkoaren presentzia

Bethi esklabo egitekotz
Mundu eta deabruak,
Bekhatuen lillura eder
Eta gorputzen sensuak,

Hartu behar duk erredola
Nihon ez bezalakoa.
Bekhatorea, errak beraz:
Begira dagot Jainkoa.

Herioa

Segur diagu Herioa,
Baian ez haren orena;
Ez zeakiat ikhusiko
Dukedan biharamuna.

Kruela! lekhu gustietan
Nahi ziaikuk oldartu;
Bekhaturik gabe gu ere
Behar giaizkok kausitu.

Jujamendua

Jauna, pensatu nahi ditut
Eternitateko penak,
Pena, noizbait, juje bezala
Ordonatuko tutzunak.

Akusatu eta jujatu
Nahi dut ene burua,
Ene fabore izatekotz
Orduko jujamendua.

Ifernua

Sekulako dohakabeen
Egoitza ilhun tristeal
Dolore suerte gustiez
Ene jujeak bethea.

Joan tuk lurrean instant batez
Ene munduko plazerak;
Ifernuan bethi egonen
Sekulako desplazerak.

Parabisua

Egoitza eder dohatsua!
Zeruetako gorthea!
Atsegin suerte gustiez
Ene Jainkoak bethea.

Hartzekotzat moment batez
Galtzen den plazer mortala,
Segur eztiat galdu nahi
Erresuma eternala.

Eternitatea puntu batean dago

Ah, zein ederra izanen den
Puntu hau justuarentzat!
Bañan ah, zein harrigarria
Gaxto damnatuarentzat!

Puntu hau begiratzen baduk,
On gustiak tuk salbatzen:
Puntu hau baldin galtzen baduk,
On gustiak dituk galtzen.

Bekhatutik aparta adi
Gizonaren denboretan;
Hagitz dohatsu izanen aiz
Gero bethi zeruetan.

Minuta pontutto batean
Ziagok hire gloria;
Memento baten ez deusean
Eternitate gustia.

Herioak arraptzen tik
Koroak eta tiarak,
Ontasun gustiak hondatzen
Eta bolatzen plazerak.

Eztik bere denbora segur,
Bañan segur dik kolpea:
Kolpe gaitza gaxtoarentzat,
Gustientzat terriblea.

Señiorale gaituk gustiok
Bizi gareño lurrean;
Gure biala akhabo duk
Herioa ethortzean.

Pensa dezagun, bethi pensa
Behar dugula pasatu;
Behin baizen hillen eztenak
Bethi behar dik pensatu.

Hire bizia begira zak
Heriotze supitutik,
Maiz asko ethortzen duk, bada,
Nork uste eztuelarik.

Ohoiñ hunek bere kolpea
Egiten dik estalirik,
Ala hau baitago hanitzei
Zerua galarazirik.

Beirauk sekulan ez eraman
Hire bizia lurrean
Hiltzeko urriki ukeen
Estatu perillosean.

Kruela duk, edo zoroa,
Edo itsua gizona,
Hil nahi eztuen bezala
Memento bat bizi dena.

Justua hil eta ondoan,
Joaten duk zeruetara,
Gaxtoa hil eta ondoan,
Bazioak ifernura.

Nola bizi izatu baita,
Hla hiltan duk presuna:
Bere eskuetan tik beraz
Zori gaitza, zori ona.

Pensa zak zein den harrigarri
Munduan heriotzea,
Eta pensa zain maitagarri
Jainkoaren Gurutzea.

Jesus onaren doloretan
Bethi behar duk pensatu;
Dolu dukela Jesus onaz,
Heriorat preparatu.

Othoitzaz gogotik hartzekotz eritasuna eta heriotzea

O Jesus, ene min gustiak
Gogotik ditut hartuko,
Baita ene nigarrak ere
Gau eta egun isuriko.

Dobla dietzadazu penak,
Dobla ene dolorea,
Ordean indaitzu indarrak,
Ene Jongoiko emea.

Balia zakizkit, juje on,
O ene amudioa,
Hartzen dut zure eskutarik
Miñekien herioa.

Indaitzu plazer tutzun penak
Zuk nahi bezain kruelak;
Bañan ezetzatzula sofri
Egin daiten eternalak.

Ala ni binaute ederki
Dolore hau konsolatzan!
Jainkoak bainau fazoia huntan
Amudioz gaztigatzen.

Bihotza, har dezak kuraia,
Penak darozkit egortzen;
Ordean bere eresuman
Gloria darok beiratzan.

Jesus-Kristo gure salbatzailearen baitan esparantza

Ah, heriotzeko orena,
Ala hi harrigarria!
Jauna, lagun zakizkit, othoi,
Gertha dakidan ezta.

Hil-ondoan, ene arima
Jujatu behar denean,
Emazu zure Gurutzea
Gure bien arartean.

Arren, beraz ezazula har
Ene hobenen bengantza!
Zure odola laguntzen zait,
Eman darot esparantza.

Bai, aithortzen du, egia da,
Gaxtoa izan naizela;
Bañan nola, ez zare zu hil,
Salbatu behar nauzula?

Nik izatekotz esparantza
Zeruetako gortean,
Asko dut zure ikhustea
Gurutzearen gainean.

Kalbarian izatu tutzu
Bortz zauri dolorezkoak;
Zeruko portaleak dire,
Athe amudiozkoak.

Zathitu izan zaitzunean
Zure gorphutz sakratua,
Egiñ zen gure sendatzeko
Ithurri bedinkatua.

Handik usten darozkigutzu
Balsamo eta ezta;
Gurutzeaz egiñ duzu
Gloriako zurubia.

Parabisuan gozatzeko
Zure plazer eternalez,
Gozatu behar da munduan
Zure dolore mortalez.

Bilhatu nauzu, zureganik
Ihesi nenbillanean;
Baldinba ez nauzu utziko,
Bilhatzen zaitudanean.

Bethi ere pensatuko dut,
Jesus, zure herioan,
Hil eta bizi egoteko
Amudio dibinoan.

Jesus-Kristo salbatzaille jaunari othoitza

O herio guziz kruela!
Hik nor eztuk ikharatzen?
Haiñ gogorki tuzkenaz geroz
Hire legeak finkatzen.

Populuez eta prinzeez
Orobat duk triumfatzen;
Segurki gustietara
Hire kolpea hedatzen.

Guregatik hil zaren Jesus,
Gure fidantza dulzea,
Ikhusi dugu nola duzun
Besarkatu Gurutzea.

Badakit gu salbatu nahiz
Amudioz hil zarela,
Egiñ duzula Gurutzeaz
Gloriako eskarela.

Jesus Habean zathitua,
Bihotzen amudioa,
Bethi gogoan izanen dut
Zuk sofritu herioa.

Egiñen tut ene begiez
Nigarrezko ithurriak,
Eta zure pena borthitzez
Ene dolore handiak.

Herio, o herioa,
Ala hi izan kruela!
Ez nauk bada hiretzat beldur,
Egik plazer duken gerla.

Jainko hil denak ziarotak
Ene bihotza altxatzen;
Ez naizela segur galduko,
Jainkoa badut maitatzen.

Agonian denarentzat othoitz

Jendeak! Ala eri hunek
Pena handiak sofritzen!
Bekhatuek eta deabruak
Gustia die harritzen.

Bazioak, eztakiela
Zeiñ lekhu suertetara,
Bazioak bethiereko
Etxe handian sartzera.

Bere familia kitatzen dik:
Aita, ama, emaztea,
Anai, arreba, adiskideak,
Alaba eta semea.

Ez zeakik izanen duen
Palaziotzat zerua,
Ala izanen othe duen
Sekulakotz ifernua.

Ea izanen den dohatsu
Zeruetako glorian,
Ala behar den dohakabe
Ifernuko su gorian.

Jainkoa, zerorek gaitutzu
Damnatzen eta salbatzen,
Koroatzen parabisuan,
Ifernuan gaztigatzen.

Ah, ematen baziño huni
Sekulako biktoria!
Bañan, ha, ematen baziño
Zeruan zure gloria!

Azken gudu huntan, zeñaren
Zu baitzare prezioa,
Garait-arazi diozozu
Luzifer superbioa.

Bizitzea akhabatzean,
Akhaba beza biaia;
Herioa gertha bekio
Egiñik lagun ezta.

Zure gloriar gozatzeko
Zurekiñ parabisuan,
Ah, othoi, finka diozozu
Azken urratsa zeruan.

Jainko Jauna, ahantz bekizu
Hunek egiñ huts guzia;
Ikhusazu nola dagoen
Egiten penitentzia.

O, barkha diozotzu beraz
Gaxoari bekhatuak,
Eta eman zure odolaz
Zuk irabazi lekhua.

Jauna, ez dezazula entzun
Gehiago justizia.
Hunen kontra oihuz dagotzu
Zure kolera guzia.

Sosegatu behar diozu
Bere ikhara mortala;
Adi zazu, galdez dagotzu
Hunentzat zure odola.

Birjina, Jainkoaren Ama
Gure adbokat maitea,
Zerua idek diozuzu,
Zu zare horko athea.

Helas! erakuts diozozu,
Birjina, zure bisaia;
Ama, ardiats diozozu,
Seme onaren grazia.

Zure amatasunaz zaitut
Humilki errekeritzen.
Ah, eri gaxo hau bazindu
Oren hutan faboratzen.

Heldu den denbora luzean
Bethi zaitu laudatuko;
Bethi Jesus, zure Semea,
Zurekiñ adoratuko.

Presuna hil denean

Fiñean hil da, utzi gaitu,
Galdu du bere bizia.
Ah zerua! Ikhusten balu
Gloriako iguzkia!

Beraz bethi kontenta bedi
Dohatsuen konpaiñian;
Gora bedi zure plazerez
Eternitaten handian.

Zertako da hunentzat orai
Munduan zuen gloria,
Zertako plazerak, tresorak,
Zertako abundantzia?

Mundutik joan ondoan, eztu
Deusek ere segituko;
Berthutea baizen orduan
Eztzaio baliatuko.

Adizagun: hilla mintzo da
Ixillikan dagoela:
Entzun diat enetzat eman
Sententzia eternala.

Zer diodan, beraz adi zak:
Egun duk ene eguna;
Bañan bihar hik izanen duk
Halaber hire orena.

Jesus-Kristo Jujearen tronua jujamenduan

O arrazoiñezko kolera,
Graziarik gabekoa!
Lekhu esperantza galdua!
Denbora burdiñazkoa!

O ezinbertzeko legea!
Jainkoaren tribunala!
Zuregatik adituko dut
Sententzia eternala!

Zeiñ terriblea izanen den
Egun hartako jujea!
Zer ihortziria soiñua,
Haren bozaren kolpea!

Orai maitatu behar dugu
Salbatzaille gloriosa,
Nahi badugu gero alde
Jesus Juje rigorosa.

Orai ikhusi behar dugu
Emanen den sententzia,
Bizia orai ganbiatu,
Obratu penitentzia.

Sofritu nahi eztuenak
 Sekulako gaztigua,
 Hemen behar du, harat gabe
 Jujatu bere burua.

Orduan juje hark, orduan
 Juje espantagarriak
 Ematen ditu jujamendu
 Gustiz arraillagarriak.

Armak harturik eskuetan
 Nola den kurrutatuko,
 Gaxtoen kontra zer su duen
 Egun hartan lantzatuko.

Bañan halaber beldur gabe
 Edirenen da justua,
 Justizia du ikhusiko
 Bakhearekiñ bathua.

Orduan diotza jujeak
 Portaleak zabalduko,
 Orduan du bere argiez
 Zeruan koroatuko.

Bañan nork ere ezpaituke
 Satisfatu justizia,
 Bethi sofritu beharko du
 Juste den pena guzia.

Justua bada, bañan izan
 Zenbait taxaz nothatua,
 Joanen da suaren erdirat,
 Garbitzekotz bekhatua.

Purgatzeko pena hetara
 Hil ondoan ez joatekotz,
 Bañan, laster heriotzetik
 Gloriarat pasatzekotz;

Ariñtzekotz arima huni
 Bere tromenta gogorak,
 Aditzak hunen errenkurak
 Eta emotzik nigarrak.

Purgatorioko arimaren auhenak

Misereremini mei, saltem vos amici mei

Anaiak, jaiki zaitezte,
 Entzun ene auhenak;
 Idekitzatzue begiak,
 Konsidera ene penak.

Fortuna estrainioa!
 Zuek zuen ohean,
 Eta ni sofritzen bainatza
 Errerik hemen supean.

Aditzatzue nigarrak,
 Ikhus ene lastima.
 Etxe-kharrean nagoela
 Zeruan dut erresuma.

Baldiñ osoki ezpadut
 Galdu ene gloria,
 Eneganik ezperen urruti
 Ageri da ezarria.

Hauk eztutzue sentitzen,
 Tromentaren handia!
 Hunela tratatzen tutzue
 Natura eta grazia?

Ingratak! Arima dute
 Bihotzetan ahantzi,

Gorphutza izatu denean
Thonba barnean ehortzi.

Adiskidea, hik behar tuk
Ene penak aditu;
Ah maitea! Urrikal nakik,
Jainkoak niauk zehatu.

Sainduekiñ izatekotz
Sekulako gloria,
Hik egik othoitz eta egik
Enetzat penitentzia.

Eder zaizkik hire dantzak,
Jokoak, komediak;
Ez frogatzeko ene brasak,
Utzik horiek gustiak.

Kita munduko ontasan,
Ohore, atsegiñak;
Entzun etzak ene nigarrak,
Eta entzun ene miñak.

Hire plazerak kitatzak,
Kita banitateak.
Ago bethi beheraspenez,
Isur nigar uholdeak.

Gurutzea besarka zak,
Paira barur luzeak;
Eztitutuk gero pairatuko
Pairatzen tudan gatheak.

Purgatorioetako arimaren eksortazionea bekhatoreari

Bekhatorea, eztuk bada
Egiñen penitentia?
Egik nigar, ez sofritzekotz
Ifernuko su handia.

Ethorriko duk, ethorriko
Denbora batez denbora,
Jakiñen baituk zeñ den pisu
Jainko Jaunaren kolera.

Orduan ezpaituk izanen
Begirik urtan urtzeko,
Ez eta haiñ guri bihotzik
Jainkoaren maitatzeko.

Zeñ gauza beharrak baitire
Eskuak armen hartzeko,
Nigarrak haiñ beharrak dituk
Arimaren salbatzeko.

Eztuk posible burdin barrez
Oñak lothurik joatea,
Ez eta gloriarat ere
Ifernutik igatea.

Utzkik beraz hondalezeak,
Utz su madarikatuak,
Hire bekhatu injustuez
Isurtzak nigar justuak.

Ikhusak nola doan laster
Denbora bere bidean;
Zuhur bahaiz, pensatuko duk
Eternitate luzean.

Pensatzak beraz, pensa bethi
Zeñ diren pena kruelak,
Zeiñak baititu ifernuan
Sofrituko kriminelak.

Bizirik jautsten den presuna
Ifernuko penetarat,
Piztu ondoan igaten duk
Zeruko plazeretat.

Pensazak beraz, bethi pensa
Tulunbioko kharretan,
Suzko etxe, suzko tromenta,
Suzko burru krueletan.

Pensa herio biziaren
Zer diren krueltasunak,
Gero ezpaitu pairatuko
Orain pensatzen duenak.

Purgatorioan sarthu gabe zeruetara joateko bidea

Purgatzeko leze ilhunak,
Justoen presondegia!
Beldur nauk, pensaturik zer den
Hire lastima handia.

Ikhusirik ene arimak
Hire su-lama gorriak,
Hire ihez pairatuko tik
Munduko pena gustiak.

Dies irae dies illa

Prosa

Mundua jujamenduan,
Egun kolerak minduan,
Herrauts egiñen da suan.

Nolako izialdura!
Jausten denean mundura
Juje Jauna jujatzera.

Trunpeta iotzen denean
Hillak memento berean
Bilduko tu aitziañean.

Harrituko da natura
Ethortzean kreatura
Tronuaren ingurura.

Izanen da liburua,
Non baitaite markhatua
Bat-bederaren kontua.

Jaun jujea da jarriko
Huts gustien jujatzeko,
Eztu deusik barkhatuko.

Gaxoak zer dut erranen,
Benturaz baita izaren
Justu dena salbaturen?

Erregerik handiena,
Gustientzat hil zarena,
Ez nazazula kondemna!

Orhoit zaite enegatik
Jautsi ziañela zerutik,
Salba nazazu mundutik.

Unhatu ziañez lurrean.
Ene bilha Gurutzean,
Beira nazazu aldean.

Bengantzen juje justua,
Galdegiñ gabe kontua,
Indazu barkhamendua.

Bisaia zait ahalkatzen,
Bekhatuek ikharatzen,
Ez natzaitzu hurrikaltzen?

Maria duzu salbatu,
Ohoïn onari barkhatu;
Niri bihotza altxatu.

Arren, indazu grazia
Paira su harrigarria
Ez dezadan, Jaun eztia.

Har nazazu eskuñean,
Zure artalde maitean,
Eta ez utz ezkerrean.

Damnatuak bentzuturik,
Su asprean hondaturik,
Deit nazazu zeureturik.

Galdez nago belhauriko,
Bihotza doluz hiltzeko,
Ah! noiz nauzun salbatuko.

Eguna, hire ilhuna!
Pitztu gizon hobenduna
Jujatuko den eguna!

Jesus guziz amultsua,
Barkaturik bekhatua,
Huni emozu zerua.

Hala biz.

Ifernua

O Jauna, zure eskuaren
Pisua eta puxanta!
Ala zuk ene punitzekotz
Baituzu hañitz tromenta!

Burreu, urkhabe, suge, deabru,
Su, brasa, gau ilhun, gathe,
Bethi bizirik den herio,
Tulunbio kharrez bethe:

Jaun handia, hunenbat kolpez
Behar ninduzun kolpatu?
Eta ez nuen miñik asko,
Zu baitzintudan kitatu!

Zu galdurik galdu dut on bat
Posible den handiena,
Eta galdu tresor eder bat
Posible den ederrena.

Zeruetan uste nituen
Erresuma dohatsuak
Urrezko szeptro, diadema
Eta tronu arraitsuak.

Bitartean hek galdu ditut
Ah, nik zer gloria galdu!
Eta galdu gehiago,
Zuganik bai naiz urrundu!

Zer lekhutarat egotzi nauk,
Bekhatu dohakabea!
Parabisua galdu diat
Plazer guztiez bethea!

Kausitzen tiat ifernuan
Gau beltzen izialdurak
Eta frogatzen elementa
Fingabekoen ikharak.

Galdurik zeruko szpetroa,
Gatheak tiak eskutan,
Eta Jongoikoa galdurik
Deabruak bi begietan.

Eztuk hemen plazer garabik
Ene miñen sendatzeko;
Eztuk munduan den gauzarik
Tromenta hauk kalmatzeko.

Argirik gabe dituk kharrak,
Lorik gabe gau handia,
Penak erremedio gabe,
Finik gabe miseria.

Leze huntan eztuk ondorik,
Ez graziarik zeruan,
Bihotzetan ez Jongoikorik,
Miñik baizen ifernuan.

Surik baizen ezta ifernua

Jainko Jaunak nahiz gorphutzak
Eta arimak punitu,
Tulunbio ilhun bat zien
Lurrean barna formatu.

Etsaientzat zien eragiñ
Koleran leze osoa
Eta leze penaz bethean
Pitztu suzko itsasoa.

Guk hemen lekhu huntan dugun
Suzko itsaso gorria,
Nigarrez, oihuez, marraskez
Gustia duk nahasia.

Gure orro patarrak dituk
Hemengo ihortziriak,
Eta gure nigar aspreak
Hemengo uhiñ handiak.

Munduko gure faltek tie
Hemen altxatzen haizeak,
Eta gure plazer lizunek
Su-elementen aireak.

Eztiat itsasorik baizen
Nihon ere inkuntratzen;
Milla eta milla deabruak
Sutan niautek hondatzen.

Igerika hari nauk bethi
Itsaso hunen erdian,
Ezin aurkhituz sosegurik
Deabruen gisa furian.

Suari ihez egiñ nahiz
Gibeleetik diat sua,
Ezin kausi ziezakeat
Sekulan ihezlekhua.

Kharra duk ene jujearen
Eskuan den elementa,
Jujeak ene punitzekotz
Formatu duen tromenta.

Ene laguna kharra diat,
Kharra ene janharia;
Gaua, kharra; eguna, kharra,
Kharra, ene edaria.

Etxe egotekoa, kharra;
Kharra, etxeko athea;
Presondegi gustia, kharra;
Kharra, burdiña gahea.

Brasarik eta kharrik baizen
Eztiat nihon kausitzen;
Gorphutzean eta ariman
Kharrez niagok erretzen.

Itsasoa! O Itsasoa!
 Itsaso bethi gorria:
 Ala hik uhiñ terribleak
 Eta tromenta handiak!

Hire uhiña uhiñari
 Ziaiok bethi altxatzen
 Eta suari bethi sua
 Bere furian saltatzen.

Bethi ere entzunen diat
 Itsaso hunen barnean,
 Ihortziriaz darontsala
 Jainkoak ene gaiñean.

Beraz bethi izanen diat
 Penaren ondoan pena,
 Aurkhitu gabe behin ere
 Portu desira dudana.

Zeruak pena eternalez
 Punitzen tik ene faltak.
 Pausurik gabe bethi tiat
 Sofritu behar tromentak.

Instant gustiez behar tiat
 Milla herio pairatu,
 Eta bizia diat behar
 Hanbat milletan kobratu.

Bakearen estrainioa!
 Biak dituk akordatu,
 Bizia eta herioa,
 Behar natuela punitu.

Plazerak, ah plazer lizunak,
 Gustien trunpatzailleak!
 Urreak eta diamantak,
 Begien xarmatzaileak!

Munduko fasak eta ponpak,
 Bekhatuaren zuziak,
 Atsegiñ, ontasun, ohore,
 Ene miñen ithurriak!

Zer progotxu dut zuetarik,
 Iragan zaretenean!
 Zuek errerik, zuekien
 Erre behar naizenean!

Berantegi ezagutu aut,
 Enganagarri mundua!
 Xizmista baten gisa joan duk
 Hire lilluramendua.

Plazerak, tresorak, gloria,
 Airean dituk bolatu,
 Haizea baño lasterrago
 Gauza guziak funditu.

Segur nauk, iragan direla
 Gustiak instant batean,
 Eta segur ezteela joanen
 Pena eternitatean.

Postean posta nola baita
 Berehala iragaten;
 Nola fletxak baitu arinki
 Bere bidea egiten;

Nola xoria joaten baita
 Airean ebakirikan,
 Eta untzia iragaten,
 Itsasoa hautsirikan;

Gisa berean pasatu tuk
 Munduan, ene plazerak,
 Ene tresor, ene ohore,
 Urtheak eta denborak.

Eta lehen zeri ekhartzen
Banioen amudio,
Egiñ ziaitak sekulakotz
Deabrua bezaiñ hastio.

Alferrik desiratzen tu munduko penak

Ala ni baininde dohatsu,
Penak ere doblaturik,
Libratzen banintz azkenean
Ifernuko su hautarik!

Ah, bai posible baliz
Hemendikan ilkhitzea:
Posible baliz Jainkoari
Barkhamendu eskatzea!

Baneakikek nola egiñ
Nigar ene bekhatuez,
Grazia galda Jinkoari
Gau eta egun gustiez.

Bañan zertako ditut orai
Nigarrak eta desirak,
Joan baitzaizkit bethierekotz
Jainkoak eman denborak?

Damnatu nauk: alferrik diat
Parabisuan pensatzen;
Bai, segur nauk: alferrik diat
Jainko ona desiratzen.

Orai bada nik zer dagiket
Zuentzat, zeru ederrak?
Bethi isuri behar tie
Ene begiek nigarrak.

Galdu diat Jainko Handia,
Zerutik nauk desterratu,
Eta behar tiat supean
Su eternalak pairatu.

Pairatu tristeziak, gauak,
Deabruak eta furiak,
Desparaziño, presondegi,
Burdiña gathe goriak.

Hauk asko gabez, izanen tuk
Ene penak bethikoak:
Deabru, su, gathe, presondegi,
Gustiak sekulakoak.

Arima damnatuaren abisua

Jendeak, ikhara zaitetze,
Entzunik zein den handia
Damnatu gaxoen gaiñean
Izanen den justizia.

Egizue penitentzia
Zeruetara jaotekotz,
Isur-azue bethi nigar,
Ez Jainko Jauna galteketz.

Itsua, o gizon itsua!
Edo gizon zoratua,
Hire Jongoikoa galdurik
Bekhatuan agoena.

Eztuk uste Jainkorik dela,
Ez haiñ guti ifernurik;
Arren, idekitzak begiak,
Gaxtakeriak utzirik.

Ah, begirauk ezagutzetik
Jainkoa bere furian;
Begirauk ikhus ifernua,
Ifernuko su gorian!

Supean horra zer dioen
Arima miserableak;
Plañitzen tik, bañan alferrik,
Bere pena terribleak.

Khar handian bethi ziagok
Eta bethi nigarretan;
Galdurik ontasun gustiak,
Bethi ziagok penetan.

Ifernutik begiratzeko othoitzza

Ifernua, o ifernua,
Galduen suzko etxea:
Hire penak ziarotatek
Buruan latzten illea.

Beldur nauk gaua, kharra, harra,
Sofritu beharko tudan,
Eta oraiño beldurrago
Jainkoa galduko dudan.

Kruelki pairatzen tik sutan
Gizonak suplizioak;
Bañan zerua galduz, hartzen
Tromenta kruelagoak.

Espantagarri penatzen duk
Galdurik bere koroa,
Bañan pairatzen gehiago,
Galdurik ere Jainkoa.

O Jesus, utziko tut ponpak,
Plazer gustiak galduko,
Zu, Jainkoa, on imensoa,
Zeruan ardiasteko.

Indaitzu sofritzeko pena
Nahi tutzun tenporalak;
Bañan khen dietzakidatzu
Elementa eternalak.

Ezta ifernu goriraiño
Zure odola hedatzen,
Eztitu hiltzen hango suak,
Bai gehiago berretzen.

Zure odolak tu egiten
Egun ederrak zeruan,
Eta arimen garbitzeko
Ur sakratua munduan.

Ene nigarrak hunekien
Nahasten ditudanean,
Xahutzen darozkit oxoki
Bekhatuak bihotzean.

Pulunpa zazu khar handian
Arima dohakabea!
Egiñen tu bethi nigarrak,
Hil gabe khar haren khea.

Bañan asko tugu munduan
Gure nigarren bi xorta;
Hautsiko dute ifernuko
Khar handiaren tromenta.

Ifernuko tromenten gaiñean

Kopla

Pensa detzagun, pensa
 Ifernuetako penak.
 Eta galduak brasa
 Bethi sofritzen tustenak.
 Bekhatuen utzteko,
 Hek tugu pensatuko.

Jainko egjazkoak
 Dela dio ifernua,
 Non sofritzen gaxtoak
 Baitu sekulako sua:
 Nork falta gehiago,
 Hark pena borthitzago.

Ifernua da lekhu
 Pena gustiez bethea,
 Justiziaren laku
 Eta kharrezko etxea:
 Doloren lekhua,
 Damnatuak deithua.

Su bethi bizi haren
 Khar hura da haiñ borthitza,
 Non baitu xizpilduren
 Arimarekiñ gorphutza,
 Konsumitzen ezteela,
 Hil-Bizi hari dela.

Ala Parabisutik
 Urrun baita apartatzen
 Tromenta hauk gogotik
 Eztituena pensatzen!
 Salbatzeko behar tu
 Tromenta hauk pensatu.

Beraz pensa detzagun,
 Pensa fedezko puntuak;
 Arimak garbitzagun
 Eta kita bekhatuak.
 Daigun penitentzia,
 Ez galtzeko gloria.

Dialoga tromenta beren gaiñean

Helas! Erretzen hari nauk khar hunen barnean. Luk. 16.

Galdegitea

Kreatura damnatua,
 Jainkoak ahantzia,
 Zer da hire ifernua,
 Zer dolore handia!
 Erraguk, erraguk:
 Zer pena sofritzen duk!

Errepusta

Zer aiphatuko darotzu!
 Erratez naiz penatzen.
 Berriz erraten badituz,
 Berriz naiz tromentatzen.
 Hela, hela!
 Segi ez gaitzatzula.

Galdegitea (Mundanoari)

Mundano lilluratua,
 Non da hire gloria?
 Non ponpa haizez hantua,
 Non ohore handia?

Erraguk...

Errepusta

Ah, joan da gloria hura
 Xizmitza bat bezala,

Arriberan nola hura,
Eta nola itzala.

Hela...

Galdegitea (Plazeretarat emanari)

Bustel hatsa: irakatsak,
Non da hire gorphutza!
Non da amudio likhitzak
Hiri erre bihotza?

Erraguk...

Errepusta

Hondaturik su handiak
Eta tromentaturik,
Erretzen daude gustiak
Eztutela pausurik.

Hela...

Galdegitea (Arnegariari)

Arnegari desparatu,
Deabruaren laguna
Non aiz aho pozoatu,
Orroaz agoena?

Erraguk...

Errepusta

Suge errabiatuek
Bethi gaituste jaten,
Suge sutan gorituk
Bethi penak ematen.

Hela...

Galdegitea (Mendekatzaillari)

Ezin deus barkha ezaken,
Bihotz herraz bethea:
Sugea iduri uben
Edo deabru kumea.

Erraguk...

Guoi madarikatuak!
Ezpaitugu barkhatu!
Bengantzen juje justuak
Sutan gaitu hondatu.

Galdegitea (Gaizkierrailleri)

Mihi gaizki erraillea
Prestuan ohoreaz,
Bethi gerla egillea
Inozenten bakeaz.

Erraguk...

Errepusta

Bikhe urthu eta sufre
Da ene janharia,
Eta hauk naute bethi erre
Hauk erretzen mihia.

Hela...

Galdegitea (Abariziosari)

Aberats gaxto gosea,
Non da hire zilharra?
Non tresora, non urrea,
Non da muble ederra?

Erraguk...

Errepusta

Ah! Kharrezko leze huntan
Dire gustiak urthu,
Eta ni su elementan
Hekiñ balsan funditu.

Hela...

Galdegitea (Gormantari)

Ingrata, bestak hautsirik
Eta ofizioa,
Harturik bestien trazak,
Utzirik Jongoikoa:

Erraguk...

Errepusta

Ah! Nola hemen gosetzen
Gormandiza lizuna!
Jainkoak nola punitzen
Meza gaizki entzuna?

Hela...

Galdegitea (Bonaxeretan bethi dabillanari)

Hari intzen bethi lehen
Dantzan eta jokoan:
Hire plazerak zituzken
Gormandizan, arnoan.

Erraguk...

Errepusta

Direla madarikatu
Joko, plazer, banketak,
Hekiñgatik baititugu
Ifernuko tromentak.

Hela...

Galdegitea (Konpañia gaxtoetan ibilli denari)

Lagunentzat hik izatu
Hanbat konplazentzia:
Hanbat bekhatus kargatu
Hire konzientzia.

Erraguk...

Errepusta

Ondikozko konpañiak,
Sekulako burreuak:
Elkharren gare furiak,
Elkharrentzat deabruak.

Hela...

Galdegitea (Penitentzia egin gabe heriotzeraño luzatu duenari)

Hik bethi uste ubela
Konbertitu hiltzean,
Pairatzen duk su-kubela
Tulunbio beltzean.

Erraguk...

Errepusta

Herrak, furiak, nigarrak,
Desparazionea,
Urrikiak eta harrak
Dire gure partea.

Hela...

Galdegitea (Koleratsuari)

Bañan hik, o sumindua,
Hire herra handian,
Baduk kontentamendua
Bethiko khar gorian?

Erraguk...

Galdegitea

Bethiko hitz hau guretzat,
O zer ihortziria!
Khar-leze hau gorphutzentzat
Lastimaren handia!

Hela...

Galdegitea (Damnatu gustiei kolpe batez)

Fiñean, hor ifernuan
Zeiñ da min handiena?
Pena horien lekhu
Zeiñ pena kruelena?

Erraguk...

Errepusta

Esparantza ez izaren
Hemendik ilkhitzekotz!
Bethi suak berreturen
Supetan bizitzekotz.

Bethi-ere Zer denbora!
Bethi suzko lezean!
Elementak bethi paira,
Bethi fiñik gabe.

Plazer labur baten gatik
Harturik bihotzean,
Khea bezala zelarik,
Erre behar supean.

Hela, hela!
Segi ez gaitzatzula.

Quios poterit habitare de vobis
Cum igne devorante? Quis habitabit ex
Vobis cum ardoribus sempiternis?

Giristiñoak, zuetarik zeñ egon ahal
Daiteke su iretsgarriarekin? Zeñ egon
Ahal daiteke brasa sekulakoekiñ?

Parabisua**Zein hertsia den zeruetako bidea**

Nahi baduzu ardietsi
Lekhu plazerez bethea,
Zeruetan Jainkoak berak
Sainduei egiñ gorthea;

Bide zabala kita zazu
Hertsia baita segura.
Ifernura darama batak
Eta bertzeak zerura.

Helas! Zeñ hagitz den hertsia
Parabisuko athea!
Jesusek dio, hertsia hau duk,
Kristaua, hire bidea.

Bide hau hautatzen duenak
Utzi behar tik plazerak,
Banaloriak mespretxatu,
Erregelatu desirak.

Ala jende hañitz baitoa
Egun oroz ifernura!
Jende bilduma nonbre gabe
Suzko eternitatera.

Mundu gustian nola baita
Berthute guti kausitzen,
Zeruetan jende guti duk
Jainkoarekiñ aurkhitzen.

Dohatsuak ditzen du gizona parabisura

Majestate paregabea,
Jainko adoragarria,
Trinitate guziz haltoa,
Dibinitate handia:

Zu zare Spiritu gustien
Argi gozo imortala;
Zu bihotz dohatsu, ederren
Edertasun eternala.

Ezta posible sofritzea
Zure baithan den argia;
Itsutzen gare ikhustez
Hirur Presunen gloria.

Zuen ontasun, zuen plazer,
Eta zuen ohorea,
Hagitz dire handiagoak
Ezen ez gure ustea.

Gizona. Ah, gizona! Non tuk
Arima eta gorputza?
Zergatik duk horrenbat maite
Munduan duken egoitza?

Bañan zergatik egiten tuk
Lurrean horrenbat gerla?
Behar duk jakiñ, lur gustia
Punta bat baizen eztela.

Nihor ezin ziaitek handi
Lekhu ttipito batean;
Argi ilhun bat baizen eztuk
Hire gloria lurrean.

Zeri agoka itsuturik
Beraz horrenbat munduan?
Athor hunat, gozatuko aiz
Jainko osoaz zeruan.

Parabisura joateko desira

Lekhu ederra, hire baithan
Jainko Jaunak dik gloria.
Hik duk, bada, saindu gustiei
Ematen zaien saria.

Hire egoitza dohatsuan
Eztuk plazera higuñtzen:
Bethi dik irauten gloriak,
Sekulan eztuk pasatzen.

Palazio dibino hortan
Eztuk penarik kausitzen:
Sekulan eztik dohatsuak
Nigar xorta bat isurtzen.

Errege primu gabekoak
Deus ere eztik pairatzen,
Posible diren on gustiez
Bere baithan duk gozatzen.

Oihuz niagok, hi behrrez,
O dohatsuen etxea;
Hi herori desiratzen aut,
Zeru plazerez bethea.

Bai, hik duk hire on ederrez
Ene bihotza xarmatu:
Xoilki hiregatik nahi dik
Mundu guzia kitatu.

Arima debotaren ontasuna da Jainkoa

Zure baithan tut, o Jainkoa,
Nahi tudan ontasunak;
Mesprezio tut zuregatik
Munduko handitasunak.

Higuiñdu zaizkit zuregatik
Lurreko diñitateak;
Bertzelakoak nik zeruan
Uste tut majestateak.

Prosperitate handietan
Ez zait bihotza altxatzen;
Ez fortuna baxoan ere
Eztzait kuraia flakatzen.

Elementa borthitzenean
Ez naiz sekulan izitzen,
Deusek ere eztarot niri
Ene bihotza tristatzen.

Enetzat eztu deus ederrik
Edo gozorik munduak;
Zurekiñ haiñ onheristen tut
Penak eta desterruak.

Zu zare ene on gustien
Egjazko ithurria,
Eta zu ilhenpean ere
Arimako iguzkia.

Eremuan mundu bat badut
Zu enekiñ zarenean;
Ene esparantza zaitezke
Hiltzen ere naizenean.

Lekhu sainduak bisitatu ondoan, aitoren seme bat hiltzen da amudios Olibeseko mendian

Salutatzen zaitut, Olibes,
Mendi saindu aberatsa;
Zure baithan zuen finkatu
Jesusek azken urratsa.

Herioaren Erregea
Bere tronu ederrean,
Zure puntatik zen altxatu
Hedoi aingeruz bethean.

Zu ikhusiz geroztik nago
Bozturik noiz hillen naizen,
Ez zaitut sekulan utziko
Zerura joatekotz baizen.

Ez, eztitut ikhusi nahi
Erregeen jauregiak,
Ez eta bertze palazio,
Begien trunpagarriak.

Argitzen ari dire hetan
Zeiñek hobeki argiak:
Urre, zilhar, perla, diamant,
Elefant hexur xuriak.

Hemen behin ikhusiz geroz
Lekhu adoragarriak,
Zeruak baizen eztetzake
Kontenta ene begiak.

Jesus Jaunak bete urratsez
Sakratu lekhu sainduak,

Adoratu tut eta egiñ
Gustiei ene musuak.

Bakea guri eman nahiz
Han gerla zuen hautatu;
Heriotzea sofriturik,
Han herioa garaitu.

Bisitatu zaituztet, lurrak,
Lur milletan dohatsuak:
Arroka, arribera, haran,
Landa, mendi, eremuak.

Bethleem, ikhusi nauk sartzen
Hire leze ilhunean;
Ikhusi nauk, Jordango ura,
Arriberaren aldean.

Jesus, zu segituz geroztik
Lekhu saindu hautaraiño,
Zer behar dut segitu baizen
Zeruko gloriaraiño?

Mendian egiñ tut nigarrak,
Non erostekotz gizona
Semeak pagaturik Aita,
Galdu baitzuen eguna.

Helas! Ez nintzen hil dolorez
Kalbariaren gaiñean,
Hillen nintzela amudioz
Olibesko baratzean.

Ez nazakela khen hemendik,
O amudio saindua,
Eman nahi ezpadarotak
Hunen ondoan zerua.

Amudio sainduak beraz
Ene othoitzak entzun tu;
Arroka huntan barna darot
Ene thonba preparatu.

Jadanik estaltzen darozkit
Ene bi begi argiak;
Eztu nahi ikhus detzadan
Haiñ lekhu miragarriak.

Jainkoak sakratu lekhu hauk
Nekez nituzke utziko,
Kitatu behar ezpanitu
Zeruetara joateko.

Beraz, asko negar egiñ duk,
Ene arima, munduan;
Hoa, hire beira ziaigok
Hire Jainkoa zeruan.

Jesus, Jainko eta gizona,
On gustien ithurria,
Zure maitatzeaz plazer dut:
Arren, indazu gloria.

Hauk hunela erran ondoan,
Begiak ditu zarratu,
Eta arima Jainkoari
Amudioz errendatu.

Parabisuaren galdegiteko othoitza

Gustien Salbatzaillea,
Gizon Jongoiko berria,
Zuk bethi ere Aitari
Eman diozu gloria.

Bethi zu nahi zaituste
Aingeruek kontenplatu;
Zu saindu dohatsu gustiek
Zure glorian maitatu.

Jauna, indazu bothere
Zuri plazer egiteko,
Zure desira gustien
Bethi ere konplitzeko.

Espiritu dibinoaz
Gida nazazu munduan;
Hil ondoan har nazazu
Sainduen balsan zeruan.

Orduan da ageriko
Eguna bethi argia:
Orduan da ikhusiko
Sekulako iguzkia.

Ezta hiri hortan kontra
Edireten arima bat:
Hor ezta bakerik baizen;
Gustiek dute bihotz bat.

Fiñean hor kausitzen da
Segurantzaz erreala;
Hor gloria dohatsua,
Eta pausu eternana.

*Memorare novissima tua et in aeternum
non peccabis. Eccli. 17
Bekhatuaren defenza da jujamenduaren,
ifernuaren eta azken fiñen orhoitzapena*

Ene Seme, pensa detzak,
Gizonaren lau azkenak;
Eztuk faltarik giñen,
Hala zioz Jainko Jaunak.

Hillen duk, hillen duk hire bizia,
Hillen duk, hillen duk,
Hillen duk, mundu guzia.

Geldirik lo agoela
Hiltzen hari aiz ohean;
Egun bizi den presuna
Bihar ziaitek lurrean.

Hillen duk...

Hiltzen aizen mementoan
Izanez aiz jumatuko;
Edo kondenatuko aiz,
Edo justifikatuko.

Hillen duk...

Baldin faltarik ezpaduk,
Entzunen duk hitz ezta:
Emanen darok Jainkoak
Zeruan bere gloria.

Hillen duk...

Aurkhitzen bahaiz hobendun,
Surat au kondenatuko,
Jainkoa Jongoiko deiño,
Ifernuan erretzeko.

Hillen duk...

Lastima harrigarria!
Bethi desparaziñoan!
Eziñ kausituz Jainkoa
Eternitaten osoan.

Hillen duk...

Beraz, seme, pensa dezak,
 Begira dagok zerua,
 Ikhusi nahiz ziagok
 Hire herio saildua.

Hillen duk...

Pensatzak herio, juje,
 Ifernu eta zerua;
 Ene ahotik har dezak
 Azkeneko konseillua.

Hillen duk...

Eternitatea

Arima damnatuak galdegiten dio Jainkoari zenbat egonen den ifernuan. Jainkoak ihardesten dio egonen dela helduden eternitate handiaren hedadura gustian. Ergo erravimus a via veritatis et lux justitiae non affulsit nobis. Sap. 5.

Beraz, zeruko iguzkia
 Ez zaiku guri altxatu,
 Eta egiazko bidetik
 Urrun gare errebelatu.

Beraz, denbora pasatu da
 Sekulan ez ethortzeko!
 Ethorri eternitatea
 Sekulan ez pasatzeko!

Beraz, bethi iraun behar dut,
 Bethi dudala sofritzen,
 Eta bethi pairatu behar
 Ez naizela konsumitzen!

Bethi eta bethierekotz,
 Ah, zeruko Jongoikoa!
 Ala denbora luzea,
 Bethi bethierekoa!

Ezta sekulan iragaten
 Bethi dagoen eguna.
 Eguna beraz, hire luzea,
 Egun bethi agoena!

Ez gelditzean behiñ ere,
 Bidea, hire luzea!
 Bethi dolorez egotea,
 Dolorearen asprea!

Zenbait million urthe banu
 Egon behar ifernuan,
 Uste nuke handik libratu
 Hek akhabatu buruan.

Edo hek asko ezpalire
 Million egon nindeke,
 Millionen ondoan bertze
 Million sofri netzake;

Hek ere ezpalire asko,
 Hainbertze dobla netzake;
 Bertze hainbertze doblaturik,
 Hagitz konsola nindeke.

Edo konda betza norknahi
 Nahi dituen bezanbat,
 Bañan akorda bekit noizbait
 Azken fiñean urthe bat.

Zer izanen da, beraz, nitzaz
 Hanbat urtheren ondoan!
 Bethiere beharko baitut
 Suaren tulunbioan!

Eternitate luzearen hedadura

Hau jakiteko zerbait moldez
Behar dut kontu bat hartu:
Beraz behar dut kontu handi,
Handi bat kontsideratu.

Zer dela beraz erranen dut
Eternitate handia?
Zerekiñ konparatuko dut
Deklaratzekotz gustia?

Asko kondatuko othe dut,
Kondaturik hanbat urthe
Zenbat (mundu hasiz geroz)
Joan baitire ilhabethe?

Erranagatik hanbat mende
Zenbat osto oihanetan,
Itsasoan zenbat ur xorta,
Zenbat harea kostetan;

Zenbat oraiño herrauts bihi
Bide idor gustietan;
Mendietan zenbat lur xehe,
Zenbat uri hedoietan;

Posible othe da kontu bat
Handiago pensatzea,
Gizonek edo aingeruek
Gehiago kondatzea?

Bethi luzea erran nahiz
Hunenbat baitut kondatu,
Harea, errauts, legar, osto,
Ur xorta, uri pensatu;

Hauk gustiak beraz erranik
Ez othe dut azarkatu?
Ala kondaturik sobera
Ez othe naiz enganatu?

Ezen ezta posible haiñ den
Luze eternitatea;
Segur behar da laburrago
Delarik hagitz luzea.

Jainkoa

Adizak, damnatu arima,
Mintzo zaik hire Jainkoa,
Eziñ hutsik egiñ deaken
Egia egiazkoa.

Trunpatu aizela uste duk?
Ez segur, ez aiz trunpatu;
Eta hauk berriz doblaturik,
Ez uke asko kondatu.

Damnatua

Oi, bada, Jauna, nork dezake
Konda horien nonbrea?
Badidurite hauk gustiek
Bilduma nonbre gabea.

Ezperen nonbre hauk gustiak
Akhabatzen direnean,
Eta azkeneko bihia
Paszera gerthatzean;

Zertan othe lizate, Jauna,
Ene eternitatea?
Ez othe lizate hurbildu
Aphur bat azken urthea?

Jainkoa

Eztuk posible izan dadin
Sekulan azken urthea,
Ezpaizaio ondoan falta
Batari bethi bertzea.

Erresekek nola baitute
Batak bertzea pusatzen,
Urtheek ere hala die
Elkhar ondotik segitzen.

Damnatua

Oraño kondatzen banitu
Kontu hartzaz bertze milla;
Edo hek asko ez izanez,
Baliz bertze urthe pilla?

Jainkoa

Zer diok pilla eta milla,
Damnatua, zer darasak?
Mende gustiez erreko au
Ifernu goriko brasak.

Damnatua

Eztitut bada asko eman,
Hanbat milla urthe suan?
Ezperen horra bertze milla
Nonbre horien buruan.

Jainkoa

Gehiago erran behar duk.
Egik beraz bertze pilla;
Eta bertze milla kondatzak,
Milla bethi, bethi milla.

Damnatua

Jauna, millen ondoan milla!
Milla bethi, bethi milla!
Noiz ethorriko zaiku beraz
Azken azkeneko pilla?

Jainkoa

Hasterik ez dik iragan den
Eternitate luzeak,
Eta eztik fiñik heldu den
Bertze eternitateak.

Biak orobat luze dituk,
Joan denak eztik hasterik,
Eta ondotik heldu denak
Halaber eztik azkenik.

Iragan dena bethe duk
Sekula kontugabeez;
Eta bethea heldu dena
Sekula infinituez.

Damnatua

Espantu latza! Nola beraz
Egonen naiz hanbat urthez!
Hanbat milla, hanbat million!
Erreko naiz hanbat mendez.

Beraz hanbat pairatuko dut
Ifernuko su gorrian,
Tromentek dirautela bethi
Eternitate gorian.

Ah! Zer da hau? Ez behin ere
Fundituko herrautsean!

Bethi biziko deabruekiñ
Eta ez hillen supean!

Oi, bada, nik lehen pena hauk
Munduan ezagutzera,
Begiratuko bide nintzen,
Ifernurat erortzera.

Lehen sofrituko nituen
Tiranoen su handiak,
Hekiñ gathe, hurkhabe, burreu,
Lehoiñ, tromenta gustiak.

Hek izanen baitzuten fiñ bat
Denborarekiñ batean;
Bañan hauk iraun behar bethi
Eternitate luzean.

Ah, nork jakin du egundaiño
Bethi, joan den bethikoa?
Eta nork sekulan jakiñen
Sekula gibealekoa?

Bethi erre! Sekulan sofri!
Dolorearen handia!
Bethi hark eta sekula hark
Naute flakatzen gustia!

Deklaratzen du zer den bethi eta zer den sekula

Sekula dago geldirik bethi,
Sekulan ezta higitzen;
Bañan bethi doa *sekula*,
Sekulan ezta gelditzen.

Beraz *bethi* ezta sekulan
Momento bat higituko,

Eta *sekula* ere ezta
Momento bat geldituko.

Nork daki beraz bethi,
Bethi geldi dagoena,
Eta zer den *sekula* ere
Bethi joaten ari dena?

Gustiok beraz adi zagun
Enigma miragarria:
Damnatuentzat tromenta duk,
Salbatuentzat gloria.

Biak bat dituk, eta bat hark
Zidurik bia direla;
Bazidurik dela egoten
Eta zidurik doela.

Bethi dagoen hau deitzen duk
Bethi bethierekoa,
Eta *sekula* joaten dena
Sekula sekulakoa.

Beraz *sekula* eta *bethi*
Izendatzen duk mendea,
Edo ezperen deitzen dituk
Biak eternitatea.

Eksenpluak

Hañitzek hañitz moldez die
Enigma hau esplikatzen
Eta añhitz konparaziñoz
Nola ahal deklaritzen.

Sabant batzuek konparatzen
Die iguzkiarekiñ,

Eta die bertze batzuek
Berriz ilhargiarekiñ.

Iguzkia bethi hari duk
Agertzen eta estaltzen:
Estaltzen duk arrats guztiez
Eta goizetan agertzen.

Ilhargia ere orobat
Bethi hari duk berritzen;
Berritu ondoan halaber
Hari duk bethi zahartzen.

Gauza bera dela ziotek
Edo *sekula* doana,
Edo *bethi* puntu berean
Gelditurik dagoena.

Ezen bethi dagoen *bethi*
Sekulan eztuk handitzen,
Eta bethi doan *sekula*
Sekulan eztuk ttipitzen.

Pontu batean bethi dela
Bethi hari duk pasatzen;
Pasatzen bethi hari dela
Eztuk sekulan higitzen.

Million urthe joanagatik
Garabik eztuk gutitzen;
Joanagatik bertze million
Bethi duk oso gelditzen.

Oraño huna gauza bera
Eksenplu argiangoan,
Argiaren klartasunetik
Hartu konparaziñoan.

Nola beraz kandela bati
Hañhitz kandela pizturik
Ezpaitzaio gutitzen kharra,
Bañan egoten osorik:

Gauza bera kausitzen dela
Denbora sekulakoan:
Nahiz joan den, nahiz heldu den
Hedadura bethikoan.

Ezen urthe pilla hetarik
Million khenduagatik,
Millionen ondoan bertze
Million hartuagatik,

Eternitate luze hura
Bat ere eztuk laburtzen;
Eternitate oso hura
Garabik eztuk gutitzen.

Osoa bethi egonen duk
Nonbre gustiak galdurik;
Eztuk sekulan deusik falta
Hartu gustiak khendurik.

Orobat duk bethiko *bethi*
Urthe gustiez osorik,
Hastean bezala fiñean
Urthe gustiez hanturik.

Eztuk tipitzen, ez handitzen,
Batean bethi baitago:
Ez handiago behiñ ere,
Sekulan ez tipiago.

Luze orobat tuk hemengo
Minutak eta urtheak;
Urtheak ere hala nola
Bethiereko mendeak.

Juia dezak orai hemendik
Zeiñ diren luze egunak,
Mendeak baiño luzeago
Direnaz geroz orenak.

Ezen ifernuan eztuk deus
Non ezten sekulakoa;
Kriminel, burreu, suplizioa,
Presondegi bethikoa.

Denborak ere bardiñ dituk
Orobat sekulakoak,
Minutak, orenak, asteak,
Urtheak fingabekoak.

Egia duk; argia baduk,
Ordean suak piztua,
Pena hautan kruelkiago
Punitzeko damnatua.

Halaber baduk hemen gaua
Eta gau izigarria,
Deabruen eta damnatuen
Harrabotsez nahasia.

Helas, bai, ah nolako gaua!
Gau luze eta ilhuna!
Hemen garenek eztiagu
Sekulan uste eguna.

Ez, ezte uste sekulan
Ene begiek argia,
Edo baldiñ uste badute,
Uste die su gorria.

Gau hunek iraunen dik bethi
Ethorri gabe eguna.
Bethi ilhun, tromenta bethi,
Sekulan joanen eztena.

Gaua, gau beltz eta argia!
Beltza ene begientzat;
Baiñan argia ene pena
Eta ene burreuentzat.

Hire baithan ageriko tuk
Bethiereko tenpestak,
Hala nola mirail batean
Justiziaren tromentak.

Bethi egonen nauk marraskaz,
Aparta akit mirailla!
Begietarik dietzadak
Urrun pena hanbat milla:

Burdiña-gathe, sufre gori,
Eztira, presondegiak;
Su handi, deabru beltz, fantasma,
Ene falta itsusiak.

Begietan izanen tiat
Ene urguillutasunak,
Ene arnegu, ene herra,
Ene bekhatu lizunak.

Ez nauzue asko punitu,
Utz nazazue bakean.
Bethi hunela izanen naiz
Hunelako dolorean.

Alferrik niagok marraskaz,
Bethi tiat ikhusiko,
Ez ziaizkidak aitziañetik
Sekulan apartatuko.

Lehen zerk egiñ baitzituen
Ene plazer itsusiak,
Egiñ behar tik ifernuan
Ene tromenta guziak.

Nik beraz sorthu behar nuen!
Dolorearen asprea!
Sorthu hunela izatekotz!
Zer desparazionea!

Ez ni munduan izatera,
Orai ez nintzen erreko,
Ez bekhaturik egitera,
Ez nintzen orai galduko!

Aitzitik bizitze saildua
Eramatera munduan,
Dohatsu behar nuen izan
Jainkoarekin zeruan.

Bañan nola baitut gaxtoki
Ekharri ene bizia,
Juje justuak eman darot
Nik merezi justizia.

Hil nahiz sartzen da furian

Mundua! Ah, mundu falsoa!
Hañitzen trunpatzaillea!
Ezperen hemen ifernuan
Bahintz ene hiltzaillea!

Behiñ nahi nitek hil, behiñ
Ez hunela bizitzekotz;
Edo bertze manieraz bizi,
Fazoiñ huntan ez hiltzekotz.

Hi ere non aiz, herioa?
Haiñ komun intzen munduan,
Eta nion ez aiz ageri
Orai hemen ifernuan.

Handi eta tipi gustiak
Lurrean ituen hiltzen;
Bañan gustiak ifernuan
Hil gabe bethi bizitzen.

Hire ondoan niabillak
Gau eta egun gustiez,
Nihon ikhusten eztudala
Surik baizen bi begiez.

Ustez audala kausituko
Joaten nauk eskuñ aldera;
Berriz lasterka itzultzen nauk
Zoraturik eskerrera.

Deabrupetik nauk batzuetan
Ene furian altxatzen;
Bertzean suaren erdian
Buruz behera hondatzen.

Behiñ gora, behin behera,
Gero deabruen balsara,
Sekulan sosegurik gabe
Tromenta gustietara.

Galdez bethi: non aiz, ah, non haiz?
Bethi oihuz, herioa?
Nork ediren au ifernuan,
O ene amudioa?

Arre, athor, maitea, athor,
Athor ene zathitzera.
Ene bizia hik behar duk;
Maitea, athor hiltzera.

Ihesi doat, ah kruela!
Horla utzten nauk supean?
Horla tromentek dirautela,
Hondatua deabrupean?

O zer desparazionea!
Nahi gabez behar bizi!
Errabiamendu handia!
Ezin hil eta hil nahi.

Ah *bethi*, entzuezak, beraz,
Entzun ene dolorea:
Nork egundaiño sentitu du
Zer den *bethi* sofritea?

Bethi hark niri ziarotak
Harritzen ene gorphutza:
Eta nori eztio hillen,
Pensatzen badu, bihotza?

Heriotzea galdegiten dio Jainkoari

Heldu natzaitzu berriz ere,
Jauna, othoitz egitera,
Eta grazia tipi baten
Humilki galdegitera.

Badakizu, gauza klara da,
Nik zenbat dudan sofritzen.
Zenbat marraska, zenbat oihu,
Zer nigar dudan isurtzen.

Zenbat pena deabruen tropan
Hartzen dudan zu galdurik,
Zeiñ tromenta harrigarriak,
On gustiez gabeturik!

Zenbat supean, su egiñik,
Ariman su, su bihotza;
Haragiak su, su ezurrak,
Odola su, su gorphutza.

Hauk ere bada, zerbait dire
Ni hemen urrikaltzeko,
Eta zureganik humilki
Grazia bat izateko.

Plazer baduzu, dobla beite
Berriz ere hauk gustiak;
Dobla deabruak, penak dobla,
Dobla tromenta handiak;

Bañan, Jauna, aditzen dela
Hemengo tulunbioan,
Hillen nauela herioak
Milla urtheren buruan.

Jainkoa

Damnatua, ago ixilik,
Eztuk zeren tromentatu;
Orhoit adi nola munduan
Munduaz intzen gozatu.

Eztuk izatu egundaiño
Herioa ifernuan,
Sekulan ere ez izanen
Urte gustien buruan.

Beraz egon ahal aiteke
Bethi dukela sofritzen,
Orai erretzen aizen gisa,
Bethi aizela erretzen.

Damnatua

O dolorea, o furia,
O errabiamendua!
Oraiño ez atzait hi ere
Nahasi, adimendua!

Zer izanen da beraz nitzaz
 Heldu diren mendeetan?
 Bethi egon beharko baitut,
 (Jainkoa deiño) penetan.

Arren, zaude, aphur bat zaude,
 Egjazko justizia;
 Asko da, iduk-azu, othoi,
 Zure kolera handia.

Zergatik ditutzu gizonak
 Joan den denboran kreatu?
 Zergatik zure imajina
 Dibinoaz seinalatu?

Ez othe behiñ zenbait urthez
 Elkarrekiñ egoteko,
 Gero hil eta sekulakotz
 Ifernuan ehorsteko?

Jauna, zuk bada badakizu
 Zuk formatua naizela,
 Forma huntan lur gutibatez
 Lurrean egin nauzula.

Badakizu zuk ninduzula
 Zure dohaiñez edertu,
 Enegatik Zure Semea
 Izatu zela itzatu.

Nola beraz ez zare kontent
 Pairatu tudan tromentez,
 Berretzen baitarozkidatzu
 Tenpestak bertze tenpestez?

Gargoro zenbat denbora da
 Tenpesta hautan naizela,
 Momento batez behin ere
 Sosegurik eztudala?

Zenbateta egiñen tutzu
 Oraiño zure tenpestak?
 Noiz arteraiño isuriko
 Ene gainera tromentak?

Orai artean izan bada
 Nausi zuri justizia,
 Utzazu aldiz izatera
 Zure miserikordia.

Jainkoa

Eternala duk hire kontra
 Eman dudan sentezia,
 Eta hala eztuk posible
 Sekulan dadin ganbia.

Damnatua

Nola! Ez ilkhiko hemendik?
 Jainkoa ez maitatuko?
 Iraunen eternitateak?
 Penak ez akhabatuko?

Helaz! Zer egiñen dut beraz?
 Ni norat naiz itzuriko?
 Tromenta haukien erdian
 Bethi dut ihardukiko?

Oraiño egiñ baninduzu
 Zu zaren gisa Jainkoa,
 Edo ezperen zu bezala
 Bothere handitakoa;

Oraiño, diotsat, banitu
 Zure indarren pareak;
 Bañan badakizu direla
 Zureak paregabeak.

Eta badakizu zerorek
Flako nauzula kreatu,
Airean doan osto baten
Gisa nauzula moldatu.

Ikhus-azu zer aingeruek
Erranen duten zeruan,
Zure etsai deabru kruelek
Zer erranen ifernuan.

Zer ohore izanen duzu
Enekiñ disputatzeaz,
Zer gloria ene erretzen
Bethiere haritzeaz?

Beraz zure beso puxanta
Nahi duzu enplegatu
Eta osto ihartu baten
Kontra hunela altxatu.

Jainkoa

Hauk duk, bada, mirakuillua!
Jakiñ herrautsa aizela,
Bitartean hire burua
Jainko egiñ dezakela;

Jakiñ prometatu zaiela
Justuei parabisua,
Eta zaiela injustuei
Ordenatu ifernua.

Bitartean Jainkorik gabe
Burua gora airean,
Errebelatu baten gisa
Ibil adila lurean;

Nitzaz eta ene manuez
Hanbat aldiz trufaturik,
Hire bekhatu traidoreak
Jainkotzat adoraturik;

Ezpanintz baño gehiago
Ez nitzaz egiñ konturik,
Eta hire Jainko handitzat
Ene etsaiak harturik.

Orai, beraz, behar diagu
Jakiñ nor den Jongoikoa,
Ni zeruan, ifernuan hi,
Jainko bethierekoa.

Maitatu nahi luke Jainkoa

Damnatua

Eztut zeren ukhatu, Jauna,
Konfesatzen dut egia;
Zu zare orai eta bethi
Gustien Jainko handia.

Mana zazu plazer duzuna,
Zuk behar duzu manatu;
Eta zure manamenduak
Guk behar tugu konplitu.

Nahi baduzu egon nadin
Eternitate gustian,
Eta halaber txizpil nadin
Ifernuko su gorian,

Jauna, besarkatuko ditut
Ifernuko su gustiak,
Iraganen tut plazer tutzun
Denbora harrigarriak.

Eztarotzut othoitz egiten
Su hautarik libratzeaz,
Eta zure zeru sailduan
Ene errezibitzeaz.

Ah! Badakit galdu naizela
Egun eta sekulako,
Tromenta hautarik sekulan
Ez naizela libratuko.

Beraz justo zaizkitzun penak
Emanen darozkidatzu;
Hitz bat solament erratera,
Othoi, utzi behar nauzu.

Beude, beraz, su hauk gustiak,
Bethi nautela erretzen;
Bañan su hauk baziñarozkit
Zeruko suez handitzen.

Ez tohe zaitut, Jainko Jauna,
Pena hautan maitatuko?
Baldiñ ba ifernuko suek
Ez naute debekatuko!

Jainkoa

Amudioak ez zeakik
Zer lekhu den ifernua;
Zerua duk hunen egoitza,
Eta halaber mundua.

Bi lekhu hautan kausitzen duk,
Munduan eta zeruan;
Eztuk ediren egundaiño
Zuek zaretan lekhu.

Herra luze eta gaixtoen
Eskola duk ifernua;
Amudio saildu ederren
Akademia, zerua.

Damnatuek ez zeakie
Gaitzesten baizen Jainkoa,
Eta hori duk hartu duken
Sekulako ondikoa.

Amudioa sartzen baliz
Deabruen tulunbioan,
Sainduekien den bezala,
Zeruko palazioan;

Posible baliz maitatzea
Jainko ona ifernuan,
Laster ganbiatuko lukek
Zuen lekhu zeruan;

Tromentak gloria lituzkek,
Dohatsu, dohakabeak;
Suak eder, nigarrak gozo,
Bozkario doloreak.

Beraz adizak zer diodan;
Ez nauzue maitatuko;
Bañan bethi deabruen gisa,
Niri herra ekharriko.

Damnatua

Nola munduan zuk ni eman
Bethi zure maitatzeko;
Bitartean ez nik maitatu,
Eta nik ez maitatuko?

Posible othe daite, Jauna,
Ifernu bat kruekago,

Ezen zure gaitzeste baño
Zer pena da handiago?

Jainkoa galdurik, ni oihuz
Zure bilha ibiliko:
«Jainkoa non da, non Jainkoa?»
Jainkoa ez kausituko!

Nork pensa dezake kalte bat
Hau den baño handiago?
Ezen zure galtzea baño
Zer kalte da kruelago?

Zer nigar egiñen dut beraz,
Zer marraska, zer orroa,
Erraten zaitan gustietan;
Zer egiñ duk Jongoikoa?

Handi asko ezpaliz pena
Jainkoa ez maitatzea,
Eta hunelako Jainkoa
Sekulakotzat galtzea!

Oraño herra behar baitut
Zure kontra bihotzean,
Eta herra, deabruen herra,
Eternitate luzean!

Desparaziñoa

Hunat, beraz, zatozte hunat,
Bethiereko burreuak;
Zatozte enegant, brasak,
Eta zatozte, deabruak.

Urkhabeak, altxa zaitezte,
Teatrak eta sufreak;

Altxa, suak, kheak, eztirak,
Altxa, burdiña-gatheak.

Bola zaitezte zuek ere,
Xizmitzak eta hozpiñak,
Ihortziriak, babazuzak,
Tenpestak eta dragoiñak.

Hunat zuek, pozoin mortalak;
Behar nauzue sesitu,
Dilubio handi bat egiñ
Eta han barna hondatu.

Ez nauzue asko kruelki
Orai artean punitu;
Mende gustiak iraganik,
Behar zarete luzatu.

Bai, luzatu behar zarete
Eta sekulan luzatu,
Sekula bururik eztuten
Gustietara hedatu.

Hau die sekulako penek
Bere kondiziona;
Behin has eta gero bethi
Fiñik gabe irautea.

Beraz nola baitut Jainkoa
Galdu eternitatekotz,
Justu duk Jainkoak gal nazan
Egun eta sekulakotz.

Adiu erraten darotzut,
Adiu sekulakoa;
Galdu zaitut bethierekotz;
Adiu, ene Jainkoa.

Ah, bai aspaldiko Jaun ona
Ederra eta berria,
Sainduen eta aingeruen
Koroa eta gloria!

Ez zintudan maitatu nahi
Ahal nukeen lekhuari;
Nahi zintuzket orai egiñ
Ezin dagidan orduan.

Adiu, flakoen indarra,
Faboreen emaillea,
Arimen bake dohatsua,
Bihotzen argitzaillea.

Adiu, onen Aita maite,
Gustien Salbatzaillea,
Eta ni bezalako gaixto
Gustien damnatzaillea.

Adiu, fiñean zeruak,
Eta adiu, mundua.
Ene etxea izanen duk
Bethi ere ifernua.

Jaun puxanta, nola baitzare
Jainko adoragarria,
Adoratzen dut ene kontra
Eman duzun sententzia.

Belhaun gorrietan jarririk
Nagotzula aitziñean.
Barkhamendu eske nagotzu,
Tristezia bihotzean.

Justua zerade, justua,
Justuki nauzu damnatu;
Behar dut zure justizia
Bethi justuki frogatu.

Estal zakizkit sekulako
Ene begien argia,
Ezen ez zaitut ikhusiko
Sekulan, Jainko handia.

Zuk ere utzi behar nauzu,
Zeruko amudioa,
Ezpaita su gorriez baizen
Bethea tulunbioa.

Zeri darasat hunenbertze?
Denbora dut ixiltzeko;
Sarthu naiz eternitatean,
Bethi ere sofritzeko.

Adiu, banoa, adiu,
Egun eta sekulako!
Zeruan zareten sainduak,
Ez zaituztet maitatuko.

Ez eta zu ere, Jainkoa,
Ez zaitut zerbitzatuko;
Bañan herraz eta blasfemuz
Mende gustiak betheko.

Akhabatu zituenean
Deithore dolorezkoak,
Hasi izatu zen isurtzen
Nigar bethierekoak.

Orazionea ifernurat ez joateko

Zeruko Errege handia,
Jainko amudiozkoa,
Aita ontasunez bethea,
Jaun eternitatekoa:

Arren, rgi dietzadatzu
 Begiak zure argiez,
 Eta eder diezadazu
 Arima zure graziez.

Indatzu hemen nahi tutzun
 Doloreak, sofritzeko;
 Eta hil ondoan gloria,
 Zeruan zu ikhusteko.

Eskutikan iduk nazazu
 Munduko erromerian,
 Egun batez aurkhi zaitzadan
 Parabisuko glorian.

Bi eternitate ditutzu,
 Bata hedoién gaiñean,
 Eta bertzea mundu hunen
 Bihotzaren barrenean.

Zerua da posible diren
 Plazer gustiez aseá;
 Ifernua, posible diren
 Pena gustiez bethea.

Zu gabe hemen bizi dena
 Izanen da doloretan,
 Eta zurekiñ bizi dena
 Izanen da plazeretan.

Egidazu, othoi, grazia,
 Hemen zure kausitzeko,
 Eta zu ediren ondoan,
 Behiñ ere ez galtzeko.

Nahi nuke hasi osoki
 Zure maitatzen lurrean;
 Zeruan ez akhabatzeko
 Eternitate luzean.

Arren, beraz, Jauna, indazu
 Grazia heman hasteko,
 Hemen hasi eta zeruan
 Bethi kontinuatzeko.

Ez niri, beraz, errefusa,
 Indazu zure grazia;
 Esperantza handi hunetan
 Eramanen dut bizia.

Jesu-Kristo zure Semeaz
 Darotzut othoitz egiten,
 Egun batez zure sainduék
 Glorian kausi nazaten.

Orduan emanen darotzut
 Sainduekiñ laudorio,
 Bothere, gloria, ohore,
 Eta ene amudio.

Hala biz.

VI. Partea

PATROIN SAINDUEN OHORETAN

Patroin sailduen ohoretan

Jainkoari

Ezta posible egitea
Zu gabe, Jauna, deus ere,
Bañan badagizket gustiak,
Baldain enekiñ bazare.

Desegiñ detzaketa zurekiñ
Munduan diren etsaiak,
Deabruen arma eta indar,
Sensuen xarma gustiak.

Siñhesten dut, zure graziak
Gaituela aitziñatzen,
Laguntzen ere gaituela
Eta halaber segitzen.

Obra on baten egitekotz,
Zor diogu pensatzea,
Obraren haste, traillaatze,
Fiñean akhabatzea.

Beraz, othoi, hauta detzatu
On zaizkitzun momentoak;
Igutzu grazia eder hek
Eta indar dibinoak.

Igutzu guk behar ditugun
Faboreak garaitzeko,
Eta behar dugun laguntza,
Bizi ondoan hiltzeko.

Jesus-Kristori

Jesus-Kristo, Gizon Jainkoa,
Eta ene esparantza;
Zure baithan finkatua dut
Osoki ene fidantza.

Jauna, zureganik dut uste
Zeruan zure gloria,
Gloria zuk zure odolaz
Gurutzean merezia.

Ah, heriotzeko orena,
Ala hi harrigarria!
Arren, Jesus, lagun zakizkit
Gertha dakidan ezia.

Ene arima hil ondoan
Jujatu behar denean,
Emazu zure gurutzea
Gure bien arartean.

Jauna, beraz ezazula har
Ene hobenen bengantza;
Zure odola laguntzen zait,
Eman darot esparantza.

Helas, aitortzen dut, egia da
Gaxtoa izan naizela.
Bañan nola? ez zare zu hil
Salbatu behar nauzula?

Nik izatekotz esparantza
Zeruetako korthean,
Asko dut zure ikhustea
Gurutzearen gaiñean.

Galbarian izatu tutzu
Bortz zauri dolorezkoak:
Zeruko portaleak dire,
Leiho amudiozkoak.

Zathitu izan zaitzunean
Zure gorphutz sakratua,
Egiñ zen gure sendatzekotz
Ithurri bedinkatua.

Handik darokigutzu husten
Balsamo eta ezia;
Habeaz han egiten duzu
Gloriako zurubia.

Parabisuan izatekotz
Zure plazer eternalak,
Munduan sofritu behar tutu
Zure dolore mortalak.

Bilhatu nauzu, zureganik
Ihesi nenbillanean:
Baldiñ ba ez nauzu utziko
Bilhatzen zaitudanean.

Pensatuko dut bethi ere,
Jesus, zure amudioan,
Hil eta bizi egotekotz
Amudio dibinoan.

Andre dena Mariaren zerbitzari izateko othoitza

Agur, Maria dibinoa,
Birjina paregabea,
Agur, Andrearik handiena,
Jesusen Ama emea.

Arren gomendatzen darotzut
Osoki ene bihotza,
Ene bizi, ene herio,
Arima eta gorputza.

Hautatzen zaitut sekulakotz,
Birjina, ene Amatzat,
Ene argi, ene gidari,
Adbokat eta Patroiñtzat.

Promes darotzut eztudala
Zure kontra deus erranen,
Ez egiñen, eta neurerik
Sekulan ez sofrituren.

Zuk ere, othoi, Erregiña,
Zure haurtzat har nazazu:
Jesus, zure Seme Jaunaren
Esklabo egiñ nazazu.

Saint Joseph handiari

Joseph, Birjina Mariaren
Espos dibino handia,
Gizon Jainko baten Amaren
Arkanjelu guardaria,

Dibinitateak beretzat
Hautatu adiskidea:
Guretzat Ama othoitz-azu,
Othoitz guretzat Semea.

Izar bat ageri den gisa
Ilhargiaren aldean,
Distiatuko duzu, Seme
Eta Amaren korthean.

Ezta sekulan ilhunduko,
Josef, zure klartasuna;
Bethi dute zure begiek
Egiñen gure fortuna.

Zure bothere gloriosa
Hagitz da urrun hedatu;
Oraiño gure erresuma
Ezta bada seguratu.

Ikhus-azu, othoi, Zeruko
Tronutik gure beharra,
Frogarazi diezaguzu
Zure berthute ederra.

Aingeru beiraillea

Agur, aingeru beiraillea,
Ene iguzki handia,
Gloria dohatsuko Prinze,
Jainkoaren iduria.

Nitzaz kargu hartuz geroztik
Bethi nauzu sustengatu,
Argitu, gidatu, lagundu,
Eta bethi gobernatu.

Hartzen zaitut gida bezala,
Patrioiñ bezala maitatzen;
Zure borondate osora
Osoki naiz errendatzen.

Othoitzten zaitut humildurik,
Jesus-Kristoren odolaz,
Zure kontra izanagatik
Sekulan ez ni utzteaz.

Baldin errebelatzen banaiz,
Xuxen nazazu bidean;
Gerthatzen banaiz tristetzera,
Konsola ene miñean.

Galdegiozu Jainkoari
Grazia, ikhus zaitzadan.
Zurekin bethi Jainko Jauna
Zeruan lauda dezadan.

Martira

Deus, tuorum militum

Jesus martiren erregea,
Eta koroa handia:
Zuk ematen diotzotzute
Grazia eta gloria.

Guk mundu huntan kantatzean
Dohatsuen biktoriak,
Arren, barkha dietzagutzu
Gure bekhatu gustiak.

Martin hunek mespresaturik
Lurreko plazar agorrek,
Jujatu zituen zirela
Falsoak eta miñkhorrak.

Gero nobleki hautaturik
Suplizioen bidea,
Bilhatu zuen zeruetan
Bere desiren xedea.

Bethi ere pairatu zuen
Dolorea animozki,

Sekulan erakutsi gabe
Sendimendurik flakoki.

Odol gustia isuririk,
Sofriturik herioa,
Ekharri zarotzun justuki
Gloriaren balioa.

O hunen indarren indarra
Hunen berthute borthitza!
Zure amudioak zuen
Borthistu hunen bihotza.

Konkerant hunen faboretan,
Othoi, zure ontasunak
Barkhatu behar darozkigu
Gure bekhatu lizunak.

Gizonek eta aingeruek
Zeruak eta munduak,
Bethi bedinka detzatela
Hirur Presuna sainduak.

Hekiñ gloriak eta hunen
Laudorio sakratuak
Bethe betzate beraz bethi
Sekula infinituak.

Ipizpikua

Jesu, Redemptor omium

O Jesus, arima gustien
Eroszaille Jaun Jainkoa;
Zuk pontife saindu hau duzu
Errendatu zerukoa.

Arren, egun erakutskitzu
Hunen bihotzeko suak;
Hek orai prestatzen zaituzte
Hartzera gure botuak.

Huna bildurik non den hemen
Zure populu fidela,
Laudatu nahiz ohorezki
Zure lekhuko leiala.

Hunen berthuteak erranik,
Erraten dugu zeloa,
Zein ungi zuen sustengatu
Zure lege dibinoa.

Mesprezatu izan zituen
Munduaren fiñeziak,
Fazak, ponpak, plazer gaxtoak
Eta hunen maleziak.

Bañan orai zure plazerez
Zeruetako glorian
Gozatzen dago sekulakotz
Sainduen balsa handian.

Hunen ondoan goazela
Egiguzu garazia,
Ardiarts dezagun guk ere
Hunen beraren gloria.

Zure kolera eztitzeko
Punitzen gaituzunean,
Asko da hunen entzutea
Othoitzez dagotzunean.

Gizon eta aingeruen
Egiazko Erregea;
Monarketan den handiena,
Jesus bakezko prinzea!

O Spiritu Saindu, o Aita,
Zarela bedinkatua!
Mundu huntan eta bertzean
Zarela adoratua.

Saint Bernard abadea

Saindu debota, eta saindu
Jainkoa maite duzuna.
Bernard, lurreko aingerua,
Edo zeruko gizona.

Zuri zarozkitzun Jesusen
Ama Birjina handiak
Hustu bere bulharretako
Ithurri ezne eztiak.

Erregiña hark berak zuri
Egiñ zarotzun grazia,
Idoskitzera emateko,
Ahoa bethez, egia.

O saindua! Ala zuk izan
Indar handia zeruan!
Ez ziñen bada tipiago
Hil baño lehen munduan.

Zuri zarozkitzun prestatu
Jainkoak indar handiak,
Garaitzeko agertzen ziren
Ifernuko heresiak.

Oraiño zuri zarozkitzun
Isuri bere argiak,
Guri ezagut arazteko
Munduaren tronperiak.

Mundu gaxtoak armatzen tu
Bere dituen puxantak
Gure arimak xarmatzeko
Eta galtzeko gorphutzak.

Bañan gustiarekiñ ere
Nausi zaitu ezagutzen,
Eta hala gustietan du
Zure nahia konplitzen.

Zuri dagotzu bozkarioz
Prelat gustien balderna:
Zuri Erroma, munduan den
Hiririk prinzipalena.

Munduak ere deitzen zaitu
Egiaren sustengua,
Eta szienza handien
Urrezko ithurburua.

O Saint Bernard biktoriosa!
Arren, nazazu fabora;
Zure erramu triunfantez,
Othoi, nazazu ohora.

Horra nola etsaiak diren
Ene kontra preparatzen,
Eta nola darozkidaten
Fletxak usu aurthikitzen.

Zurekien esparantza dut
Hemen triunfa handia,
Gero zeruan izatekotz
Jainkoaganik gloria.

Biartean zuri darotzut
Ofritzen ene bihotza,
Ene bihotz gustiarekiñ
Halaber ene gorphutza.

Trofea bat nahi darotzut
Egiñ zure izenean:
Zuk bezala izena duen
Presunaren bihotzean.

Konfesora

Jesus, koroa eternala,
Lehenbiziko argia,
Zureganik du Saindu hunek
Izatu bere gloria.

Jauna, hauts dietzakigutzu
Bizioen lokharriak:
Barkha, hunen emorekatik,
Gure bekhatu gustiak.

Besta hunek erakusten du
Egun joan dela zerura,
Dohatsu han egiñ duzula,
Joanik izarren gainera.

Gaitzetsi zituen munduko
Ontasun trunpagarriak,
Atsegiñ eta plazer hatsak,
Ponpa lilluragarriak.

Bañan orai gozatzen dago
Zeruko plazer ederrez;
Gerla gustiak konpliturik,
Gozatzen dago triunfez.

Gizonen eta aingeruen
Egiatzko erregea,
Jesus, izatez ona zarena,
Bihotz nobleen xedea.

Kantarazi ziñotzan huni
Laudorio dibinoak,
Eta bethi garaitarazi
Deabruen herra gaxtoak.

Fede onak irakatsirik
Zer zen Jainko eternala,
Sustengatu izan zintuen
Zure lekhuko bezala.

Pagatzen diotsazu beillak,
Barurak eta tromentak,
Emanik zure ontasunak
Eta atsegiñ xarmantak.

Jaunam ungi pagatzen tutzu
Hunen zerbitzu ttipiak;
Hiltzatzu hunen izenean
Gure bizio gustiak.

Adora dezagun humilki
Esentzia handiena:
Hunek dik hirur Presunetan
Begiratzen batasuna.

Hunek dik bethi idukiko
Bere tronua zeruan,
Eta duk bera bethi ere
Nausi izanen munduan.

Saint Inazio Jesusen Konpañiako Patriarka zeruaren bistan ekstasiatua

Lehenago kontenplatzean
Zeruetako izarrak,
Erran nuen: Lurra, beiratzak
Hire ontasun ederrak.

Hire tresor gustietarik
Deus ere nahi eztiat,
Zeruan distiatzen duten
Izarrak nik nahi tiat.

Geroztik ziaizkidak hurren
Izarrak ere itsusi,
Zerbait baitut izarrak baño
Ederragorik ikusi.

Saint Inazio beraren bertze ekstasia

Zer espantu handi dakusat?
Ah, Jainko gustiz maitea,
Zer aire dibinok darama
Lohiolako Semea?

Gorphutzak ez idukitzera
Lurrean hunen arima,
Laster ardiatsiko zuen
Gloriako erresuma.

Jainkoak aimentaren gisa
Hedoipetik du thiratsen,
Bihotz gustia ondoraño
Graziaz dio bethetzen.

Edaratera eman dio
Plazer uholde xarmanta,
Eta du erua altxatzen
Arima obedienta.

Gau argian kontenplatzean
Zeruko mobimenduak,
Aingeruen egoitza handi
Izarrez berregiñduak,

Igaten da parabisura
Bere debozionetan,
Eta gozaten Jongoikoaz
Pensamendu ederretan.

Egiten du egiñ ahala
Munduaren kitatzekotz
Eta besoak gloriara
Ekstasian altxatzekotz.

Badoa hedoietan gora
Mundu gustia utzirik,
Bere parterik nobleena
Ia zeruetan sarthurik.

Ah, zein higuñiak diren, dio,
Munduan diren tresorak,
Prinze handien erresumak,
Aita Sainduen thiarak!

Izenak dituzte ederrak,
Bañan berak itsusiak.
Deabruek tipiak emanik,
Khentzen daroste handiak.

Pintadura falsoez ditu
Gauza ezdeusak handitzen,
Eta hañitz kolore motez
Jende gaxoak trunpatzen.

Lilluratzan ditu begiak,
Banaloriak ereiten,
Urreztatzen gauza ilhaunak,
Tipiak handi egiten.

Nork zerutik urrundu hini
Egiñen darot grazia,
Ardiasteko zeruetan
Sainduen duten gloria!

Igan nahiz nabillanari
Kheñuz dagozkit izarrak:
Erakusten darozkidate
Argiez bide ederrak.

Ala zuek parabisuko
Frontera miragarriak!
Diamantezko portaletan,
Nolako argi handiak!

Nolakoa den birjinentzat
Hor den mañifizenzia!
Bañan Bildots xuriarentzat,
Zer ponpa eta gloria!

Ikhusten dut nola dabilzan
Pintatu errepiretan,
Asetzen daudela gloriatz
Ithurri dohatsuetan.

Aingeruak diduritela
Bozak dituzte goratzen,
Eta Bildotsaren ondoan
Birjinen kantak kantatzen.

Ikhusten dut izarretarik
Agertzen Jainko Handia;
Ikhusi behar diat, dio,
Zerua, hire gloria.

Zerua, khen erridau hori,
Iganen nauk teatrara.
Ah, ene Jainkoa, ah, saindu
Ederren distadura!

Aita, PResuna dibinoen
Egiatzko iguzkia,
Semea, Aita argiaren
Argitzen duzun argia;

Amudio personalaren
Majestate bethikoa:
Desira dudangustia da
Ikhusi ene Jainkoa.

Eztut munduan desiratzen
Erregeen koroarik,
Ez eta zeruetan ere
Ez szeptrorik, ez tronurik.

Zu zerori nahi zaitut, zu
Ikhusi, Trinitatea,
Trinitatea ikhustean,
Ikhus dibinitatea.

Saint Franzes Xabier, Indietako apostolua

Sanciango irlan eta Chinako frontieretan hil zenean

Sancian deitzen den irla da
Eremu urrun batean,
Lekhu arroka billuziez
Eta hareaz bethean.

Kantongo hiri famatua
Dakusa alde batetik;
Halaber itsaso zabala
Dakusa bertze aldetik.

Saint Xabier Apostolua
Harat ethorri enean,
Huna zer erran izan zuen
Hiltzerako orenean:

«Fiñean bizi izatu naiz,
Ahalkearen handia!
Deusik egiñ gabe joan baitzait
Ene bizitze gustia!

Bagadek oraiño burua
Ebaki balerotate,
Edo Firandeko jendek
Sutan erre banindute.

Idukak, iduk, herioa,
Hire ezpata zorrotza.
Egosten dik Chinak lurrera
Bere murraila borthitza.

Bañan non naiz, edo ze diot,
Zer kutalez billuzia?
Zer diot, gathe, presondegi,
Zer burreu, zer, su bizia?

Hunelako heriotzea,
Eztuk jende gustientzat;
Bañangeraur, fama handi,
Eta martir nobleentzat.

Laxo bati ezpaitarozkit
Ofrituko herioak
Sainduak merezi dituzten
Szeptroak eta khorook.

Bañan kutalesak ezpadu
Ene odola isurtzen,
Eta ezpadu su handiak
Ene gorputza erretzen;

Ezperen barbaroen irlek
Hillik naute ikhusiko,
Paubreziak eta elhurak
Martir naute kausituko.

Jainkoa banu predikatzen
 Presondegian sarthurik,
 Libra nezake zenbait gizon
 Deabruen gatheetarik.

O diamanten klartasuna,
 Perlen distiadura!
 Zeri gagozka hunenbertze
 Galtzen dugula denbora?

Jaiki ehar dut; kitatu nau
 Jadanik ene sukharrek.
 Huna China! «Idekitzen tu
 Bere portale ederrak».

Baña ago, Fransez Xabier,
 Lurrik asko duk kurritu:
 Geldi adi, gargoro geldi,
 Urik asko duk pasatu.

Hire begira ziaudezek
 Sainduak hiri sainduan;
 Hire begira Jainko Jauna
 Aingeruekiñ zeruan.

Jadanik higuindu zitzaion
 Bere xarmekiñ mundua.
 Jainkoa ardiatsi nahiz,
 Desira zuenzerua.

«Ikhusazu ene eskuiña,
 O ene kratzaillea;
 Zure gurutze saindua dut,
 Gustien salbatzaillea.

Faltak garbi dietzadatzu
 Zure odol zurrutetan.
 Dolu dut; Jesus, har nazazu
 Zure izar ederretan.

Helas, Birjina, helas, Ama,
 Ama Birjina handia,
 Hiltzen diren gaxo gustien
 O esparantza gustia.

Othoi, urrun diezadazu
 Deabru tropela gosea;
 Begitarte on egidazu,
 Erakuts zure Semea.

Erakuts dazu zer bothere,
 Zer esku duzun lurrean;
 Hautskitzu Japon eta China,
 Honda muruak urean.

Lekhu hautarik khasatzatzu
 Idolen insensu hatsak,
 Eta emazu sure Seme
 Jesus-Kristoren aphezak».

Horra nola hilki zitzaion
 Gorphutz eritik erima,
 Eta nola ediren zuen
 Jainkoaren erresuma.

Birjina saindua

Jesu, corona Virginium

Jesus, aingeruen partale
 Egiten duzu presuna,
 Zure graziez ederturik
 Birjinen garbitasuna.

Mundua erosi beharrez
 Kausitu ziñez gizona;

Emazte bat zinduen Ama,
Emazte eta Birjina.

Erregiñen ez bezalako,
Birjinen balsa garbian,
Pausu saildua hartzen duzu
Lili xurien erdian.

Maitarazitzen diozute
Birjinei zure gloria.
Zure onez egiten duzu
Partale espos garbia.

Zeren birjinak bizi izan
Baitziren zure ondoan,
Bereziki dute ohore
Zeruko palazioan.

Amudioak xuxentzen tu
Hekien kanta xarmantzak;
Laudatuko dituzte bethi
Zuk eman tresor puxantak.

Zuk dituzu hekiñ eskuak
Erramu ferdez edertu;
Zuk saildutu hekiñ desirak,
Zuk hekiñ gerlak kalmatu.

Ahantzaraz diezaguzu
Munduan den bizioa;
Arren, errezibi dezazu
Gure sakrifizioa.

O esenzia dibinoa,
Duzula bethi gloria;
Zuk egiten duzu sailduen
Dohatsutasun gustia.

Goza zaitela bethi ere
Aitarekien Semea;
Gustiek lauda zaitzatela,
Spiritu Saildu emea.

Alargun saildua

Fortem virili pectore

Ohora dezagun gustiok
Emazte gustiz borthitza;
Ikhusagun gorphutz flakoan
Mirakuilluzko bihotza.

Lauda haren saildutasuna;
Ezen espantagarria
Dakusagu ageri dela
Munduan haren gloria.

Ariman zaurthu zuenean
Jesusen amudioak,
Mesprezatu izan zituen
Munduko banaloriak.

Bere gogoza zadukala
Zeruko ontasunetan,
Oñak zituen erabilli
Lurreko arantzeetan.

Haragia zuen barurtuz
Obedientz errendatu,
Spiritu othoitz sailduz
Fruitu ederrez borthitztu.

Bazidurien emazte hark
Rabaturik ekstasian,
Bere gorphutza kitaturik
Jadanik zela glorian.

Jauna, eztu zure indarrak
Aurkhitzen bere pareak:
Zu zare perfektu miraila,
Zu borthitzen botherea.

Zure esku puxantak ditu
Egiten mirakuilluak.
Iguitzu beraz guri ere
Desira tugun fruituak.

Gizonek eta aingeruek
Zeruak eta munduak,
Bedinka detzatela bethi
Hirur Presuna sailduak.

Hekiñ gloria glorifika,
Adora hekiñ szeptroa,
Hekiñ laudatzen bethi eman
Bethiko espazioa.

VII. Partea

HANITZ KONDIZIONETAKO PRESUNENTZAT

Meditazioneak

Errotora

Ah, Jauna, banitz Elizaren
Defensa eta gloria!
Populuaren aitzinean
Banintz gidari argia!

Iguzkitzat zure jendeei
Natzaiela baliatzen,
Ah, zeruan gora banitu
Ene ardiak gidatzen!

Apheza

Apheza, ala hik handia
Ahoan izan puxanta!
Ezen ahoaz egiten duk
Jesus Jaunaren gorputza.

Zerutik duk jautsarazitzen
Aldarerat Jaun handia.
Beirauk hunat bihotza ekhar
Non ezten gustiz garbia.

Orhoituko aiz bethi ere
Mahain sakratu hau dela
Betlehemengo lezearen
Imajina erreala.

Ezen hik hunat Jainko Jauna
Zerutik duk erakhartzen,
Eta duk hire eskuetan
Berriz sorthurik bizitzen.

Pensazak misterio huntan
Eliza saildua dela,
Galbariako mendiaren
Egiatzko erretaula.

Amudioak dik mundurat
Berriz Jesus erakhartzen,
Eta hire bi eskuetan
Bigarrean itzaten.

Othe dakik Eliza dela
Saindu gustien korthea,
Eta monarka handiaren
Zeru aingeruz bethea?

Begirauk, beraz egiñ adin
Profano reprobata;
Bañan egiok Jainkoari
Hire eskuez tronua.

Beata

Jainko gizona gurutzean
Izan zenean itzatu,
Birjinak zioen birjina
Birjinari gomendatu:

Zeruetako Erregeak
Erregiña sujetari,
Jesus Jaunak Maria ama,
Joannis diszifuluari.

Bañan egun Erregiñak du
Gomendatzeko kargua,
Eta gustiei zeruaren
Idekitzeko eskua.

Mariak diotza Beatak
Jainkoari gomendatzen,
Ama Birjinak Semeari
Bere debotak ofritzen.

O Erregiña! O Birjiña!
Harzazu beraz kargua
Gu Erregeri ofritzeko
Gal eztezagun zerua.

Ama, ona, othoizten zaitut
Jesusen heriotzeaz,
Heriotzeko orenean
Gu, zureak, laguntzeaz.

Beira gaitzatu beraz bethi
Munduan, Ama emea,
Zeruetan ikhus zitzaigun
Zu eta zure Semea.

Karguduna

Emazu gure bihotzean
Egiazko justizia,
Eta aparta zazu herra,
Aparta abarizia.

O Jauna! Iguitzu argiak
Guk jujeok ikhasteko,
Gu jartzen garenean juje
Nola garen jujatuko.

Aitoren semea

Zer progotxatuko zaizkigu
Ohore superbioak,
Zer ponpak, faza, urre, plazer,
Eta zer palazioak?

Tresor horien klartasunek
Begiak tie argitzen
Eta bihotzak xarmaturik,
Banaloriez ilhuntzen.

Zer progotxa ahal dakiket
Prinze gustien gloria,
Hirien eta probinzien
Diru errenta handia?

Zer handitasun ahal duket
Irabasteaz mundua,
Eta jaun puxant izateaz,
Baldiñ ezpadut zerua?

Zer populuen ikharatzeaz
Armaden habarrospean,
Gustiei lege egiteaz
Lurrean eta urean?

Zer izanen dut emateaz
Mila jende burdiñetan,
Baldiñ esklabo behar banaiz
Ifernuko zepoetan?

Handi gustien Erregea,
Munduko buruzagia:
Ah, inspira diezadazu
Humilitate handia.

Inspira on falsoen herra,
Plazer hatsen desplazera,
Egiazko aberastasun
Eta plazerren desira.

Ihiztaria

O Salbatzaille dibinoa,
Indazu zure grazia:
Ene sarea bethe zazu,
Bethe ene ihizia.

Ez utz munduko sareetan
Sartzera ene bihotza,
Eta ez haren plazeretan
Galtzera ene gorphutza.

Ez nazazula abandona
Mundu hunen oihanean;
Hemen nabilla ihizian
Animalien ondoan.

Eztut antsia zer atzeman,
Otsoa edo orkhatza.
Asko ut, zuk hartzen baduzu
Fiñean ene bihotza.

Soldadua

Armak ekharri nahi ditut
Erregeren faboretan,
Eta ibilli harengandik
Peril handi gustietan.

Aitziñean ekharriko dut
Gurutzearen bandera,
Gero gerlak akhabaturik
Joateko zeruetara.

Miriku sabanta

Grazia suerte gustien
Egiatzko ithurria,
Eta munduan diren miñen
Miriku miragarria.

Zuri dagotzu, o Jainkoa,
Ordenanzen ematea,
Biziaz eta herioaz
Nahiaren egitea.

Bañan ez othe naiz ni ere
Erien balsan eria?
Eri naiz eta ene miña
Zerukotz ezta tipia.

Ene bihotza milletan zait
Egun oroz altarutzen;
Miñak milletan doblaturik,
Miletan naute transitzen.

Jauna, zure odol saildua,
Galbarian isuria,
Egiñ izan zen gure miñen
Sendatzeko ithurria.

Emozute gure bihotzei
Bere ontasun ederra,
Eta zerori egiñ zait
Gure arimen indarra.

Doktora

Ah, ez segur, eztiat maite
Doktrina urguillutsua.
Fazatia duk, eta jende
Itsuen gida itsua.

Nik maite dudan doktrina duk
 Itsuen argitzaillea,
 Falsokeriak khasaturik,
 Makhurren xuxentzaillea.

Jesus adora, Jesus maita,
 Maita gurutzeko pena:
 Ene gloria horra zer den,
 Eta zer ene doktrina.

Doktor eginik, Gurutzetik
 Zairokuk predikatzen.
 Lege saildu huntaz giaitik
 Galbarian eskolatzen.

Merkataria

Munduan orai hari gaituk
 Xuxentzen eman-hartuak.
 Huna kontuen egiteko,
 Plumak eta libruak.

Irakurtzen hari nauk bethi
 Eta bethi eskribatzen;
 Helas! Ordean har-emanik
 Nik ez zerukotz kausitzen.

Hañitz aldiz egiñagatik
 Hañitz biaia handizki,
 Eta egiñagatik hañitz
 Sal eros dohatsuki;

Milla on doblatuagatik,
 Izanagatik mundua,
 Gauza gustiak galdu tiat,
 Baldiñ ezpadut zerua.

Adoratzen zaitut humilki,
 Jesus merkatari ona;
 Arren beira diezadazu
 Zuk erosi ontasuna.

Zure odola izatu da
 Hura erosi duena;
 Nori sal othe niozoke,
 Hainbeste gusta zaitzuna?

Helas! urrun diezadazu
 Bekhatuaren kutsua,
 Abarizia, inbidia,
 Injustizia itsua.

Zer ere guri baitaroku
 Presentatuko munduak,
 Galtzetik begira tugula
 Zeruan tugun tronuak.

Perla hura guk erosteko
 Ematzigun on gustiak,
 Gustiak ere eztituk deus
 Izanagatik handiak.

Ezen huna nola ditudan
 Zeruko onak sinhesten,
 Emanagatik nahi dena,
 Merke direla erosten.

Gizon egitekotsua

Nik zertako tut hunenbertze
 Egiteko erabiltzen?
 Bat izan eta millek naute
 Nahasirik tromentatzen.

Gizonak asko izanen du
Bat izateaz munduan.
Gustiak irabazi tuzte
Sartzen denean zeruan.

Marinela

Goazen eta pasa detzagun
Tromenta harrigarriak;
Bertze munduak bilhatzagun
Eta itsaso berriak.

Pensazak; bañan barka dela
Ifernua herioan,
Eta pensa, oren berean
Portua dela zerua.

Arrantzalea

Amu hunek milla herio
Bethi egiten tuenak,
Hemen hartzen tik egun oroz
Jende uretan daudenak.

Laster egiñik apastara,
Herioak tik sesitzen.
Helas! Horra ni ere nola
Munduak nauen trunpatzen.

Tropa bat diat atzematzen
Ene sareen erdian,
Hautan dostetan dabiltzala
Itsasoaren hegian.

Ah, Piarres arrantzalea!
Har nazak hire sarean;
Zeruetara altxa nazak
Hire arraiñen artean.

Aberatsa

Utzarazi dietzadatzu
Gauza galgarri direnak,
Eta halaber maitarazi
Zeruko handitasunak.

Arren, indazu bizitzekotz
Behar den on tenporala;
Bañan, othoi ez galarazi,
Jauna, tresor eternala.

Paubrea

Zuk badakizu zeñ den handi,
Jauna, ene paubrezia;
Ene dolore gustietan
Indazu pazientzia.

Eztut deus eskas, aberats naiz
Naizelarik beharrean,
Baldiñ zurekiñ bizi banaiz
Karitate ederrean.

Ene tresor aberatsa da,
O Jauna, zure grazia;
Hau da ene urre ederra,
Hau plazer, hau noblezia.

Tresnarik gabe naizenean,
Hau da ene estalkia,

Etixerik eztudan denboran
Hau ene hostaleria.

Beraz dirurik ere gabe
Bizi naiz ontasunetan,
Bizi dohatsu, eta kontent
Ene pena gustietan.

Ene konsolaziñoa da
Zure sinheste handia,
Hunek baitarot erakusten
Enea dela zerua.

Laboraria

Lurrean gure penetarik
Biltzeko fruitu eztiak,
Aphaintzen hari gare landak,
Haranak eta mendiak.

Jauna, hau da gu bezalako
Jendeen ofizioa;
Zuk emozute gure penei
Gloriaren prezioa.

Gure obrek izanen dute
Bere koroa justua.
Ereintza bezaiñ izanen da
Orduan handi fruitua.

Ogiak ogia daroku
Bere denboran ekhartzen;
Bañan erein ezten lekhitik
Sekulan ezta ilkhitzen.

Isurtzatzu gure gaiñera
Grazia prezaituak,

Zeruan diren ur aberats
Eta ihintz sakratuak.

Landarazi dietzagutzu
Bihotzetan berthuteak,
Zure glorian ikhusteko
Eskuak fruituz betheak.

Arzaina

Arthaldeak daramatzagu
Ur baster eder hautara,
Penze aberats zabal hautan
Belhar onez asetzera.

Jauna, guk hemen beiratzean
Ardiak otsoetarik,
Ah, zuk, othoi, beira gaitzatzu
Otso ifernukotarik.

Nekazalea

Ala ni bainaiz dohatsua!
Ene dendaren barnean
Bitokaz darotzut eragiten
Eliza ene etxean.

Eguna hasten den pontuan
Hasten natzaitzu kantatzen
Zure bihotzak bihotzera
Darotana inspiratzen.

Trabaillatu nahi dut bethi
Zuri plazer egiteko;
Asko daite zure bihotza,
Jauna, ene pagatzeko.

Bethi traillaiz ohorezki
Hemen naizela bizitzen:
Bethi nahi dut enplegatu
Zeruaren merezitzen.

Ezkondak

Bedinka gaitzatzu, Jauna,
Iguzu sakramendua;
O Jainko jauna, bai, iguzu
Zure grazia saindua.

Senhar-emazteak iduki
Gaitzatzu zure bakean:
Zure Eliza den bezala
Sainduen batasunean.

Aita eta ama

Ah, errenda zazu dohatsua,
Jauna, gure familia,
Ez aberats izanagatik,
Dugun birthute handia.

Gurekiñ gure haur gutiek
Gloriako tronuetan
Adora zaitzatela bethi
Sekulako mendeetan.

Bañan, othoi, bizkitartean
Iguzu zure grazia;
Nahiago dut present hura
Ezen ez mundu guzia.

Izanen gare dohatsuak,
Dohatsu gure nekhea,
Baldiñ gurekiñ bazarete
Zu eta zure bakea.

Gaztea

Nola baitoaz arriberak
Ithurrietan sortzean
Itsasoaren kausitzera
Bere kursu lasterrean,

Nik ere gazte naizelarik
Nahi dut hasi kursua,
Jauna, zure ardiasteko
Eta halaber zerua.

Zaharra

Fiñean fiñatzera doa
Munduan ene adiña;
Hagitz nahi dut enplegatu,
Ungi egitera fiña.

Ezta posible sendatzea
Zahartasunaren miña;
Jauna, nik behar dudana da
Ungi hiltzeko dohaiña.

Amoina

Ala zu dohatsu baitzare,
Gizon karitatezkoa,
Amoinak emanen darotzu
Erresuma zerukoa.

Zu gloriarat altxatzeko
Baitu urrezko hegalak:
Hark erosiko darozkitzu
Tresor handi eternalak.

Alferrik gaituzte, alferrik
Deabru beltzek akusatzen,
Baldiñ Jainkoaren paubreek
Bagaituzte eskusatzen.

Karitatea Jainkoari
Tronura zaio ethortzen:
Othoitzten du, mintzatzen zaio,
Eta gu gaitu beiratzten.

Jainkoarentzat idekirik
Bethi izatu eskuak
Laster egortzen ditu urrun
Berekiñ deabruak.

Hunek ditu presondegitik
Jende gaxoak libratzen:
Hunek zarratzen ifernuak,
Zeruak hunek zabaltzen.

Liburu akhabatzean hunen egileak irakurtzailleari ematen dioen konseillua

Hiregatik duenaz geroz
Galdu Jesusek eguna,
Egik haren pena handiez
Hire dohatsutasuna.

Beraz, egon behar duk bethi
Haren zaurien barnean,
Eta eman hire bihotza
Haren bihotz ederrean.

Othoitzza Andre dena Mariari

Zeruetako Erregiña,
Aingeruen ohorea,
Ifernuko izialdura,
Gizonen Ama emea.

Ematzu zure bi begiak
Zure haurraren gainean:
Hel zakizkit mundu hunetan
Azkeneko orenean.

Zeruetan erakuts dazu
Erregeen Erregea;
Zu Erregiña Ama zare,
Errege zure Semea.

Othoitzza Saint Josef handiari

Birjina ama saindu baten
Espos birjina garbia,
Mundu huntan Salbatzailleak
Hazaitatzat berezia:

Josef, othoi, lagun zakizkit
Zeruetako kortean,
Amudiozko Semearen
Palazio ederrean.

Aingeru beiraille sainduari

Jainkoaren aingeru maite,
Ene kargua duzuna,
Bethi ene sustengatzeko
Armak eskuak zaudena:

Othoi, lagun zakizkit egun,
Lagun azken fineraíño;
Nik ere segituko zaitut
Zeruko gloriaraíño.

VIII. Partea **DOKTRINA KRISTIANA**

Doktrina kristiana

Fedeko misterio prinzipalak

G.

Errak, girstiñoa:
Nork eman hau munduan?

I.

Jainko guziz handiak
Ezartzeko zeruan.

G.

Zeruetan sartzeko,
Zer behar da konplitu?

I.

Ezagutu Jainkoa,
Zerbitzatu, maitatu.

Jainkoa

G.

Esplika diezadak
Zenbat Jainko Jaun diren?

I.

Iguzki baten gisa,
Ezta Jainko bat baizen.

G.

Zer da beraz Jainkoa
Adoragarri dena?

I.

Izate, ez hasterik
Ez fiñik eztuena.

G.

Zeiñ du bere lekhoa,
Non da Jainko handia?

I.

Bera da bere lekhu,
Mundu eta guzia.

G.

Haren majestatea
Non da beraz kausitzen?

I.

Itsaso, lur, ifernu,
Zerua tu bethetzen.

G.

Lekhu suerte hetan,
Zertan da enplegatzen?

I.

Punitzen du gaxtoak,
Justuak khorooatzen.

Trinitatea

G.

Zer dela siñhesten duk
Trinitate haltoa?

I.

Hirur presuna dire,
Hirurak Jongoikoa.

G.

Haukien jakiteko,
Nola tutzue deitzen?

I.

Aita, Seme, Spiritu
Ditugu izendatzen.

Semea

G.

Zer du fede sailduak
Semeaz deklaritzen?

I.

Aitak adimenturik
Duela enjendratzen.

G.

Esplikazak gauza hau,
Eksenplu bat harturik?

I.

Klarki jakiñen duzu,
Mirail bat ikhusirik,
Mirail garbi batean
Miraturik bisaia,
Nola ageri baita,
Bigarren iduria;
Aitak ezaguturik
Zer duen izatea,
Ezagutza hura du
Bere bardin Semea.

Espiritu Saindua

G.

Zer Espiritu Sainduaz
Sinhesten duk, Maitea?

I.

Bien borondatetik
Duela izatea.

G.

Zergatik deitzen dute
Bien korapilloa?

I.

Hirugarrena baita,
Bien amudioa.

G.

Zeiñ da hirur hautarik
Handien den Presuna?

I.

Hirurek bardiñ dute
Bere handitasuna.

G.

Zeiñek ezdeusetarik
Kreatu du mundua?

I.

Hiruek, eta dute
Hiruek gobernua.

G.

Zeiñ Presuna izan da
Guretzat inkarnatu?

I.

Semea, eta gero,
Gurutzean itzatu.

G.

Seme gizon egiñak
Zenbat izate ditu?

I.

Jainko eta gizon da,
Beraz bi izate tu.

G.

Zeiñ da prinzipalena
Eta nobleen dena?

I.

Natura dibinoa,
Edo Jainkotasuna.

G.

Zeiñ da bertze natura,
Haren pare eztena?

I.

Natura humanoa,
Edo gizontasuna.

G.

Zenbat presuna dire,
Bat othe ala bia?

I.

Bat baizen ezta, bañan
Jaun adoragarria.

G.

Ala da humanoa,
Ala da dibinoa?

I.

Presuna dibinoa,
Eta ez humanoa.

G.

Nola deitzen duzue
Gizon egiñ Presuna?

I.

Deitzen da Jesus-Kristo,
Edo Jainko Gizona.

G.

Zeiñ beraz hil izan zen,
Jongoiko inmortal?

I.

Ez, bañan hil izan zen,
Gizona zen bezala.

G.

Zeiñ egiñ eta hil zen
Eta zer fazionetan?

I.

Ortzirale sainduan,
Gurutzeko tromentan.

G.

Zeiñ egunez pitztu zen,
Zerura noiz altxatu?

I.

Altxatu Aszensiñoz,
Bazko goizean piztu.

G.

Non da orai bizia,
Zeiñ du bere lekhua?

I.

Parabisu ederra
Eta sakramendua.

Eukaristia

G.

Zer da sakramenduan,
Han othe da ogia?

I.

Ez, bañan Jesus-Kristo,
Gizon Jainko handia.

G.

Zer dire akzidentak,
Edo aparenziak?

I.

Sensuez ezagutzen
Diren gauza gustiak.

G.

Indak zenbait eksenplu,
Jakiñ dezakedana.

I.

Xuritasun, biribil,
Gustu, handitasuna.

G.

Zer beraz siñhesten duk
Akzident hetan dela?

I.

Jesus-Kristo Jaunaren
Gorphutza, arima, odola.

G.

Hostia batean da,
Hala da hañitzetan?

I.

Haiñ ungi da batean,
Nola ehun milletan.

G.

Hausten da Jesus-Kristo,
Akzidentak haustean?

I.

Ez, bañan osoa da
Parte ttipianean.

G.

Nola da han gorphutza?
Figura bat bezala?

I.

Ez, bañan nola baita
Zeruan erreala.

G.

Kausitzen dire bertze
Bi Presunak hostian?

I.

Lagun bezala dire
Sakramendu handian.

G.

Laikoak ala aphezak
Du gehiago hartzen?

I.

Aphezak bezanbat du
Laikoak errezibitzen.

G.

Othe da arnorikan
Kalitzean barrena?

I.

Ez, bañan bai gureztat
Odola isuri zena.

G.

Zer da kalitz sainduan?
Gorphutza ala Odola?

I.

Odola eta gorphutza,
Hostian den bezala.

Konfesionea

G.

Ungi hartzeko Jesus,
Nola behar da hartu?

I.

Falta mortal guziak
Osoki konfesatu.

G.

Asko da erratea,
Utzi gabe batere?

I.

Ez, bañan behar dire
Nigar eta dolore.

G.

Zenbat aldiz behar da
Hartu urthe gustiez?

I.

Behiñ obligaziñoz;
Amudioz hañitez.

Jainkoaren manamendu sainduak

1.

Jainko bat adoratuko duk
Eta guziz maitatuko.

2.

Eztuk Jainkoa, ez bertze deus
Banoki arnegatuko.

3.

Igande, besta sakratuak
Idukiko tuk sainduki.

4.

Aita-amak ohoratuko
Lurrean aizen luzeki.

5.

Eztuki hil behar nior ere
Eta ez nihor gaitzetsi.
Gustiek ni behar nauzue
Bengantzen Jainko siñhetsi.

6.

Haragizko bekhaturikan
Eztuk egiñen gorphutzez,
Eta hetan eztuk plazerik
Desiratuko bihotzez.

7.

Bertzeren ontasunetarik
Eztuk deusik ebatsiko:
Ebatsiak dakizkiela
Ez haiñ guti idukiko.

8.
Sekulan eztuk pensatuko
Falso testimoniorik,
Eta ez gezurrik erranen,
Ez handirik, ez ttipirik.

9.
Hire lagunen esposa
Eztuk gutziaturen.

10.
Ezta nihoren onik ere
Gaxtoki desiraturen.

Elizako manamendu sailduak

1.
Entzun ezak igande, bestez
Meza saildua debotki.

2.
Konfesa adi gutienik
Urtean behin osoki.

3.
Hartuko duk Bazkoz bederen
Gorphutz saildua humilki.

4.
Igande, besta manatuak
Idukiko tuk sailduki.

5.
Gartha, Bijili, garizumak,
Osoki tuk barurturen.

6.
Ortzirale, larunbatetan
Haragirik eztuk jaren.

7.
Denbora debekatueta
Eztuk egiñen eztaiak.

8.
Xuxen pagatzak hamarrenak,
Paga xuxen primiziak.

Elizan zazpi sakramendu dire

1. Bathaioa.
2. Konfirmazionea.
3. Eukaristia.
4. Penitentzia.
5. Alunzioa.
6. Ordena.
7. Ezkontza.

I. Bathaioak egiten gaitu giristiño, Elizako eta Jainkoaren seme; khentzen daroku bekhatu orijinala, baita aktuala ere, baldiñ baginduen batere.

II. Konfirmaziñoak ematen daroku Espiritu Saildua, eta indarrak deabruen tentazioneen garaitzeko.

III. Eukaristiak daduka Jesus-Kristoren Gorphutza, eta harekiñ errezibitzen ditugu bizitze eternaleko dohaiñak; gure arimak handitzen dire grazian, eta gure gorphutzek errezibitzen dute glorian pitzteko bahia.

IV. Penitentiak barkhatzen darozkigu bekhatuak, eta ematen daroku galdu ondoan grazia.

V. Ordenak ematen tu Elizan presuna Sakratuak gure irakasteko, guri emateko sakramenduak, eta gure gidatzeko.

VI. Ezkontzak ematen du jeneraziño justua; hurrek emateko Jainkoari ohore eta gloria, burasoek obligaziño dute hurren ungi eskolatzeko.

VII. Alunzioak ematen daroku indar garaitzeko deabruen azkeneko guduak, eta oraiño ematen daroku grazia, Jesus-Kristoren sendimenduetan hiltzeko.

Anplekiago esplikatzan dire sakramenduak

Bathaioa

Bathaioko sakramenduak
Gure gatheak haustean,
Biktorios egiten gaitu
Deabru gustien gaiñean.

Bekhatu bat egiñ ondoan
Ifernua dut merezi;
Hartu ondoan ur xorta bat,
Zerua dut irabazi.

Konfirmazionea

Soldadu berri batean du
Iphizpikuak formatzen,
Gizon gazte bat duenean
Krisma sainduaz gantzutzen.

Hemen du hartzen seiñalea,
Seiñale konbatekoa:
Gurutzea bere kopetan,
Bisaian mazelakoa.

Eukaristia

Gustien Salbatzaille Jaunak
Bere haragi saindua
Egiñ du arimen hazteko
Elizasakramendua.

Aldarean guk egitean
Sakrifizio handia,
Jesus bera da edireten
Apheza eta hostia.

Penitentzia

Bekhatuek dituztenean
Gure arimak lizuntzen,
Penitentiak darozkigu
Tatxa gustiak xahutzen.

Hau da Jesus gure Jaunaren
Odolaren ithurria:
Hemen barrena du sendatzen
Arimako izurria.

Alunzioa

Lehoiñaren gisa darraiku
Goseak hillik etsaia:
Guri galarazi beharrez
Heriotzean kuraia.

Bañan gorputza zaikunean
Olio sainduz gantzutzen,
Borthitzten da gure arima
Eta etsaia flakatzen.

Ordenak

Ordenek dituzte lurrean
Egiten Jainko tipiak
Handia da beraz apheza,
Botherea du handia.

Zeruko eta infernuko
Eskuan ditu gakhoak;
Bere gaiñean ere dio
Indar eman Jongoikoak.

Noelak

Eguberri egunean
Munduak behar du boztu;
Testameta berria da,
Behar dugu ohoratu.
Eguberri...

Luzifer tulunbioan
Izen zenean hondatu,
Ifernurat giñoazen,
Bañan Jesusek salbatu.
Eguberri...

Ekharri zuen mundurat
Birjinak gure argia,
Amak dolorerik gabe
Haur handi, Jainko tipia.
Eguberri...

Hirur errege zuhurrek
Adoratu zuten Haurra;
Eman zioten insensu,
Bere urre eta mirra.
Eguberri...

Jesus Haurrari presentak
Ziotsaten konsekratu;
Bañan Herodes kruelak
Kruelki zuen tratatu.
Eguberri...

Salutatu zuten Jesus
Eta Birjina Maria,
Amarik den handiena,
Eta haur Jainko Berria.
Eguberri...

Ala hark hagitz gu maite!
Hil izan baitzen gugatuik.
Aita, iguzu gloria
Jesus Semearengatik.
Eguberri...

Orazionea Aita Saindu Urbano VIII-K egiña

Zure begien aitzina
Ekhartzen tut huts gustiak
Zuri darozkitzut agertzen
Errezibitu zauriak.

Pensatzean zer pena dudan,
Handiago dut kaltea;
Eta pairatzen bihotzean
Tipiango dolorea.

Nik egiñ dudan bekhata
Hagitz da pisuagoa,
Eta sofritzen dudan pena
Da hagitz ariñagoa.

Bihotzea sentitzen ditut
Bekhatuen doloreak,
Bañan ez khentzen bihotzetik
Bekhatuen maleziak.

Trublaturik ene arima,
Milla pena tut sofritzen;
Hala ere urguillutsua,
Ez zait burua makhurtzen.

Doloretan bethi bizi naiz,
Eta bethi nigarretan;
Bitartean bethi lo natza
Bekhatu usatuetan.

Baldin punitzen bagaitutzu,
Urtzen da gure bizia;
Eta eztugu behiñ ere
Kitatzen gaxtakeria.

Gaztigatzen gaitutzunean,
Aithortzen ditugu faltak;
Bañan berehala ditugu
Ahanzten zure bitak.

Zehatzen gaitutzun denboran
Grazia dugu eskatzen;
Egiten baduzu grazia,
Kontra gaizkitzu altxatzen.

Baldiñ guk egin tugun hutsak
Barkhatzen ezpaditutzu,
Badakigu, justua zare,
Justuki hiltzen gaitutzu.

Gloriako Aita puxanta,
Iguzu, arren, grazia
Grazia zure baithan dena,
Nihork eziñ merezia.

Ezdeusetik egiñ gaitutzu
Zure othoitz egilleak;
Guregatik othoitzten zaitu
Gustien Salbatzailleak.

G.

Jainkoaren apostolu sailduak,
Othoitz egizue guretzat.

I.

Diñeki errezibi detzagun
Jesus-Kristok egiñ promesak.

Orazionea

Iguzu grazia, o Jainko guziz puxanta, trublamentuek ikhara ez gaitzaten; ezarri gaitutzu Apostoluen harri borthitzaren gaiñean: othoitzten ziatugu Jesus-Kristo gure Jaunaren merezimenduez, zeña bizi eta Jaun baita zurekien batean, mendeen mende gustietan.

Hala biz.

Jesus, gizonaren dohatsutasun osoa

Jesus, zu zare izatu
Gustien kreatzaillea;
Zu Gurutzean itzatu,
Gustien Salbatzaillea.

Jesus, ene esparantza,
Jesus, ene szientzia;
Jesus, ene alegrantza,
Jesus, ene on guzia.

Jesus, ene ohorea,
Jesus, ene sustengua,
Jesus, ene Erregea,
Jesus, khoroa saildua.

Jesus, ene gutizia,
Jesus fede dibinoa,
Jesus atsegiñ guzia,
Jesus ene amudioa.

Jesus dela ene gustuan,
Jesus ene beharritan,
Jesus ene spirituan,
Jesus ene begietan.

Jesus dela ene ahoan,
 Jesus ene eskuetan,
 Jesus ene herioan,
 Jesus gauza gustietan.

Jesus dela ene bidea,
 Jesus ene gidaria,
 Jesus fiñean xedea,
 Jesus Jainkoa, gloria.

Jainkoari Saint Augustiñen othoitza

Domine Jesu, noverim Te, noverim me. Nec aliquid cupiam nisi Te,
 ut odiam me et amem Te.

Quidquid agam, propter Te. Humilien me, exaltem Te. Nihil cogi-
 tem nisi Te. Mortificem me, et viviam in Te. Quaecumque veniant, acci-
 piam a Te. Persequar me, sequar Te. Sempter optem sequi Te. Fugiam me,
 confugiam ad Te. Dignus sim defendi a Te. Timeam mihi, timeam Te.
 Simque de electis a Te. Diffidam mihi, fidam in Te. Obedire velim prop-
 ter Te. In nullo afficiar nisi in Te. Aspice me, ut diligam te; voca me ut
 videam Te. Et in aeternum potiar Te.

Amen.

JAINKOAREN GLORIA HANDIENAREN,
 ETA BIRJINA MARIA DOHATSUAREN IZENEAN